

ഗീരാമവമ്മറന്മാവലി

ചീതാമണിപാടമാല

(ആരംഘാരം-സി. രൂപ്ത്)

കുട്ടി വരെയും സ്ത്രീ കൂലിനാൽ കുടാൻ,

മലയാളഭാഷാപരിശോശനക്കേൾവിൽനിന്നിന്നു

താഴും കാണി അ.

126
1851

~~J 23~~
~~10-8~~ (a)

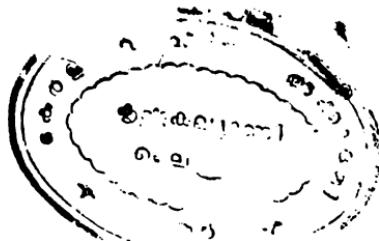
THE STATE MUSEUM, TRICHUR.

Free Reading Room—Krishna-Kalyani
Endowment from
Mr. & Mrs. T. K. Krishna Menon.

Serial No. 329 1851.

Section मुद्रण.

Name of book मुद्रण, लोकार्थ,
2.0.6-0.0-0.0.0.0.

~~10/21/2010~~

ഗീരാമവംഗരന്മാവലി

ചീതാമണിപാട്ടാല്

(ആരാധനാസി. രൂപ്പ്)

കുംഡിനവേം സ്ത്രീകളുന്നതുകാരോ,
മലയാളഭാഷാപരിജ്ഞാനക്കുമെനിറവിൽനിന്നു
താരാട്ടാക്കിയ തു.

സാമാന്യമുദ്ദാഹരിക്കുന്നതിൽ അച്ചടിച്ചുതു.
തൃപ്പിവപേതു.

മഹംമ.

—
—

വിവ യു അണ്ണ നു ഒഹു
വക്കപ്പവക്കണ്ണ കമ്പിറിക്ക്,

വി ഷ യ വി വ ० ०

വിഷയം

ഭാഗം

എ.	ആരാമൻ (കൗം ഭാഗം)	എ
	അൽ. ഇംപ്രോവിഷ് ബി. എ.			
ടി.	ത്രിരായർ (കൗം അല്പ്പായം)			ഒന്ന്
	“ (രശ്മാം അല്പ്പായം)			നൂറ്റ്
	അപ്പുകൾ തന്മുരാൻ തിരഞ്ഞെടുക്കണം			
നം.	വസ്ത്രധനം മൊക്കുളം—ഭാരതംകിളിപ്പാട്ട്...			നൂറ്റ്
	എഴുന്നൂള്ളൻ			
എ.	പുതനാദോക്ഷം— തൃപ്പിഗാമ			നൂറ്റ്
	ചെരഡ്രൂവിന്തുരി.			
ഒ.	സ്വമന്ത്രകൾ— ഓട്ടൻതുള്ളികൾ			രം
	ക്ലൈൻന്റുകൾ			
ന്ന.	വഞ്ചിശ്വേംഡം— മഹാകാവ്യം ...			എഎഎ
	കെട്ടണ്ണല്ലോ ചെറിയ കൊച്ചുള്ളിന്തന്യരം			
ബി.	ക്ഷതിയപ്രഭാവം— വണ്ണകാവ്യം			എഎ
	വള്ളിന്തനം നാംയണ്ണമനേനം			
ഐ.	ഗ്രാമീണക്കന്ധക— വണ്ണകാവ്യം			എരുപ്പ്
	കംറിപ്പുംതു കൊഡിന്നനായൻ.			

ഗ്രീറ്റിംഗ്.

ഒന്നാം ഭാഗം.

“മഹാമാർ നമ്മുടെ ക്രീഡകളിൽനിന്നും അധിഭോവതിമിര തൊ മാറ്റുന്നതിനുള്ള മഷിക്രൂട്ടാക്കന്നു.” — എമേഴ്സൺ.

ലോകചവറിത്തിൽ എത്തുകാലത്തെ പരിശോധിച്ചു വും ദിവ്യപ്രകാശനായെട അംവതാരം ഇടയ്ക്കിടെ ഉണ്ടായിട്ടു തു താങ്കി കാണാപ്പെട്ടും. ഇപ്രകാരമുള്ള വരുത്തെ ആവിഞ്ചാവം ലോകത്തിന്റെ ഉൽത്തത്തിലും “അതുവാശ്രൂഹായിട്ടുള്ള താണ സ്ഥാ. ലോകത്തിൽ അധികമായും അംശതാനവും വലിയും. തൊട്ടു അവവെയ കുറീകരിയുള്ളനാതിനും, മനസ്സുവർദ്ധനി ന്റെ ചോത്രനിലവെയ ഒങ്പടി ഉച്ചത്രംനാതിനും, സഭാഹാരണ നേരു സ്ഥിരീകരിയുള്ളനാതിനും, ആവശ്രൂപോലെ സംഭവ ദേശങ്ങളു നല്കുന്നതിനും, ഉൽക്കുള്ളാംബുദ്ധായ ആദർശങ്ങളു ലോകത്തെ മുമ്പിൽ സമപ്പിയുള്ളനാതിനും, മറത്തുകിടക്കുന്ന സുക്ഷ്മതന്റെപങ്ങളു വെളിത്തെപ്പുടുത്തുനാതിനും, ഇമലോക പരലോകങ്ങളു തമിൽ യോജിപ്പിയുള്ളനാതിനും, മനസ്സുക്കൾ അനുകരിയുള്ളനാതിനുള്ള പ്രജ്ഞാനങ്ങളു കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്നതിനും, ഭൂപണിഗ്രഹവും ശിഖരക്കുണ്ടും ചെയ്യുന്നതിനും മറ്റും ദിവ്യപ്രകാശനാർ ദാരോകാലഭാര്യ മനസ്സുക്കെട ഇടക്കിൽ അവത്തിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇപ്രകാരമുള്ള മഹാമാർ ഇതുപരാവതാരമാണെന്നു നാം പിചാരിച്ചുപോന്നുനാതിനും അടിസ്ഥാനം ഇല്ലാതില്ല. ഇത്രപരമെച്ചതനും എസ്റ്റാമൻ ഷ്യറിലും ഏറക്കരെയുണ്ട്. എന്നാൽ, ഇവരിൽ അതും അസാധാരണമായും അതിരേയകരമായും പ്രകാശിയുള്ളും എന്നമാത്രമേയുള്ളൂ. അവക്ക് “ദിവ്യദശി”യുള്ള ത്രക്കാണ്ട നാം കാണാനുവെയെ അവർ കാണുകയും നാം ഗ്രഹിയ്ക്കാനുവെയെ അവർ അഭിയുക്തിയും ചെയ്യുന്നു. ലോകത്തിൽ

നാം നിചന്ത്രിക്കുന്നതായിക്കാണെന്ന സകല കാർണ്ണഭം മഹാ മാതരട ഉള്ളിൽ പ്രവിച്ചിക്കുന്ന ദിവ്യശക്തിയുടെ ഫലങ്ങൾ ഇംഗ്ലീഷ്. ഖോക ചവറിത്തിന്റെ പ്രധാനഭാഗം യമാത്മ തതിൽ ഇപ്പുകാരഡശ്ശ ദിവ്യപ്രകാശമാണുടെ ചവറിത്തെന്ന യാണ്. ഇവർ ഒലാകത്തെ ഫലദ്ദോഷം ദൃഢനാ ക്ഷണ്യകാ രത്തെ കൂടികരിയ്ക്കുന്നതിനും സർവ്വമാനിൽനിന്നും വുതി ചവറിയ്ക്കുന്നവരെ നേർച്ചവഴി നയിയ്ക്കുന്നതിനും ഉള്ള തേജോ ഗോപ്താജിലംബനാനു പറയാം. നമ്മുടെ പുരാണങ്ങളും ഇംഗ്ലീഷ് മഹാമായരട ചവറിത്തമായിട്ടും വിചാരിയ്ക്കാം. ഇവരുടെ ചവറിപഠനം നമ്മുടെ പലവിധത്തിലും വിജ്ഞാനപ്രദയം, ഉന്നമ്പജനകവും, രസകരവമായിത്തെ നേരിയ്ക്കും. ഇവർ നമ്മുടെ നൊക്കി അനന്തരമിയ്ക്കുന്നതി നാമിട്ട് “കാലമാകനാ ദൈക്ഷക്കത്തുമിനിൽ കാലടി പതി ചുംബച്ചാ”ഞാ വിരമിച്ചിരിയ്ക്കുന്നത്. ഇവർ നാശാക്കാല തതിലും ഓരോദേശത്തിലും അവതരിച്ചുവെക്കിലും, ഇവരുടെ ശക്തി ഇവ രണ്ടിന്റെയും അവധിയിൽ കവിതയെത്തും പ്രോക്ഷം ചെട്ടുകൾ വ്യാപിയ്ക്കുന്നതുമാണ്. ഇപ്പുകാരം ലോകാല്യാരണത്തിനാണി അവതരിച്ചുവരിൽ രഹിഛാണ് സാക്ഷാത് ആര്യമൻ — ഇപ്പേരുടെ ചവറിത്തെക്കറിച്ചാണ് നോക്കുന്ന അല്ലെങ്കിലും നാമമുന്നൊന്നും വിചാരിയ്ക്കുന്നത്. രാമായണംകമ നമ്മുടെ ദ്വാരാവാക്കം എന്തിന്മാനം ആണ്. അതു പല അപത്തിലും പല ചായകിലും നാമക്കു രൂപകരെ പരിചയമാണ്. അതുകൊണ്ടു കൂടം ഇവിടെ അധികം “വിസ്തിച്ച ചരിയണമെന്നു വിചാരിയ്ക്കുന്നിട്ടും എന്നാൽ, ഇതു കമായരട മല്ലുന്നമിതനും, നായകനും, ജീവനും ആരു മഹാപ്രകാശനും മാധ്യമത്തുവരെ എന്നും അല്ലെങ്കിലും ഗോചരിത്തമായിട്ടേതോളംബാറും തിരഞ്ഞെടുത്തു ബാലമായരട മുമ്പിൽ സമൃദ്ധിയേണ്ടുമെന്നു എന്നിയ്ക്കു താഴീച്ചുമിച്ചു.

കുമയും സംക്ഷേപിയ്ക്കുവാൻ വിവരങ്ങാണ്. എന്നാൽ, ഒരു വിത്രുലഭ്യമിയാൽ കാൽവയ്ക്കുന്നതു വളരെ സാവധാന മായും അലോചിച്ചും വേണ്ടതാണെന്ന് എനിയ്ക്കിയാം. “വിത്രുലഭ്യമാർ കാൽവയ്ക്കുന്ന മടിയ്ക്കുന്ന ലിക്കിൽ വിവേകനുസ്രൂമാർ ബാടിക്കയറു” എന്നുള്ള അക്കുക്കപഠം എനിയ്ക്കു പറിയേക്കാമെന്ന ദയവും ഉണ്ട്. എന്തൊഴാവും സർവ്വ വിത്രെക്കകൾിച്ച് വിചിന്നുനബ്രയുന്നതു് എപ്പാവിയൽനിലം ശ്രദ്ധാരമായിട്ടുള്ള താക്കക്കണ്ണു് അല്ലം തെരവിപ്പോ യാഥും അതു ക്ഷുന്നവ്യമാരിൽനാടിരിയ്ക്കുമെന്നുള്ള ഒരു സമാധാനത്തെ ഒരു അവസ്ഥത്തിൽ നോക്ക് അവലുംബി അക്കാളിയുണ്ട്.

പണ്ടി കോസലവിഷയങ്ങളിൽ, അദ്ദേഹവുംയെന്ന സ്ഥലപരിലുമായിരുന്ന ഒരു രാജധാനിയിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ഈതു “ആജുമന്ത്രഃപാ”രാധിരുന്ന സൗംഖ്യംശരാജാക്കന്നാക്കട തലസ്ഥാനമായിരുന്നു. ഒരു വാരേതെന്ന ആവാക്കരിച്ചു പറ്റി ദമ്പമഹാരാജാവിന്നീറ നാലു പുത്രന്മാരിൽ അഞ്ചനായിരുന്ന ശ്രീരാമൻ. ദശരഥൻ കെതസല്പ്രയെന്നും കൈകേക്കയിരുന്നും സുമിത്രയെന്നും മുഖം ഭാംഗമായിരുന്നുവെങ്കിലും വളരെക്കാലം സന്നാം ദാനം ഇല്ലാതെയിരുന്നു. ഈതു നിമിത്രം ദശരഥൻ സാമാന്യത്തിലില്ലെന്നും വ്യസനം ഉണ്ടായിരുന്നു. പിന്നീട് വസിപ്പുമറ്റപ്പിയുടെ ഉപദേശപ്രകാരം ഔദ്യോഗമധപ്പിയെ വരുത്തി ഒരു യാഗം കഴിച്ചതിനുശേഷമാണു പുത്രന്മാരായതു്. കെതസല്പ്രയ്ക്കും, കൈകേക്കയ്ക്കും ഭാരാ പുത്രന്മാരം സുമിത്രയ്ക്കു രണ്ടു പുത്രന്മാരാണും ഉണ്ടായി. ഇപ്പുകാരം വളരെ കൊതിച്ചുണ്ടായ പുത്രന്മാരോടു ദശരഥൻ അസാമാന്യമായ വാതസല്പം ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നു പറയേണ്ടതില്ലെല്ലാ. പല കുർഞ്ഞാജാലും മഹാരാജാവിനു ശ്രീരാമനോടു പ്രഥമകും വാതസല്പം

ತೋಗಿವಿತನ. ಶ್ರೀರಾಮನೇರ ಇಗನಸಮಯಂ ಅಂತಹಕಿಂ ಶ್ರು ಲೆಕಷಣಾಂಶಲ್ಲಿಂತಹ ಕಿವಿತನ ಎನ್ನ ಪರಿಪೂರ್ವಿತಿಯನ್ನು. ತಿಬ್ಬಿಪ್ರಯಾಖನಾಯಕ ಅವತಾರಕಾಲಂ ಇಲ್ಲಕಾರಂ ಶ್ರುತಿಯಾ ಯಿರಿಯ್ದನಾಗು. ಈಚ್ಚಂ ಅರತ್ತಿತಂತ್ರಾಲ್ಪಲ್ಲೋ. ಪೋರಹಕಿತ ಶ್ರೀರಾ ಮನು ಸಾಕಷಾತ್ತಮಾವಿಳ್ಳಿ ವಿಂದಿಗಳಿಗೆ ಅವತಾರವುಂಣಿಲ್ಲೋ. ಒಂದುಮಣಿ ಇಂದ ಸಂಡತ್ತಿತ ವೆಣಿಂದಿಲ್ಲಾಂ ಶ್ರುತಿಯಾಷಿತ್ತ.

“ಅಳ್ಳಿಯಣಾಯ ಸರಗಣಾಷಸಕಾಣಂತಿನು
ಪಂಪ್ರಾಲೋಕಾಯ ಶ್ರುತಿವಕ್ತಿಕಾಯಾತ,
ಶಾಂತಿವಟ್ಟಂ ಹಿತತಾರ್ಥಾಯಾಯ
ಘಣಿಶಿತ್ತಿಲ್ಲಾಂ ಶ್ರುಪಣ್ಣಂ”.....

ಹುವಕಂ ನಾಭಪೇಕಂ ವಸಿಷ್ಠಮಹಂ “ರಾಮನು,”
“ರಂತನು,” “ವಹಣಾನು,” “ಶಾಂತಿಳಿನು” ಎನ್ನ ಪೇತಹಕಂ ಇಂದ್ರ. ಬೂಲಣಾಕಂ ಸಪಾಂಭಾವಿಕಮಾಯ ಲೀಲಕರಂಕಾಣಂ,
“ಹೇತೋಮಾಹಣಾಂ ಚೆಷ್ಟಿತಣಾಂಶಲ್ಲಿಕಣಾಂ”ಹುವರು ಮಾತಾಪಿತಾಕಣಾಕಂ ಎನ್ನಾಂವಣಿ, ನಾರವಾಸಿಕರಂಕಂ ನಿತ್ಯಾನಂ ನಾಳ್ಳಿವಣ. ಬಾಲ್ಯತಿತಿತರನೆ ರಾಮಣಂ ಲಕ್ಷಣಾಂ ಇನ್ನಿತ್ತಂ ರಂತನಂ ಶಾಂತಿಳಿನಂ ಇನ್ನಿತ್ತಂ ಕಣಿತ್ತ ನಂತರವಣ. ರಂತಾಕರಂಗರತಿಂದು ಇಲ್ಲಕಾರಮಾಣಾಲ್ಪಾ ಸಂಂದ ವಿಶ್ವಿತಿತ್ತಿತ್ತಂತ್ರ. ಕರ್ಮಾಂಗಾಕಂ ದೃಗಾಂತರಣ ವಯಸ್ಸಿತ ಕಣಿಗಾ ವೆಯಣಂ ಚೆಪ್ಪುಪ್ಪೆಟ್. ಅಂತುಂಂತರಣ ವಯಸ್ಸಿತ ಹುವಣ ಟ ವಿಶ್ವಾಂತಿಸಂ ಶ್ರಾಂತಿತ್ತಂ. ಸ್ತುತಿವಂಧಾಜಾಕಣಾಯಕ ಅಂತರಣ ವಿಶ್ವಾಯ ವಸಿಷ್ಠಮಹಂತಿಗಣಾಯಾಣು ರಂತ ಗಣಾರವ ಮೆರಿತ ತ್ತಿತ್ರಾರಣ ನಿರಂಬಣಾತಿಗಣಿತ್ತಿ ಚುಂತಲಣ ವ ಮಿತ್ತಿತ್ತಂ. ಎನ್ನಾತ, ಕರ್ಮಾಂಗಾಂ ಅಂಸಾಮಾಂತ್ರಮಾಯ ಬುಲಿ ವೆವಣಿಯಿತ್ತಿ ವರಾಯಿತಿಗಣಾತಿಗಣಾಯ ಇಂತ್ರಮತರಿಗ್ಗಂ ಇಂದ ವಿ ಷಯತಿತ ಅಯಿಕಂ ಶ್ರಾಂತಿ ಕಾಲವುಂ ವೆಣಿವಣಿತ್ತಂ. ಮಹಾರಾಜಾವಿಂದಿಗೆ ಉಳಿಯಂ ಹುವಣಿತ ಪ್ರಾಂತ್ರಕಂ ಪತಿಶಿತಿ ಯಣ. ಉಪಣಿಸ್ತಂ ಕಣಿತರಣಿಷಂ, ಅಂಲ್ಪಾಕಾಲಂಕಾಣಂ

ആര്ത്തികൾ, അംഗങ്ങൾ, ഉപാധികൾ, സൃഷ്ടികൾ മുതലായവയിൽ ഇവർ വിഭാഗങ്ങളായിത്തീർന്ന്. വില്ലാബ്രാഹം സന്ദേശാട്ടുകൂട്ടി സർക്കാരിക്കുമാരായിത്തീർന്ന്. വികസിച്ചുവന്ന്. ശ്രീരാമൻ ഇക്കാലത്തുന്നുനുണ്ടെന്ന രാജുകായ്യും ഇൽക്കു തന്റെ പിതാവിനെ സഹാതിച്ചുതുടങ്ങിയിരുന്നു. വിനയം, കുത്രുനിയും, കേരി മുതലാക്കി ഓവിയിൽ പ്രകാശിയും പോകുന്ന മുണ്ണങ്ങളും ഇവർക്കു അക്കാദിച്ചുതുടങ്ങിയിരുന്നു. ഭിഷ്ണുക്കും സമാരാക്ഷം വരുത്തിയും കുറയ്ക്കുന്നു. വൈഖിവഞ്ചനതായ ഗുംബത്തിലും ഇക്കാലത്തുന്നു ഭിഷ്ണുവാഞ്ചുടുടങ്ങുന്ന തുംബാട്ടിക്കു ശ്രീരാമൻ പ്രഭാദ്ധീംപുച്ചവന്നു. എന്നാൽ, ലോകത്തിൽ മഹത്തായ ആനേകം കാര്യങ്ങൾ ഇപ്പോൾ കുറയ്ക്കുന്നു. ലോകത്തിൽ മഹത്തായ ആനേകം കാര്യങ്ങൾ ഇപ്പോൾ കുറയ്ക്കുന്നു. വില്ലാബ്രാഹം അക്കമ്മയോട്ടുകൂട്ടി പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതിനാലും, വില്ലാബ്രാഹം പുത്രത്തിനാക്കണതിനാലും ഒരു വിദേശസഭയാണ് അപ്രയാവശ്യമായിരുന്നതിനാലും ഒരു വിഭാഗം അംഗങ്ങളും വാസം അധികംകൊണ്ടാലും നിലനില്ക്കുന്ന തരമില്ലാതിരുന്നു. ആപ്രധാനി ലോകരംഗത്തിലേയും ശ്രീരാമനു പ്രവേശപ്പോണം തുറന്നുകൊടുത്തതു്. ഒരു സാമാന്യനായ ആളുല്ലായിരുന്നു. ഗൈതരവിഹരിയ കാര്യങ്ങളിൽ ഉപദേശിപ്പായിരിയ്ക്കുന്നതിനും ഇപ്പോൾ ഒരു മതിനായ ആരംതന്നെന്നായിരുന്നു. ശ്രീരാമനെ ദശരമപാർപ്പിതിൽ നിന്നും അകററുന്നതിനു മറ്റാക്കം കൂഴിയുമായിരുന്നോ എന്നും സംശയമാണ്. എപ്പോംകൊണ്ടും സുപ്രസിദ്ധനായ വിശ്വാമിത്രന്തെ ആഗമനം അല്ലെങ്കിലും അകാലത്തായിപ്പോലെ എന്ന പറവാൻ പാടില്ല. ഇപ്പോൾ എന്നൊച്ചിപ്പും ഉഭയുദ്ധത്താട്ടിനും അനുഭവിച്ചിരുന്നു. അന്യോദ്ധൂജ്യം ചുറപ്പെട്ടുവന്നതു്. എന്നാൽ ദശരമമഹാരാജാവിനും ഇതൊന്നും മനസ്സിലായിരുന്നില്ല. പ്രത്യക്ഷണായ മുനിസ്ത്രയും ദമാവിയിപ്പുജിച്ചിരുന്നതി കശലപ്പുള്ളാഡികൾ ചെയ്യുതിന്തെ ശൈഖം അപ്രേമത്തിന്തെ താപ്പിള്ളം എന്നാണെന്നറിഞ്ഞായുള്ളാമെന്നും അതു സാധിച്ചുകൊടുക്കുന്നതിനും താൻ

സന്നദ്ധനാശനം അലേഹത്തോട് പറത്തു താൻ ഒരു കൊണ്ടിരിയ്ക്കുന്ന യാഗത്തിനു രാക്ഷസമാർ വന്ന വീഡിയും വയറ്റുന്നവെന്നും, അവരെ അഭയ്ത്തന്തിനും യാഗ രക്ഷ ചെയ്യുന്നതിനും ശ്രീരാമനെന്നും ലക്ഷ്മണനെന്നും തന്റെ കുടുംബത്തിനും മഹാഭാവി സന്ദേശക്കിച്ചു. ഇതു കേടുപെട്ടാണ്, പശ്ചാത്യ ഗാ മാന്ത്രികളിലെ വ്യസനവും പരിശോധനയും നേരിട്ട്. ശ്രീരാമ നൈ ഡിച്ചപിരിയുന്ന കാൽം മഹാഭാവിനു വളരെ പ്രശ്നം സമാക്ഷിക്കുന്നു. ശ്രീരാമനെ അഭയ്ക്കുതെ കഴിയ്ക്കാമോ എന്ന പല പണിയും നേരാക്കി. ഒന്നാംതന്നെ ഖുല്ലപ്പെട്ട കില്ല. എന്നുകൊണ്ടെന്നും വിശ്വാമിത്രൻ തന്റെ നീംവു യത്തിൽനിന്നും രേഖാഭാത്രംപോലും മാറാൻ രൈക്കമില്ലോ തത്താളായിങ്ങനെവെന്ന പശ്ചാത്യനെ അലേഹം ഭാവംകൊണ്ടും വാക്കംകൊണ്ടും മനസ്സിലാക്കി.

“രംഭാലുവക്കുലത്തിനീ വാക്കമാറം ചിത്രപ്പുടാ; ഈതാ ദാമേക്കിൽ, രാജാവും, പൊജുളാളിംവനാപാട്ടഞ്ചാൻ.”

പശ്ചാത്യൻ വല്ലുതെ കുഴിപ്പിവരായി. ഇതിനു നിവൃത്തി മാറ്റും വല്ലതുഥിണ്ടോ എന്ന കലത്രാവായ വസിയ്യേന്നോട് രാജാവും ആലോച്ചിച്ചു അലേഹത്തിന്റെ ഉപദേശം ഒരു തമാശ സകല സംശയങ്ങളേയും നിജുംസനംചെയ്തു.

“കുതാസ്ത്രതാസ്ത്രംതാൻ, തീണ്ടില്ലിവനെ രാക്ഷസൻ ചെന്തിയുതിനെപ്പോലെ കെട്ടശികൻകാര്ത്തനില്ലോവാ.”

ശരത്കൊന്തി “പുത്രനെക്കുടെയയച്ചീടുകമടിയാതെ” എന്നും വസിയ്യാജ്ഞയെ കേതിപ്പും ആഡിച്ചു ശ്രീരാമനെന്നും ലക്ഷ്മണനെന്നും വിശ്വാമിത്രന്റെകുടുംബ പറത്തു തച്ചു. കൂമാരമാരിയായാം മാതാപിതാക്കന്മാരെ വനിച്ചു വിശ്വാമിത്രനേട്ടിക്കി യാത്രതിരിച്ചു. ശ്രീരാമനും ഇപ്പോൾ എക്കുണ്ടോ പതിനെട്ട് വയസ്സുമാത്രം പ്രായമായിരുന്നേയുള്ളി. രാമലക്ഷ്മണമാർ മഹാഷിഖിനുടെ കരിച്ചുറം

പ്രോത്സ്ഥാനം അട്ടേലം കുമാരൻകൾ വെള്ളയന്നം അതി വെള്ളയന്നം രണ്ട് ദിവസമന്ത്രങ്ങൾ ഉപദേശിച്ചുകൊടുത്തു. ഇവയുടെ ഫലങ്ങളിൽ ഒന്ന്, ഇവ ജവിച്ചും ഡാ മദ്ധു നീരുടെ ഓന്നാനുകരിപ്പേനുള്ള താണ്. എന്നാൽ, ഇതിന്റെ നാം ഗ്രഹിക്കേണ്ടതെന്നും തുട്ടുനിൽ്ലെ മനസ്തിനായി പുറപ്പെട്ടുവോരി കേവലം ജന്മയമ്മുണ്ടുായ വിശദ്ധം ഡാമദ്ധും നഷ്ടിച്ച പ്രവൃത്തിയും ബാധകങ്ങളുായിരാൻ ഇടകൊടുക്കുന്നതെന്നം അവ കത്തവുകൾ തെരുവേ അവേക്ഷിച്ചു നിന്നും രക്ഷാബന്ധനമാണ്. “തുട്ടേണു എന്ന ബൈബിൾപിന്നു” എന്നതു തത്പരം സർവ്വഭാ നമ്മു കു അനുകരിച്ചമാണെന്ന നാം ഇതിന്റെ പറിയേണ്ട സന്താണം. ലോകോപകാരത്തിനായി ഉള്ളമിയുള്ളുന്നവർ ആ പ്രമായി ശീലിയേണ്ടതു സ്വന്നവപരിപ്രാഗമാണ്. ശ്രീ രാമൻ ബുദ്ധിമാനം ജീജണാസ്യവുമായിരുന്നതിനാൽ വഴി കിയ കാണപ്പെട്ട സ്ഥലങ്ങളേയും വസ്തുക്കളേയും ജനങ്ങ ഒഴിയം കുറച്ചു മുനിയേണ്ട സമ്മാനം ചോഡിച്ചു വോണ്ടു അ റിവുകൾ സന്ദേശിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഇപ്രകാരമായിരുന്നാ ലഘൂതെ വിഭേദസ്വാധാരങ്കുണ്ടു യാത്രായെ ഫലവും സിലിക്കണ്ണൻ തരമില്ലപ്പോ. അടുത്തും ഇവൻ ചെന്നുചേൻ സ്ഥലം “കാമാഗ്രൂമ്”മായിരുന്നു. ഇതു സ്ഥലത്തെക്കറിച്ചുജു ചരിത്രം മുഴവന്നു കെട്ടശികൻ രാമലക്ഷ്മാന്നരു പറ ഏതുകരിപ്പിച്ചു. അന്നവിനെത്തന്നെന്ന താമസിച്ചു. പിരേറ ദിവസം രാവിലെ പുരപ്പെട്ട് ഒരു ദോഖനന്നതിൽചെ സാദേശന്. ഇവിടെ താടക്കരയന്ന പേരായ ഒരു രാക്ഷസി വസിയുള്ളുന്നതെന്നും,

“അവുള്ളപ്പെട്ടിച്ചും നേർവഴി നടപ്പില
ഭവനവാസിയനും, ഭവനേശ്വരാ പോറി”

എന്നാം കെട്ടശികൻ ശ്രീരാമചന അറിച്ചിച്ചു. ലോകം

കേൾക്കുന്ന ഇവഴു വധിയേള്ളുന്നതു് അതുവരുമാണെന്നും ശ്രീരാമന്മാരുതെ മറ്റാക്കം ഇതു ശക്രമല്ലെന്നും മഹാഷി പറഞ്ഞു. സ്നീവധനത്തെപ്പറ്റി ശ്രീരാമൻ ചില സംശയങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു എങ്കിലും കെട്ടിക്കൊൻ്റെ യുക്തിയുക്തത ഒപ്പുായ വാക്കുകൾ കേട്ടപ്പോറും അവരെയാക്കിയും മുൻ്നെ നീ അപിപ്പോയി.

“അഡിമ്മർച്ചയ കൊല്ലുകിവരംകുള്ളു ധന്മം കക്കൽസമജം.”

ശ്രീരാമൻ ഇതുകേട്ടു് ഒരു നോൺറബിയിട്ട്. അപ്പോറും കാണാം, “ചലക്കവാലക്കണ്ണയിലു്”യാണിരിക്കുന്ന താടക വഴി അരിഞ്ഞുള്ള വുംഖങ്ങളെല്ലാം ചലിപ്പിക്കുന്നതുകൊണ്ടുള്ള വേഗത്തോടുകൂടി പരിഞ്ഞുവരുന്നതു്. ശ്രീരാമൻ ഇവഴുടെ വിസ്താരമുള്ള മാറിനന്നേരെ അസൃഷ്ടപ്രയോഗിച്ചതോടുകൂടി രാക്ഷസി മരിച്ച ഭ്രമിയിൽ പതിച്ചു.

ലോകരംഗത്തിൽ ആല്ലമായി ശ്രീരാമൻമെയ്യു ഇംഗ്ലീഷ് പ്രവൃത്തിയെക്കുറിച്ചു് ദന്തരണ്ട് വാക്കു പറയേണ്ടതു് അതുവരുമാണെന്നും വിചാരിയ്ക്കുന്നു. ലോകത്തിൽ മുണ്ടാണും ദിംബാം, ദിംബം ഇംഗ്ലീഷ് സംഭാവന ശബ്ദം തന്ത്രങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നും. ഇവ കുറിയുന്നതിനും അധികാരിയിലും മാത്രമേ. “കുതുത്രു്”നായിത്തീരക യുള്ളത്. സുക്ഷുംനോക്കിയാൽ മനസ്സുജീവിതം മഴുവണ്ണം ദിംബം ആശത്തെ ജയിയ്ക്കുന്നതിനുള്ള ശ്രമംതന്നെയാണെന്നവേണ്ടം വിചാരിപ്പാൻ. ശ്രീരാമൻ തന്റെ ലോകയാത്രയിൽ ആ ദ്രോഗായി ഒരു പ്രവൃത്തി ചെയ്യുതു് ഏതുയും യുക്തമായിട്ടുള്ള താണ്ടാനും പറയേണ്ടതില്ലപ്പോ. പലപ്പോഴിം ദിംബത്തെ മേഖം പിന്നമാറുകയോ, അതിനധിന്മുട്ടുകയോ, ചെയ്തു ജീവിതോജ്ഞമാരുമെന്തെന്നും വിഹലിക്കരിയ്ക്കുന്ന നമ്മക്കു് ഈ തു് കൈത്തമമായ ദ്രോഗത്തുമാക്കുന്നു. സ്നീവധം നീതീക്കിയും തത്തകതാണോ, എന്നും സംശയമുള്ളവരും ദന്താക്കൾ ഓട്ടാണോ. അഡിമ്മർച്ചയെ ഉന്നുവന്നംമെയ്യുണ്ട്. ബലിപ്പക്കുന്ന

നാൽ വിശ്വാസം ഒരു അധികാർണ്ണി, ഗ്രോഡേയാ പുത്ര യഥർഗാ ദ്രോണാക്കി പിന്മാറുന്നതു് കരിയ്ക്കുളം ഇക്കാർമ്മാരിൽ വിശ്വാസിയില്ല. അധികാർത്തികൾന്റെ സ്വപ്നാവം അതവലും ബിച്ചിട്ടിരിയ്ക്കുന്ന വസ്തുദേഹങ്ങാണ് അടുന്നതല്ലപ്പോം. ഈ വിടെ ഒരു സംഗതിക്രമിയുണ്ട്. താടക ആള്ളം ഒരു യക്ഷിയായിരുന്നു. പിന്നീട് ശാഗസ്സു ശാപംനിമിഷം ഒരു വിക്രാംപുരിയാണ് അതിനേക്കിയിരുന്നു. ശ്രദ്ധ ഒരു രാക്ഷസിയായി ബോധിച്ച ഈ ഭൂതം ശ്രീരാമന്റെ ഒക്കെക്കാണ്ടു ശാപമോ ക്ഷം പാണിയ്ക്കുന്നതിനു കാത്തിരിയ്ക്കായിരുന്നു. ആത്മാവിന്റെ നിത്യജീവന്മാരിൽനിന്നും ഉത്തീജ്ഞാവസ്ഥമാണെങ്കിലും യേജുള്ള മാറ്റം ഇപ്പുകാരമല്ലാതെ സംഭവിയ്ക്കുന്നും തന്മി സ്ഥിരപ്പിയാണ്. ഉദാഹരണം ആത്മാവിന്റെ അവസ്ഥാദേഹമല്ലാതെ മരിക്കുന്നതാണോ? താടകാവധിയം കഴിഞ്ഞതിന്റെ ഒരു സാരജനനായ വിശ്വാമിത്രമാണ്, ശ്രീരാമൻ അംഗൈകും ദിവ്യാസ്ത്രം ഉപദേശിച്ചുകൊടുത്തു. മഹേതാനു വസിപ്പിക്കുന്ന ശിക്ഷാവൈഖരങ്ങാണ് ‘ധനദ്രുതം ഭോഗിയിപാരഗ’നായ ശ്രീരാമൻ ഇപ്പോൾ വിശ്വാമിത്രന്റെ ഉപദേശംകൊണ്ടു ദേവാസ്തുരമാക്കിപ്പോബും ശാസ്ത്രജ്ഞനായിത്തീർന്നു.

“മാർദ്ദം സതാമല്ലുഭയോന്നായാവ—
ത്രാമോഭത്രേമീവകരംഗനാണിം”

അനന്തരം ഇവൻ മരിക്കു വന്നതിലേയ്ക്കുപോയി. ഇവിടെ പവിശ്രഷ്ടം കണ്ട ശ്രീരാമൻ പതിവുപോചെ ചെ മൊല്ലം ചെയ്യും സംശ്ലഭനായ കൈമലികൾ ഇതു സ്ഥലത്തെ സംബന്ധിച്ചുള്ള സകല വൃത്താന്തങ്ങളിലും ചുരുക്കി കൈക്കുള്ളിക്കുയും ചെയ്യു. ഇതു സ്ഥലത്തിനൊരു പ്രത്യേക മാഹാത്മ്യം ഉള്ളതാണെന്നും മഹാപ്രഭ ശ്രീരാമനെ യാപ്തിച്ചു.

“ഹത്യപുർണ്ണാഗ്രഹംരാമ! മഹാന്രംഭാമഹാന്രംഭഃ;
അവൻകാൽവച്ചുതല്ലോപണിത്രമന്തീക്ഷംഭാഗ്രഹം.”

ഹവിടന്നെന്നാണ് വിശ്വാമിത്രൻറെ വാസസ്ഥലമായ “സിഖാഗ്രഹം.” വിശ്വാമിത്രൻ രാമലക്ഷ്മണജാരേ ടുക്കി തങ്ങളിടെ ഇപ്പോഴെതെ ധാരതയുടെ അധിസാനയലു കൊമ്പങ്ങളിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ഇത് ചാഞ്ചാഗ്രഹമന്ത്രിൽ,
“മണ്ണത്തോന്ന് പുണ്ണർത്തം രണ്ടംഓഡൻ ചന്ദ്രൻ കണക്കിനെന്ന്”
പ്രവേശിച്ചു. തന്റെ കർത്താവുകൾക്കുമായി എക്കാലചിന്ന
നായിരിയ്ക്കുന്ന ശ്രീരാമൻ ഹവിട അല്ലെങ്കിലും വിശ്വാമിക്കാമെന്നു
വിചാരിയ്ക്കാതെ, “രാഹം ദീക്ഷിയ്ക്കാമല്ലോ” എന്ന മനി
മാരോടു പറഞ്ഞു. താടക്കാവയധായ പ്രത്യക്ഷപരീക്ഷ കൂ
ഴിഞ്ഞതിൽപ്പിനു ആത്മവിശ്വാസവും ദൈത്യവും ശ്രീ
രാഹനു കൂടുലായിട്ടുണ്ടായി. വിശ്വാമിത്രനിന്നും ല
ഭിച്ഛിട്ടുള്ള ലിപ്പാസ്ത്രങ്ങളും ഒന്ന് പരിക്ഷിയ്ക്കാമെന്നും തു
ല്ലത്രും ഉണ്ടാക്കിയനിരക്കാം. മഹാഷ്ഠിമാർ രാഹം ദീക്ഷി
യ്ക്കും, സുഖാദ്ധമാരീചാടികൾ പതിവുംപോലെ രക്തവ
ഷ്ഠം ചൊരിഞ്ഞു ധാരവിഘ്നം വരുത്താൻ ഒരുദിവ്യക്തയും
ചെയ്യു. സന്നദ്ധരായി കാര്ത്തനിന്നുണ്ടു് കമാരണാർ ഇ
വരിക ചിവഞ്ച വധിച്ചും ചീലരു സാടിച്ചും തങ്ങൾഡി ചുമത
ഖയേറിനുണ്ടു് കാൽം തുപ്പിക്കമുണ്ടു് വിധത്തിൽ നിരവ
ററി മഹാഷ്ഠിയുടെ ഉദ്ദേശ്യവും സഫലമായി. രാമലക്ഷ്മ
ണന്മാക്ക വേണ്ട അന്നറുമഞ്ചളം ലഭിച്ചു. എന്നാൽ, ഈ
വർ തിരിച്ചെ അന്നേരല്ലയ്ക്കു മടങ്ങുകയല്ല ചെയ്യുത്. ഈ
തിരിക്കിനും വിശ്വാമിത്രമയഷ്ഠിയ്ക്കു വേരെയും എന്നെന്ന
മിവ ഉദ്ദേശ്യങ്ങളും താങ്കി വിചാരിയ്ക്കാണിയിരിയ്ക്കുന്നു.
മഹാന്മാരുടെ അന്തർജ്ജത്തിനും പ്രവൃത്തിജായി പരിശാമി
ചുപ്പാതെ അന്ത്രജാക്കിവാൻ, തരമില്ലപ്പോ. മിമിലയി
ലെ രാജാവായ ജനകന്നുറെ രാജാധാനിയിൽ നടക്കുന്ന ഒ
ജനത്തിനായി മഹാഷ്ഠിമാർ പോകുകയാണെന്നും രാമ

ലക്ഷ്മണനാർക്കടി പോരുന്നതു നന്നായിരിയ്ക്കുമെന്നും കൈച്ച ശേഷം പറഞ്ഞു. മുന്ന് ദിവസം സിലുഖുമനിൽ സുഖമായി താമനിച്ചതിനും ശേഷം എല്ലാവയങ്ങളിൽ മിമിലയിലേയ്ക്കു ധാതു പുറപ്പെട്ടു. അവിടെ വിശേഷമായ ഒരു വിപ്പണിയും, അതു കാണുണ്ടതാണെന്നുംകൂടി കേടുപെട്ടാണഅരീരാമൻ അംഗങ്ങളുമായ ജിജ്ഞാസ ആണിച്ചു. അറിവു സമാഖ്യിക്കുന്നതിനും സർപ്പവുമായി വെയ്ക്കുന്നതിനും ഉള്ള അവസരങ്ങൾ വിച്ഛകളുയുന്ന പതിച്ച അരീരാമൻ ഇല്ലാക്കി കുന്നു. ദോക്കുവഴിയ്ക്കും ചല സംഗതികളും കൈമനിക്കുന്നു അടക്കങ്ങൾക്കും അരീരാഹൻ ഗ്രഹിയ്ക്കുന്നതിനില്ല. കുന്നേൻ, സംഗരൻ, ഭഗീരദൻ മുതലായവയുടെ വരിത്തങ്ങളും ഗംഗാവത്രണവും മറ്റും വിശ്വാസിതുന്ന വിസ്തൃതിച്ചു പറഞ്ഞു കേടുപ്പിച്ചു. അല്ലോ പോയപ്പോരം,

“ദിവ്യപ്രാഥപദവതാകസ്തുമധലാജ്ഞാനം
സർവ്വമോഹനകരമായൊരുമംകണ്ഠ്”,

അരീരാമൻ കൈത്തരുക്കുന്നൊടെ ഇം മനോഹരമായ ആരുമു പദം അക്കംഞ്ചു തന്നെന്നും” അറിഞ്ഞതായുംകൊള്ളാമെന്നു മഹാശിഖാട അപേക്ഷിച്ചു. ഇതു പണ്ട്, ഏററവും ദിവ്യനം,

“ദേവഭാനവിഭ്ലിഷ്ട്സ്റ്റുതപോബവലെഴുന്നവന്”

മായ ഗൈത്തമഹാഷി വാസിച്ചിരുന്ന സ്ഥലമാണെന്നും ഈ വിടെ അഞ്ചുമാത്രിക്കുന്ന പതിയായ അമല്യ മന്ത്രശാഖാ ലിമിതും ശിഖാന്തുവവും കൈകയ്ക്കാണും”,

“നീഹാരാത്പവായുവഷ്ടാഭികളുംസമി-
ചൂഘാരാഭികളേരുങ്കുടാതെതദിവാരാത്രം.”

“നിന്തിയലവടി ചെറുന്തളിർപ്പോടിയേല്ലാൻ” വളരെക്കാലമായി കാത്തിരിയ്ക്കുന്നെങ്കും ചുറ്റെത്തു മനിവത്രുന്ന അരീരാമൻറു കൈകയ്ക്കു പിടിച്ചുംകൊണ്ട് ഉടങ്ങുക്കും പ്രവേശിച്ചു. അരീരാമൻറു, മന്ത്രപരീക്ഷിതവും പരിശുശ്രാവ

ମାତ୍ର ପାଇସ୍ତୁର୍ମା ଏହାଠାଙ୍କଟକଣ ଅନନ୍ତର୍ଯ୍ୟାଣେପଠ ତୀର୍ତ୍ତିର୍ଥ, କୁ
ଲ୍ୟାଖିଯିବ୍ରଦ୍ଧିତ୍ୱ. ଗେତତମଟତୀ “ସଫଳ୍ୟାଜୀତଃଗନ୍ଧ
ସ୍ମୀଖଶାହୀ” ଶ୍ରୀରାମକଣ ପାଇଁତ୍ୱ ସ୍ମୀତ୍ୱିତ୍ୱ ଅନନ୍ତର୍ଯ୍ୟା
ବାଣୀ, ସପଞ୍ଚନ୍ତୁରୁତ୍ୱେ ଯେଷ୍ଟାହି ମିଶିବିତପଠର୍ତ୍ତତିରେ
ଯୁଦ୍ଧପାତ୍ର. ସତ୍ରକୁଳମାସିନ୍ତିତ୍ୱ ସପଲ୍ୟଗଂସର୍ବଂକୋ
ଣ୍ଟି ଏତୁଯିଂନିତ୍ୱମାତିର୍ଯ୍ୟାନ ସମିତିତିକର୍ତ୍ତାଙ୍କଂ ନନ୍ଦ
କଣ୍ଠ ଉଚ୍ଛିତ୍ୱରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠମୁଖ ପ୍ରାପ୍ତିଯୁଗରୁ କଶିତ୍ୱରମନୀତିତ୍ୱ
ତିକର୍ତ୍ତା ହୁଏ ସଂଭବ କୈ ଉତ୍ତମମୁଖ୍ୟାନମାଣୀ. କୈ ସଢ଼ି
କ୍ଷେତ୍ରକଣ ନିରବେଳେନାତିକାହିଁ କାଂ ତୁଳିଯୁବ୍ୟାର ନ
ଅକଣ୍ଠ ଅନୁତୀକଣିତଙ୍କଳ୍ପାଯ ମରି ସତ୍ରପ୍ରବୃତ୍ତିକରି ଏହି
ଯୁଗନିକଂ କେତ୍ତିକିତ୍ୱରୁ ଲାଭିଯୁଗ ଏକାଶିତ୍ୱ ଶ୍ରୀରାମ
କଣ୍ଠ ଅନନ୍ତବେତତିକିର୍ତ୍ତିନିକଂ କାଂ ରହିକେଣିତ ସଂଗତି
ଯାଣୀ. ସତ୍ରପ୍ରବୃତ୍ତି ଚର୍ଯ୍ୟାନାତ୍ମି ଆଵଶ୍ୟକତାରୁ
କରିଯୁଏ ଏହ୍ୟାତିକର୍ତ୍ତା, ବନମଲ୍ୟନିତିର୍ଯ୍ୟାଲ୍ୟା, ଯାହା
ହିଂ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟମାନ, ନନ୍ଦର ମନ୍ଦ୍ୟମାତ୍ରଂ ଉଣ୍ଡାମାତ୍ର ମତି
ବିଷନଂ ହୁତିକିନୀମ ପ୍ରୟୁଷମାକଣ. ଅଭିଭୂତରେଷ୍ଟପ୍ରାବଧି
ଦୀପ୍ୟମ କିମ୍ବୁଜବୁଦ୍ଧାଯ ପଥୁବାନ୍ତାପଠକୋଣାଟ ନନ୍ଦର
ଦେଖିମୁହୂର୍ତ୍ତମାନଙ୍କ କୈ ରାର. ଅନୁଭବ ପ୍ରମାଣି
କେବାଟ ନନ୍ଦର ଅନୁକର୍ପାକରିତ୍ୱିତ୍ୱ ପ୍ରମାଣିତ ପାଦାବ
କରିନିମ କୁଣ୍ଡଳା ସଂଭବ ଯୁଗରେବାନିମ ଉତ୍ସି ତତପରତାରୁ
ହୁତିକିନିମ କାଂ ପାଦିତକେଣିତାଣୀ. “କାମେଲ୍ୟାବକ୍ରଂ
ନନ୍ଦର କ୍ରତଜ୍ଜୀବିତକଣ. ପାଦିଦୟାଯିଯୁଗ ନାତାଯାତ ଅନ
ତୁ ନାତୁରୁତ୍ୱକ ସତ୍ରବଶରତାରୁ ନିରାଶତିର କଣନାତା
ଯିକାଣା” ମେନୀ କୈ ମହାନ ପାଦତିରିଯୁଗ. ଏହି
ନାତୁ ଶ୍ରୀରାମକଣ ଚରିତଂ ଶ୍ରୀମାଧୁର୍ମିତ୍ୱଂ ବାଣିଯୁଗା
ନାତାଯ ବନଶରରକିଲ୍ବଂ ଉପେଣ୍ଣିତ୍ୱକୁଳନାତାଯା
କାଣାକହିଲି.

କାନନନିମ ବିଶେଷାମିତ୍ରନିମ ରାଜ୍ୟକାନ୍ଦୁରୁ ନେବର
ନିମିଲାରାଜ୍ୟରେଣ୍ଟ ପୋଯିବି. ଶ୍ରୀରାମନୀ ଅନ୍ତରେ

യുണിറ്റ് പരമപ്പട്ട ശ്രദ്ധവചാഹം കാണുന്നതിനു വളരെ താഴുമും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഒന്ന് പരീക്ഷിച്ചു നോക്കാമെന്നുടെ ഉള്ളിൽ ഒരു അനുഗ്രഹമുണ്ടാവിന്നുണ്ടെന്നു എന്നു സംശയമുണ്ട്. എന്നാൽ, ബുദ്ധിമാനനായിരുന്നുതുകൊണ്ട് അതൊന്നും ലേശംപോലും വെള്ളപ്പട്ടത്തിൽപ്പും. അവർ എല്ലാവരും മിമിലതിൽ എങ്കിയയുടനെ ജനകമഹാരാജാവും അധികാരത്തോടുന്നുടെ വസ്തു വിശ്രാമിത്തമഹാശിരീ പുജിച്ചു കേതിരേഖാടംനുടെ വിനിഗ്രഹിക്കുന്നതിനിന്നും. തേജസ്പികളിൽപ്പും വിനയവാം മാനസാധിരിക്കുന്ന കൂദാരമ്പാരകണ്ണും ജനകൻ വളരെ കെട്ടതുക്കേണ്ട മുഖർ അതാബന്നനാടിനേതാവുംകൂടി മെന്ന് അപേക്ഷിച്ചു. വിശ്രാമിത്തൻ വാന്നുവരെക്കയും അറിവില്ലെന്ന്.

“ക്ഷതിജനാർഥരോമധ്യത്ത്, പ്രാരിഞ്ചപുകഴ്ന്നാവർ; നിന്റെപകലുജ്ജവന്നവില്ലുകാണുനില്ലിപ്പത്രണിവർ.”

ജനകമഹാരാജാവും ഇതു കേട്ട വളരെ സംസ്താഷിച്ചു രാജകൂദാരമാര യമാന്ത്രം സത്യക്കരിച്ചു തെരുംബുകംഡിപ്പും വരുത്തുന്നതിനും അതുകൂടായിരുന്നും ഇതു വില്ലു ത്രീംബൻ കൂദാരമുണ്ടുന്നതായിരുന്നാൽ തന്നെന്ന് അദ്ദേഹിജാപ്തത്തിനായ സീതാലും ത്രീംബനും വിഭാഗം ചെയ്യുകൊട്ടുക്കാമെന്നു വാദം നും ചെയ്യുകും. രാജാജനേശവന്നനാരിച്ചും അഭാത്രം നാർ ചെന്ന വില്ലു കൊണ്ടുവന്നും അംഗീകാരം നേരിട്ടുമെന്നും ഇവിൽ വരും. ‘ഗന്ധമാല്പുവിത്രുഷിത’ മാതിരിക്കുന്ന ഇതു വ്യവസ്ഥം കണ്ണും ത്രീംബൻ വിശ്രാമിത്തനെ വരുച്ചും ഇപ്പുകാരം ചോഡിച്ചു.

“വില്ലുടക്കാമെന്നും? കലച്ചീടുമെന്നും? വലിക്കുമെന്നും?”
ഈ കേട്ട വിശ്രാമിത്തൻ,

“എല്ലാമാമാക്കുന്നതും വയ്ക്കാലുംടടിക്കണം,
കല്പ്യാണമിത്രമുലംവന്നനും കുമാല്പും”

എന്നു മണ്ണും തേരെതാടക്കുടി പറഞ്ഞു. ത്രീംബനു തന്നെ

ശക്തിയെക്കരിച്ച് ബോധം ഉണ്ടാക്കിയെങ്കിലും ഇത്
വും ഉപദേശാവുമായ മഹാപ്രിയരക അന്നറഹവും നാനുഭാ
വും അത്യാരഥ്യമാണെന്നുടി വിഖാരിച്ചുണ്ട് ഇലക്കാ
രം ചൊഡിച്ചതു്. തേപാബലംകൊണ്ട് ഔഷിപദം മും
പിച്ചും മും പ്രത്യേകം ഒരു സ്വന്തം സ്വജ്ഞിച്ചയാളിം അത്യ
കെരണികൾന്റെ അന്നറഹം വിഖയേറിക്കാണെന്നുള്ള തി
നു സംശയമില്ലപ്പോ. മെമ്പുതന്നെ ഏതുവിശ്രാംസൈന്യാ
ടക്കുടിക്കിയനു മുൻംജരി “എല്ലാമാം” എന്നുള്ള മുനിവ
മനം കെട്ടപ്പേരും പത്രതായ ഒരു ദൈയത്തുംകുടിയണ്ടാക്കി,
മുറീരാമൻ സാവധാനത്തിൽ അടച്ചതുവെന്നു്,

“ଜ୍ପାଲିତ୍ୟରେ ଜୀବିତରୁଥିବାକୁ ଏମନ୍ତ ଅନ୍ତରେ ଯେବେଳେ ଏକାଶରେ,

കിലവലിച്ചടങ്ങരിച്ചാം.”

കണ്ണുകാനിനിരന്നവരെല്ലാവരും, ആയുള്ളവള്ളമാനങ്ങിൽ
നാരാധിത്തിന്, ഇപ്പോൾ വിശ്വാമിത്രമഹാദിക
അഗാധമായ ഉദ്ദേശ്യം ഒഴിപ്പുട്ടത്. ധർമ്മക്ഷയ്ക്കുന്ന
ഈ ഭാവത്തിൽ രാമക്ഷേത്രമാരെ കൂടിച്ചുകൊണ്ടുചോറാ
വുക്കിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രധാനാദ്ദേശ്യം സ്ഥിരമായി
നബേന്നു ഇപ്പോൾ പ്രസ്തുതയി. ആകമ്പാരാജാംബ വഴി
രി സന്ദേശാദ്ധിച്ച വിവാഹത്തിനാൽ ഒരുക്കണ്ണം ഒക്കെയും
ചെയ്തു. അദ്ദേഹപ്രയിഖിയുള്ള കൂത്തുമാരെ അന്തര്മു
ഖൻ, ഭാഗമേം, കെടുസല്പാലി ഓതുമാർ മുതലായവരെ ഉ
ടനെ വരുത്തി. ശ്രീരാമനു സീതയെയും, മറ്റു ക്രാന്തരും
കു മറ്റു ക്രാന്തക്കുടൈയും വിവരമും ചെയ്തുകൊടുത്തു. എ
നു താമസിയാതെ ഇവരെയെല്ലാം വേണ്ടപോലെ സമ്മാ
നിച്ച സപ്രാജ്ഞതയുള്ള ചരണതയച്ചു. ശ്രീരാമൻ സീത
യെ ചൊദ്ദിച്ചുവാങ്ങിക്കയല്ലാ ചെയ്തു. തന്റെ യോഗ്യ
തയയും ക്ഷേമവരതയും ഒരു അമാശ്വികമായ പ്രവൃത്തി
കൊണ്ട തെളിവിച്ച ആകാൻനീരായും അനുന്നാരകതെന്നും ബാ
ഹുമാന്ത്വത്തിനു പുതുമീച്ചിട്ടുണ്ടോ സീതക്കു വിശ്വാസം

കിവയ്ക്കുതു്. നമ്മക്ക് അർത്ഥത്തും വസ്തുക്കൾക്കു നാശ ഫോറി യുടാതെത്തനെ നമ്മക്ക് പലപ്പോഴും ലഭിയ്ക്കുന്നു. നമ്മുടെ ദ തന്ത്രിക്കേരണയും പ്രവൃത്തിയുടെത്തനെ പലമായി നമ്മക്കു ലഭിയ്ക്കുന്ന വസ്തുക്കളിൽ നമ്മക്ക് അസാധാരണമായ ഒരു പ്രതി പത്രിയും പങ്കനൊത്താണ്. സ്കീച്ചുപയോഗം തമിലുണ്ടാക്കുന്ന വിവാദബന്ധം പലപ്പോഴും ഒരുപ്പെട്ടു സംഭവിയ്ക്കുന്ന ഒരു സംഗതിയായിട്ടാണ് കാണപ്പെട്ടുന്നതു്. വിവാഹം ഒരു ഒരു മനസ്സുക്കേരം ജീവിതത്തിൽ എറിവും പ്രധാനമായ ഒരു ഘട്ടമാണ്. ഏകത്തിനു പ്രാംപര്യം, പ്രദപ്തത്തിനു ഒന്നുകൂട്ടുവും ഇതുനിമിത്തം സംഭവിക്കുന്നു. നമ്മുടെ സുഖ ചുംബക്കം മിയുവാറും ഇതിനെ ആഗ്രഹിച്ചിട്ടിട്ടിട്ടുണ്ടു്. ശ്രീരാമകൃഷ്ണ സംബന്ധിച്ചുടെതോളം നോക്കുന്നതാശായ അഭ്യർത്ഥനക്കേരം ശേഷിപ്പുജ്ഞ ദിവാകരജീവിതത്തിന്റെ ചോധനയും സ്വന്നാവുവും മുഴുവൻ ഇതു ഒരു സംഗതിയിൽനിന്നും ഉത്തരവിച്ചിട്ടുണ്ടു് താണ്ടനുതനെ പറയാം. ഇതു വിവാഹം കൊണ്ട് ശ്രീരാമൻ “ശക്തിയാം ദേവിയേഥും യക്തനാളീനു്”വെന്നും ഒരു വിശേഷങ്ങളിലുണ്ടു്. എല്ലാ മനസ്സുക്കു സംബന്ധിച്ചും ഇതു് എറിക്കുന്ന വാസ്തവമാണുതനെ പറയുന്നിതിനിലുണ്ടു്. വിവാഹം നിമിത്തം പുരുഷന്മാർ പലപ്പോഴും ഒരുക്കുന്നുമായ പ്രേരണാം “ശക്തിയും” യീനു നാശായിത്തീരുന്നവും ഒരു തിനു സംശയമില്ല.

പരംമാഹാരാജാവും പുത്രന്മാരും പരിവാരസ്ഥതം മിമിലയിൽനിന്നും അഭ്യരിഥ്യുണ്ടു് എപ്പോഴും മുരം ചെന്നാപ്പോറും ചീല ഭന്നിമിത്തങ്ങൾം കണ്ടുരുട്ടാം. “വരാന്പോക്കുന്ന സംഗതികൾ മുമ്പിൽക്കൂട്ടി നിശ്ചിക്കുന്നു”വെന്നുണ്ടെല്ലാം. പരംമാഹാരാജാവും വ്യാകുലതയേണ്ടകൂടി ഇതിന്റെ അത്മം എന്നതാണുന്നു വസിപ്പുമാപ്പീയേഥും മോ ദിനും. “അല്ലെങ്കിലുണ്ടാകും; ഉടനേതനെന്ന അതു തീങ്കകയും വെയ്ക്കും”എന്നു് അഭ്യർത്ഥന സമാധാനം പറഞ്ഞതു്. അല്ലെങ്കി

പോയപ്പോൾ, ഉറവുതാപിയും, തേജസ്പിയും, മനീ വേഷധാർഥങ്ങളായിട്ട് “പാലതിരലല്ലെ കാശാസ്യനും ഭാർത്താവ കേന്ദ്രം”.

“കൈകലാസംപോലെള്ളംയൻ,
കുലത്തീപോലെ ചുസ്സമൻ”.

രംഭിരാധയനാഡു ഇരുദിവം ഗ്രീഹമന്നാടു് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു:— “മഹത്തായ ശ്രേഖവചാപം അങ്കു വണ്ണിച്ചു വല്ലോ. ഇതാ എൻ്റെ കൈകളിൽ വെള്ളിവമാരു ദേ ചാപം ഉണ്ടു് ഇം വില്ലും കലയുള്ളവാൻ അങ്ങങ്ങളുള്ള കഴി യുമെകിൽ തോൻ അങ്ങങ്ങളുടെ യുലം ചെത്തും.” ഗ്രീഹമന്ന് ഇതുകേട്ട “സ്നിതവികവിതാധാരം”നായിട്ടു്, തന്റെ സഹജ മായ ശാന്തത്വാദം, വിനയത്തോടൊക്കെ ഉത്തരവാദം

“വില്ലിക്കുതന്നാലും തോന്നാകിലെല്ലാ കലത്തീരോ-
മല്ലായ്ക്കിൽ തിരഞ്ഞെടുത്ത കേട്ടുമന്ത്രാക്വശംഭാം.”

ബാർധവരാമൻറെ പക്ഷത്തിനിന്നും വില്ലവാണിച്ചു ഗ്രീ രാമൻ ടെക്കം അംബന്തുകാരത കലച്ചു് ഓരോ തൊട്ടത്തുംകൊണ്ടു നിന്നും. വില്ല കൈകൊറിയതോട്ടുകൂടി ഭാർത്താവരാമൻറെ തേജസ്സംകുടി ആകഷിക്കപ്പെട്ടതിനാൽ അരുദമം “പും ശ്രേഷ്ഠനായ യുമകേതനനെ”പ്പുംബലങ്ങാക്കിത്തീർന്നു. അംബു മം കുതക്കുത്രാന്നയിട്ടു് ഗ്രീഹമനെ അഭിനന്ദിയ്ക്കും ഒരു സിയ്ക്കും ചെയ്തു് അവിടെനിന്നും പിരിത്തേപോതി. ഇതി കുന്നിനം ഗ്രീഹമന്ന് ദേ വിശിഷ്ടവും ദിവ്യവമായ ശക്തി ലഭിച്ചു. പരമ്പരാമനാക്കട്ട കുത്രന്നിയ്ക്കുടെ പ്രത്യക്ഷസ്പ അപമാനണാനും പറയാം. ലോകത്താം ഇതുവും ഗൈര വമേറിക്കത്തും ഉത്തുജ്ജീവമായ ദൈ ആഭ്യർഥം വേരെ ഇപ്പോൾ നിശ്ചയംതന്നെന്നും ദൈ മനസ്സുനിൽ അത്ര ധികമായി വല്ലിച്ചു ശ്രാബിച്ചു. രജീവനാഭവോ അതിനും അന്നു മാറിയും വ്യാപിയ്ക്കുന്നതിനും ദൈ ആത്മേക്ഷകതിയും സൗഖ്യ കൂലിവും ഉണ്ടു്. മല്ലാധാന്മുള്ളംനെ കിരണാം ഇരണ്ടില്ലോ

எனக்கு அயிகர சுக்கிளைஞ்சுடு பதில்லை என்று வராமைமாயிடுத்து ஸவர்ணம், ஸம்ராஜ்யம், ஸங்கிழப்பும் ஹவுகிளிஞர் குரிமாமன் அறதமீயமாய கை விட்டேஷல் குதி ஸிலித்து. ஹராள் “எவ்விவரத்தையிடு” என்ற யபூதிவிடுத்து. விழு வாணியதுகொள்ளு கை கெதி மத்தைய ஏற்றுயவுஞ்சுடு லலித்துவமூர். உண்ணுக்கு வோக் குதித் து உள்ளக்கு அங்குவேண்ணுக்கினம் கை ஹஸ்வும் உ விஷிலேக்கிம் எவ வூமா தக்காக்கார். அங்குவேண்ணு நழை நூ ஸாரவாங்கார் படியூத்துக்கு மன்னும் கேவலம் ஒருதலுக்கார்.

இதினாலேயும் மறைமலர் புதுவாயை, வழியூ
மிரு டெப்டலைப் போன் குடாதெ, அரசையால்பூக்கிற் கூபு
கொண்டி. மறைமல் பூஷ்டாயிகூக் கூநோயைக்கொட்டகுடியில்
யவுக்காலியீவீது. அல்லதுவும் ஏல்லாவகை கைமிது
அரசையால்பூக்கிற் ஸுவஹாயி வஸிது. ரேதங்கள் எனுக்கு
கையூந்து தாமஸியாகத மாறுவகைய யுயாஜித்தென
காளமாகாயி கேக்கயலாஜுதேதெலூஷ போனி. குரீராமன்
தங்கள் பிளாவிகை ராஜுகாற்கூலிற் ஸம்மானிதும் கு
குஷாபிகர செய்து, அங்கேஷன்தீங்கள் பூதியூஷம் வா
தைப்புத்தினம் பூதேருக்கம் பூதிலினம் குட்டத்து அம்மது
வூபுலிதுவகை. குரீராமன்கள் விகஸப்பரஸ்தாய ஸத்து
ஸ்ரீராமகண்ட வெற்றுமூடும் மரங்காஜுவாஸிக்குது. அது
யிகூக்கிம் ஸத்து சூப்பினத்தூரையின்வீர்.

**“ଭେତ୍ତାରେଣୁ କାହାମୁଣ୍ଡିଲେ ପ୍ରଦେଶୀ-
ଲାକୁଳିଙ୍ଗମୁଣ୍ଡିଲେ କାହାମୁଣ୍ଡିଲୁ”**

‘புதிலின் ஏற்றாவொலை வஸி தூப்புக்கள் ஜனரவுக்கும், ஸ்ரீதூப்பாட்டும், கீர்த்தியும், யோதிர்த்தயும் களிடிடு உழைம் என் கை அருமை உழைத்தில் இருக்கும். ஹஸ் அங்கிபூத்தங்கள் பூரி செல்லோர், ஸமங்கராஜாக்களோர், மனுமிளார்,

മുഖ

ആരീം

പ്രിജൻം മതലായവരെ വരുത്തി സദ്ഗുണിൽഹച്ച് ഇതു
കാരം പറഞ്ഞു.

“രാജപ്രഭാവകലിതമജിങ്കുട്ടിയഥ്യമം;
പാരിഞ്ഞരവല്ലതാം ധമ്മംഭാരമേന്തിൽഉന്നഞ്ഞാൻ.”

അനുകോണ്ട്, നിഷ്ഠരാജക്കല്ലൂർവക്കം സമതമശൈക്ഷിക്കു
ം രാജുഭാരം ആരീം മജിങ്കുട്ടി സമ്പ്രിക്കണ്ടാരു നനായിരിയ്ക്കുമെ
നും എനിയ്ക്കു തോന്നുന്നും.

“സമതം തരുവിന്ന നിഷ്ഠ—
ക്ഷേണ ചെയ്തിട്ടെന്തൊന്ന്?”

ഇതുകേട്ട സദ്ഗുണരല്ലൂവയം ആരീംനെ യുവരാജാ
വാക്കി അഭിശേഷകം ചെയ്തുന്നതും എല്ലാംകൊണ്ടും യുക്ത
മായിരിയ്ക്കുമനും, ഒന്നാശോലു അഭിപ്രായപ്പെട്ട്. ഈതന്നു
സിരിച്ച് അഭിശേഷകത്തിനവേണ്ട ദാക്ഷങ്ങൾ ഒക്കയും ചെ
യ്ക്കുയും, ഒരു ഗ്രാമിനരാനിയും വിക്കലപ്പെട്ടുകൂട്ടം ചെയ്തു.
നന്ദി വൊസികരം എല്ലാവയം മുഴുവാവിച്ചായ മുളാവസരബർത്തു
ഉത്സകചിത്തനൂരായിട്ട് മുതീക്കിച്ചുംകൊണ്ടിരുന്നു. ഈ
തിന്നു യാത്രായ വിശ്വാസം കേരളിനാനിക്കില്ലെന്നുള്ള നില
അലാറി. എന്നാൽ, പലപ്പോഴും മരശ്ശുനിയുകയം ദാക്ഷി
യവും, ദൈവസകല്ലും മരറരായവിധവും ആയി പരിശീലി
യ്ക്കുന്നു. ഈവരുടെ എല്ലാവയങ്ങും ദ്രോജിയ്ക്കു
മായും, ഉദ്രോഗത്തിനു വിചാരിത്തായും, ആയും ഡംഗംവ
രത്തകവിധവും ചില ഗ്രാമങ്ങൾക്കരിക്കും പ്രവർത്തിയ്ക്കുന്ന
ജാഗിരുന്നു. വിധിയിടു ഗതി എല്ലാഭ്രാംഭം ഗ്രാമമാർ
ക്കിഞ്ഞുടിക്കാണല്ലോ. “കമ്മണ്ണാഗമനാഗത്ത്!” ആരീം
മനേൻറു അഭിശേഷകത്തിനു വിശ്വാസം കേരളിട്ടും അപുതീക്കി
തമായ ഒരു ഗ്രാമത്തു വിന്നും ആണും. നില്ലും ദാക്ഷി
യ കാന്തുജ്ഞം ദോക്കത്തിൽ നടത്തുന്നതും. “തുണ്ണനകാന്തും

“വേദീഫ്രഹണം” എന്ന ശബ്ദപ്പേര്. ആര്യംതന്നെ വക്കയ്ക്കാതെയും, ഭാസ്യമുത്തിവെ അവലംബിച്ചും കിടന്നിരുന്ന ഒരു ട്രം, കൈകേരളിയും ഗണായിരുന്നു. ഖ്രിസ്തവക്ക് പേര് “മന്മഹ്” എന്നായിരുന്നു. തനിയും സ്ഥാപിലും സ്ഥാപിയുംനാതിനും തന്റെ സ്വാമിനിയുടെ പ്രീതി ലഭിയുംനാതിനും ഇത്തായ അവസ്ഥരാക്കിയാൽ കൊള്ളംമെന്ന് അവരുടെക്കുറെയാണി. പിറററിവസം നടക്കാൻപോൾ കൂടാണിപ്പുക്കുത്തപ്പുറിയുള്ള സകല വിവരങ്ങളും ശ്രദ്ധിച്ചു തന്റെ കടിലഭായ മന്ത്രിൽ വച്ചുംകൊണ്ട് അല്ലെങ്കിലുംവാവാവവും ദേക്കാണ്ടു് ഇവർം കൈകേരളിയുടെ വാസ്തവ്യംനിലെത്തി. മന്മഹയും മഹത്താനായിരുന്നു തുരു കട്ടം ലഭ്യവല്ലായിരുന്നു. ഒരുവഴി ഭൂകമ്പ ജലപ്രവാഹരണത്തിനുകെട്ടി തട്ടത്തു മററായവഴിയും പ്രധാന മഹാ മഹാമന്ത്രികൊണ്ടു, എന്നാൽ, മന്മഹയുടെ വാസ്താമന്ത്രികൊണ്ടു, അവരുടെ പ്രവർപ്പിച്ച ദിവ്യംക്രതിജ്ഞം ദാഹാത്മ്യകൊണ്ടു, കൈകേരളിയുടെ ചിത്രവുംനായ അവരം ദിവാനിയം ദേശപ്പെട്ടുത്തി. കൈകേരളിനീരുടെ മരണകിടന്ന ദിനുകൊണ്ടുവരുന്നു. പശ്ചാത്യരിയും ദശമധേമഹാരാജാവും കൈകേരളിയും രണ്ടു വരങ്ങും നല്ലിയിരുന്നു. അവരുടും ആറുമുണ്ടപ്പെട്ടുവന്നും ചോദിച്ചുവരുന്നുകൊട്ടക്കം മെന്ന വാദങ്ങം ചെയ്തിരുന്നു. ദിവാനിയം രണ്ടും ഇപ്പോൾതന്നെ സാധിച്ചുതുരേണ്ടുമെന്നു ഉന്നതരയുടെ ഉപഭേദങ്ങിലിത്തും കൈകേരളി രാജാവിനോട് നിർബന്ധസ്ഥിച്ചു. അവയിൽ ഒന്ന്, തന്റെ ഘട്ടനായ ഭരതനെ യുവരാജാവാക്കണമെന്നും, മരറതു്, ശ്രീരാമൻ ഫർ വഹം മുനിപ്പു തനിയ ചലംബിച്ചു വന്നതിന്റെ വസിയുംനാമെന്നും ആകിയുണ്ടു്. കൈകേരളിയുടെ വഞ്ചത്തിന്തനിനും പുരപ്പെട്ട ദിവാക്കം രാജാവിനു ഭ്രവിഷ്ടനിന്തനിനും പുരപ്പെട്ട

സപ്ത് ഓക്കേഴ്സ്പൂലെ ദ്രോകരമായിവും വീഴ്ച രാമന പി മിയുന്നതിപുത്തു വ്യസനം കൊണ്ടു, സത്യലംഘനത്തിലും തു ദ്രോകരുണ്ടു, ദഗ്ധമുൻ വല്ലുതെ കഴഞ്ചിവരുണ്ടി. എങ്കി ലം, ഒട്ടവിൽ തന്റെ സത്യാത്മ അല്ലെങ്കിലും ലംലി ജൂഡതെ പരിപാലിയും നാമനും തു നിശ്ചയം ഉന്നം ദഗ്ധ മുൻ ഇള്ളുകാരാ ചെയ്യുമെന്ന സംശയിക്കാം. ദ ദഗ്ധമുൻ ദാം ചിവാം ശ്രീരാമനോട് പറയുന്നതിനു തന്റെ വ്യസനവും സകടചും നിർത്തുന്ന കഴിന്തതിലും. എന്നാൽ, ശ്രീരാമൻ സംഗതിക്കാളിലും കൈകെടുത്തിനും അ വീഴ്ച. താൻ കുട്ടികൾ ചിതറ ഏതു തന്റെ കാരണാകാരിയാണോ ലും അതും ചോദിക്കാം ചെയ്യുന്നതിനും സന്നദ്ധനാണോ ചിതറ വിനോടോ അറിവിലും. ഇതു ചുട്ടു വ്യസനപരവരവരുണ്ടായ തന്റെ മാതാപിതാനും ശ്രീരാമന്റെനെ ഒരവിധം സമാ ച്ചേരിപ്പിലും.

എന്നാൽ, ലക്ഷ്മീനാം ഇതൊരുംതന്നെ സമിക്കണം പാടിപ്പാർഡിന്. തീരമനിൽ ഭക്തിയും സ്നേഹവും മറ്റൊ ചോദനെ ഇതുപോലെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ലോള്ളുത്തിനു സം ശയമില്ല. ലക്ഷ്മീനാംനിരുമെല്ലാം നടപടി ദോഷി രാഖും ഇരു അഭിപ്രായങ്ങൾക്കും കുമുഖത്തിൽ ഇരുച്ചുമും അഭിജോക്ഷവും എല്ലാത്തിനിടച്ചായ കാരണങ്ങൾ കൈയ്യും കേട്ടപ്പും ഒന്ന് ഇള്ളക്കിവയ്ക്കും. കോപാന്യനായിട്ട് ദശരമനെയും ദര തന്നെയും ബന്ധന തിലാക്കി തീരമനാതന്നെ അഭിജോക്ഷകൾ ചെയ്യുന്നതാണ് പ്രതിഞ്ഞചെയ്യുംകൊണ്ട് പറപ്പുട്. തീരമനിൻ്റെ സാരവും സ്നേഹസ്വഭക്തവും ആ തു ഉചാദശഭൗമങ്ങളിനേയും സമാധാനപ്പെട്ടതി. “ആവത്തു ഒരു ആസപാഠവത്തിനിൻ്റെ മാറുംനോക്കന്തിനുള്ളിട്ടു ഉരക്കൂ സിം.” ഇങ്കുവയ്ക്കും അഭിജീഥായും ശാന്തമായും കിടന്നീ നെ തീരാക്കുന്നും സർക്കുന്നാണുക്കും ഇപ്പോളാണു ചെ കുതിനു ആകാശിക്കുന്നതിനുള്ളിട്ടു അവസരം ലഭിച്ചതും

തന്റെ പിതാവിനെക്കരിച്ചു തന്റെയുള്ളജ്ഞ നിശ്ചലകവും, അംഗാധികവും, സുസ്ഥിരവും എന്നു ഒക്കിബെഹ്മാനാഭികൾ ഇപ്പോൾ പ്രത്യേകിഡിവിച്ചു. ദോഗ്രങ്ങളിൽ തനിക്കുള്ള വിരക്കിയും അനാധിയും ഇതു സന്ദർഭത്തിൽ വെളിപ്പെട്ടു. കത്തവുകമ്മന്തിലുള്ള നിശ്ചലവിട്ടു പ്രവൃത്തിയേണ്ട പ്രകാരിച്ചു. ‘വിപറിക്കെയ്യത്രും’ ഇതേമാന്തിൽ അംഗാധി ന്യൂമാറി ഉജ്ജവലിച്ചു. സപാത്മപരിത്രാഗം ഇതിലും അധികമായി ചെയ്യാൻ ആക്കങ്ങിലും സാധിക്കുമാ? രാജാ സിംഹാസനം എടുത്തേരിക്കുന്നു? ക്രാം ഗിലാതലവദ്ധം ഏവിന്തയിരിക്കുന്നു? ഒരുവരുജ്ജീവനു ഉപേക്ഷിച്ചു മുന്നി വുണ്ടിരെ ആരു സപീകരിക്കുന്നു? അപ്രതീക്ഷിതമായ ആവത്തിൽ ഇതുചോലെ മനസ്സുഭാധാനം ആക്കണാം? ദ ശ്രദ്ധൻ ദിവംവകാണ്ട മുതലായനായി. കേരളസ്വർഘ വ്യസനംകൊണ്ട് ശാതിലിനുന്നായി. ലക്ഷ്മണൻ കോപം കൊണ്ട് ഭ്രാന്തനായി. സീതാദേവിയും അപാദമായ സക്കന്ദനവിച്ചു. പെണ്ണരൂപം വ്യസനകൊപാഭികരിക്കുന്നു ഇളക്കിവരുമായി. ഒരു മഹത്തായ കൊട്ടംകാറിൽ അസ്ത്രം മഹക്കുലും ഇളക്കാതെ ചിത്രതം വന്നമാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇവരുടെ എല്ലാവയങ്ങളും ഉള്ളിൽനിന്നും സ്ഥാനങ്ങൾപററിയ വിഷവകൾ, വിനയം, ശാന്തത ഇവരുടെ കൈയും ശ്രീരാമനിൽ അഭ്രാംപ്രാപിച്ചുവെന്ന ദോന്തിപ്പോക്കം. ശ്രീരാമനാക്കട്ട, ഇവരുടെല്ലാവരെയും സമരയാചിത്തമായ ഉപദേശങ്ങൾക്കു കൊണ്ടം ആശപസിപ്പിച്ചു. ‘തന്ത്രജ്ഞനാനം ക്രതവും ദേവിയുമായ വിപത്രകളെ അക്കുന്നു; എന്നാൽ, തല്ലാലു വിപത്ര തന്ത്രജ്ഞനാനഞ്ചെന്ത ഇതുകുന്നു’ എന്നും ദേവ മഹദ്രാക്ഷം ഉണ്ട്. എന്നാൽ, ശ്രീരാമനെ സംബന്ധിച്ചും ഇതും അല്ലെങ്കിലും പ്രത്യാസപ്പെട്ടാണ് കാണാപ്പെട്ടത്. ഇതാണു ഗംഭീരാശയമായെടു പ്രധാനമുക്കിണ്ടും ഇംഗ്ലേഷ്യുള്ളുവ

காலை யமாவ்ரததில் “ஸஹவித்தனால்.” என வாழுதாய அறுவடத்தில் தலைந் திலவிடாக்கத்தினை அரைங்காலை உபலேகியிழைக்கின் பூஷைங்காலைய் மங்கூசு சுலாக் குதித் தலை வழிரே கூடியாள். அரவிகால் திரீஶாமத்திற் குதித் தினிதி மங்கூசுதாய் நஞ்சக் குருருவும் உஞ்சுபூஷைய கூரை இல்லத்தை நல்லி. ஹ்தாகெயைத்து ஸபங்காலையில் வாலி அங்கியிழைத்தவர் சுங்கமாள். ஏனாங் துரீராக்கண் ஹவிடா ஸஂயைக்கப்பட கொங் உள்ளதிலே. “அநுஜநாக்குறை ணாங்கூவிமாரள்கீர்மா” ஏன்றதென்னாயுத்தி, கர்த்தவுக்கும் அதிகால் வாக்கிழக் காலிவு திரிவும் கொங் ஹஸ்தை. அதறு நம்முடை முக்கியங்கெந்ததாள் ஏல்லாதூங்கும் கிடக்குகின் து. மங்கூசுதாக ஸாக்கால் பேருதைப்பூவிக்குற்று மாஞ்சிவும் ஹபு சொங்குகின் தக்காவுக்கால் கிடக்குகின்றது. ஹபு தக்கப்பட நை செல்லுவதை மங்கூபூஷைக்கெந்ததாள். திரீஶாமால் தலைந் தாதாவிதாக்கமூல், ஹக்கமூல் முதலையுமிவரைடு யாது பார்த்து வகுக்கிவேயூத் புரைப்படு, போக்காங்குமியும் முதலாவிக்கொட்டு பூதேருக்கும் ஹ்தாகெயை அவேக்குமிதி.

“താത്പൂര്വ്വാക്കമെന്നു ചിതംരേറിം,
മാതസ്സപ്രാണത്തുക്കാവിള്ളപ്പക്ഷണീയം.”

தூங்க பூரியதமகாஷ ஸீதனேஷ் யாதுவரவான் ஏவாபூரி தாங்குடி தெற்றாவினோந்துகிரைபூரிகயா சிளா வரவாறு புரவைப்படி. மூலியான் டில் தகஸு ஜபர் கையும் வரவாறுவோகி.

“ ඔබගේ මිශ්‍රපාරාජාත්‍යපාරාජනාවා තුළ !

രാവിലെ മാറ്റം കുറയ്ക്കാൻ പോരീകൂര്യം

ହେ କେବି! କଲୁଣନ୍ତିତି ଟଙ୍କାଟିର

ପାଇଁମାତ୍ରା କେବେ”.....

മുന്നായ, ഇതെന്നുംതീരെ ധാരപ്പുടിലും തന്ത്രം

വിന്റെ വിന്ദേഹംനിമിത്തം എല്ലാത്തരിൽ തന്റെ കൂദാശ കളിം മുള്ളികളിം കാട്ടിലജ്ഞവയ്ക്കാഡി എത്രയോ കറിന്നുള്ളാക്കാം.

“എന്നാണ്ടുപുതുൻബന്ധത്തിന്നപോയാൽ
പിന്നെപ്പുഴീധാസമന്തിന്നവേണ്ടി?”

എന്നാജ്ഞ ഒമ്പാല്പുതിന് സമാധാനംപറവാൻ ദാർശനികൾ. ഇതു പോലെതന്നെ ലക്ഷ്യംനാണെന്നു തന്റെ മാതാപിതാവിന്റെ അന്നമതിങ്കൊടുക്കി അതുകാഴി. ശ്രീരാമൻ, സീതയോടായിട്ട്,

“നിന്നെന്നുംതിന്നുംജ്ഞിംഖു കാട്ടിന്നാൽമലിനേക്ഷണം!
എൻകുടപ്പോരിക്കെന്ന് ‘ഭീജ’ സമധാനിണിയാക്കുകയോ”
എന്നും, ലക്ഷ്യംനാനോടായിട്ട്;

“പോതുവീ താത്രപരയും ക്രൂരംഭാവംകൈലക്ഷ്യം!”

എന്നപറ്റണ്ണു വനത്തിലെയ്യോയിട്ട് പുരാപ്പുട്ട്. ഓപററംബാർ ട്രേഡിക്കംപോർ ശ്രീരാമാഡിക്കലു അന്നഗമിച്ചും അല്ലെങ്കിലും പോരെക്കിലിം ഇവരെ കൈകും തമസാനലിതിനും തനിയും ഉണ്ടാക്കിയാൽ സമാധാനപ്പുട്ടത്തിനു മടക്കിണ്ടായാണു. സജീവാണം എല്ലാംയും മംഗലാണുരെ അന്നഗമിക്കുന്നതു സംശയില്ല. ശ്രീരാമന്റെ സ്ഥാനത്തിനും ഏതുക്കണ്ണംകൈത്തുമാത്രം ഉണ്ടാക്കിയനാഭവനും തുടർന്നു. ഇവിടെ എറക്കരെ വെളിപ്പുട്ടു. കിട്ടുമ്പും മഹാപ്പൂഢി

“പിന്നു മുച്ചിപോംഭിപ്പു
പായലറാപ്പുതൊയയാക്ക്
പുണ്യായുംഭിമംഗൾമേഘം
നംഗകണ്ണിതുരാല്ലവന്.”

അന്നേവിവസം ഗംഗാതീരത്തുന്നു തുമസിച്ചുതേയെങ്കി. ഇതു പ്രസിദ്ധമാണെന്നും ശ്രീരാമനെ കൊണ്ട്

ഡി

ഗ്രീരാമൻ

പുത്ത് പുജിയ്ക്കും, യദ്യവിധി സഖ്യരിയ്ക്കും ചെയ്യു. മുഹൻ ഞാനേകകം സാധനങ്ങളെ ഗ്രീരാമൻ കംഴുവച്ചുവെങ്കി ലും അവരെ സ്വീകരിയ്ക്കുന്നതു തന്റെ മുനിപുത്തിയ്ക്കും ഉചിതമല്ലെന്തതുകൊണ്ട് മടക്കിക്കൊടുത്തു. തൃശ്ശൂലിപ്പയ്ക്കു കാലഭേദം വസ്ത്വാദേശം മലപ്പല്ലൂ.

“മാൻതോൻഡംഭരതതോന്തരാലു—
മേന്തിക്കായ്ക്കിയുണ്ടമായും
യമ്മ സ്ഥമനായുന്നുംചുക്കു,
.മുനിയെന്നവിക്കുന്നനീ.”

ഗ്രീരാമാഭികരം മുരുവരെ തേരില്ലാം വന്നതു. തുവിടു സച്ചു സുമത്രുടെ മാതാപിതാക്കമൊരോടു പറയേണ്ടതും സന്ദേശവും കൊടുത്തു മടക്കി അയച്ചു. അന്നത്തെ രാത്രി ഗ്രീരാമൻം പത്രിനാം “തന്ത്രുലസംജ്ഞവും” “ലക്ഷ്മി സൗഖ്യവിഭലും” എന്ന അന്തിമപുരാത്തികചാണൽ ഉറപ്പിയതു. പിരേറ ദിവസം രാവിലെ മുഹന്തരത്ത് കൊണ്ടുവരുപ്പുടെ തോണിയിൽ കയറി,

“അംഗാരഗനത്രൈനടത്തണ്ണുചുട്ടു
അംഗാരമാലാം, മധ്യാദശാഖിരാമൻ,
ഒംഗ്രാജിടാവല്ലുലത്തെയരിച്ചു,
ഗാംഗാകടനാം”.....

അവിടെനിന്ന് പിന്നെയും നടന്ന. മുവർ ഭരദ്വാജാനുമ നാനിയും ചെന്നാചേന്നും അണം. അദ്ദേഹത്തിനെന്നും അതിമികളായി മുവർ മുഖം അവിടെ താമസിച്ചു. പിരേറ ദിവസം മഹാഷ്ഠിയുടെ ഉപദേശപ്രകാരം അവർ ചിത്രങ്കുട തനിക്കുള്ളിയ്ക്കു പറപ്പേട്ടു. മഹാഷ്ഠിയും കുറച്ചുള്ളം അവരുടെ കുടപ്പോയി വഴികാണിച്ചുംവച്ചു തിരിച്ചപ്പോന്ന. ഗ്രീരാമാഭികരം കാളിപ്പിനലിയെ തരണാചെയ്യു അമന്നവന്നതിൽ തുടി പിന്നെയും നടപ്പാക്കംണ്ടു. പോകുന്നവഴി മുത്ത വന

அதிலும் பல விழேஷ்னவேயும் களெடு அதனால் ஆக்ட் மற்று வெல்ல எதிர்யாதத ஈவர் விதுஞ்சுக்களிக்குத் தொழுவே என். அவரைச் சொல்லிக் கூறுவதே, “நான்கும் மற்பீஜா கீஸ்திவும்,” “நிதியுஜூமலாகலவு” மாலி ரியூக்கா என்று மனிசுக் கூது சொல்லும் வெள்ளி அதிகமாக வாணியும் கொள்ள விதுஞ்சுப்புத்தாதின்றியும் சாமாவுடே யும் முலு,

“முக்கும்புமேதெதித்துவியும் தீர்த்து
காக்கிரலைதாதாய் சிகைதைதிக்கு
வாயிலைவாயைவாயை சாத்துவுகி
வாகாற்ஸுயம்மாஸாம்வித்துக்கள்வகை”.

ஸுமாரும் ஹதிகிடியூங் அதோல்புஷித் டூதி உந்தம் மஹாராஜாவினைகளெடு வத்துமைகளைப் பக்கையும் காரிசி ஆ. புதுவிடையாச்சிலீவும் ஸவியூங் பாடிலூரை பூ ஸுங்காய மஹாராஜாவும் எடுரெதாமஸியாதை பறவேக பூஷ்டாகி.

ஈகோல்புஷிதெ ஸமிதி வாய்நியூக்காதாயான்,

“நிரங்கிலித்தக்கைக்காவாநைபோன்;
உயிருஜாங்கீஷிவராத்திரியாலயும்,
மஹா.ஏ.பி.ரின்ஜூபூ.பிலின்காதெஞ்சு”
ஸவூஜூதிக்கீஷங்கிவத்பாதாந்தா.”

வஸியூதமஷ்வி தூங்கதை பூதவூரை டி.நி. மாநாலாயை தைக்கிடிக்காம் ரேதாறுநிலூமாலர் வத்து. பிராவின்ற மரைந்தின்றியும் ஓதாவின்ற வாயுவாஸத்தின்றியும் காமளைப்பு ஈஙேபஷித்துரிதைப்பூர் ரேதாறுநிலூங்க ச்ணைய கொடையோகாலிக்காம். பாகமிலூத்தை. எந்தான், ரேதகிடி ஈஸாமாந்தை க்ஷம, ஸமநாக்கி, விதேவகம் குதவாய நூள்ளைப்பு பூகார்த்தின்காது.

കൊന്തും അഭിവാദം തന്നെ വ്യസനത്തോടു കേരഖേത്തും തൈവിയം അക്കത്തോത്തുകിൾ. കോപാന്യനായ ശത്രുഗുണം ദന്ധരെയും മുഹമ്മദും പരപ്പുച്ച്. എന്നാൽ, ഭരതന്നെറു സാന്തപ്രവാശകൾ ശത്രുഗുണ ഇതിൽനിന്നും വിരുദ്ധമില്ലിച്ചു. ഭരതൻ തന്നെ മാതാവും ഇഷ്ടിച്ചതു പോലെ രാജുഭാരം ഒക്കെയുള്ളുന്നതിനു തഞ്ചാവില്ലാതാക്കുന്നു. ഒരു കാണ്ണനാൽ,

“ശ്രീനാം രാജുടുപൂത്താൽ,
ജ്യേജ്യൻ രാജുഭിഖിക്തനാം;
രാജാക്കന്നാക്കിതുസല-
കിക്ഷപാക്കക്കംക്കംതേററവും.”

അബ്രുക്കാണ്ട് വന്നതിൽ ചെന്ന ഗ്രീഹമനെത്തന്നെ കൊണ്ടുവന്ന കീഴുന്നട്ടുന്നസരിച്ചു് അഭിഖ്യകം ചെയ്യുന്ന മെന്ന തീച്ച്ചുകിൾ എല്ലാവരാംകുടി പറപ്പുച്ച്. വിതുക്ക തെക്കുൽ ചെന്ന ശ്രീരാമനു സംബർഖിച്ച പിതാവിന്നെറു ചെ മഹതിയേയും തന്നെ താല്പര്യത്തോപററി അറീവിച്ചു. രാമലക്ഷ്മിനും ദശാക്രൂയകൾ വഴിയേറാലെ ചെയ്യു. എന്നാൽ, താതാജ്ഞനെയെ താൻ ദിയുള്ളും ലംഘിയുള്ളന്ത ദല്ലിനും പതിനാലു വാൺ ഭരതൻ തന്നെ രാജുഭാരം ചെ യുന്നെന്നും തീച്ച്ചുകിൾ അവരെ മടക്കി അയച്ചു. അതന്നെറു അപേക്ഷകൾപ്രകാരം തെന്നുറ പാടികവുംകുടി കൊട്ട തുച്ചം. ഭാതൻ താൻ ശ്രീരാമൻറെ പ്രതിനിധിയായിട്ട് രാജുഭാരം ചെയ്യാമെന്ന സമ്മതിച്ചു പോയി. ഇവിടെന്തിനിനി നി താമസിച്ചുാൽ അരയോല്പ്പയിൽനിന്നും ബന്ധുക്കളിൽ പെറ്റുമോഞ്ഞും വന്നു് ഉപദാവിയുള്ളുമെന്നു കയതി അനുവന്ന തതിലേജ്ഞു പോകുന്നതിനായിട്ട് തിരിച്ചു. പോകുന്നവഴി അതിമഹാപിഡ്യേയും അനുസൂചയേയും സംബർഖിച്ചു് അന്നു മഞ്ഞം വാങ്ങി, മുനിശിച്ചുനാരാൽ വഴിക്കാണിയുള്ളുപ്പുച്ച്, ഗ്രീഹമൻ

“വണ്ണമനായ ധരാവിരോധമിയററിമേവിനവെവരിണ്ടാം
ചണ്ണമീഴപിലോചനന്മാനനകാന്തകസന്നിഭൻ
ബണ്ണകാവനമിട്ടുമണ്ണലച്ചുവിത്രുങ്ങമണ്ണിൽ
വന്നുഭാരണിവാളുന്നണ്ണലമാവ...”

ആരിംമഞ്ചൻ ഇതുവരെയുള്ള യാത്ര ക്ഷേമിയം സ
മാധാനങ്ങാട്ടക്രടിക്കാണിക്കന്നാത്. മഹാശിമാക്കരട
സദർന്നവും, അവക്കമാകിട്ടുള്ള സമാഗ്രവും, അവകിൽനി
ന്നും ലഭിച്ച നാല്ക്കാരവും അനന്തരമുഖവും നിമിത്തം വന്നവാ
സത്തിന് എറക്കരെ ആസപാല്പ്പുതയും രഹ്യതയും ഉണ്ടാ
യിക്കുന്നു.

“സാക്കതാദയിക്കംസംശ്വാം
വിപിനനോദ്ദേശിഷ്ടതി”

എന്ന ആരിംമഞ്ചൻ സുമത്രരാജ് പറഞ്ഞയുള്ള സദ്ദേ
ശം ഇരുവരെയുള്ള യാത്രായ സംബന്ധിച്ച ഫ്രാദംത
നന്നാക്കിക്കൊണ്ടു. എന്നാൽ, ബണ്ണകാരണ്ടുപ്രവേശനത്തോ
ടക്കി ഇതിനു വളരെ ഭേദം ഉണ്ടായി. ഇപ്പുഴാണു അതാ
ത്രമുന്നവാസം ആരംഭിച്ചതും, തൃതീയിപ്പും മാറ്റാതു
ബുഖിസാമത്രുംതയും, തൃതീയിപ്പും മാറ്റാതു
തായ അങ്കകൾ സംഗതികൾ ആരിംമഞ്ചൻ സംസ്ഥാനത്രു
തന്ത പ്രതീക്ഷിച്ചുംകൊണ്ടിരുന്നു. ആരിംമഞ്ചൻ ബണ്ണകാ
രണ്ടുപ്രവേശം അഭ്യേഷണിക്കുന്ന ജീവിതത്തിന്നും ടെക്നി
ക്കുലപ്രധാനമല്ലാത്ത ഒരു ഘട്ടത്തിന്നും ആരംഭമാകിക്കൊണ്ടു.
കൈകേട്ടി അഭ്യേഷക്കിച്ചു വരഞ്ഞാളിൽ ഗണ്ഡാംഗത്തു ആരി
ംമഞ്ചൻ ഫർ ഉഷ്ഠം വന്നവാസം ചെയ്യുന്നുമന്നാക്കിക്കൊണ്ടു.
എന്നാൽ, ശുപ്പുകാരം ഒരു വരം വേണ്ടുമെന്ന കൈകേട്ടു
നിൽക്കാം നിബ്രംഗിച്ചതും അല്ലെങ്കിലും കറിനമാകിപ്പോയില്ല
ക്കോ എന്ന നടു കു സംശയം ഇന്ത്രേച്ചുകൊണ്ടു. ദശരമ്പര
വാല്ലക്രമാഭരണ വല്ലാതെ കൂപ്പുപ്പുട്ടുകയും, എല്ലാവരു
ടെയും വാസ്തവല്ലാംഅന്മായ ആരിംമഞ്ചൻ ബഹിഷ്ഠിയും

മുഹിയ്യത് എത്ര കടംകരുണ്ടാണ്? അല്ലെങ്കിൽ അതുവാചിച്ചു നോക്കാം. പണ്ടി ദേവാസുരങ്ങളുടെക്കാരം ശരീരമെന്നറ തെരിക്കുന്ന ഒരു അനുഭവിയുംപോലും സമയം എന്നതും അറിവിയ്ക്കും തെയ്യം സമയച്ചുവർച്ചവും പരാജയവും വരുത്തുന്നതു കയറ്റ ലോചനക്രമിയും കീലവന്മുഖ്യത്തിൽ തന്നെന്ന വിരുദ്ധ കടക്കി വിശ്വാസിക്കുന്ന ഒരു സ്ത്രീ ദീംഗാലോചനയോ ബുദ്ധിസാമ്പത്തികൾ മൂലം ആളുവാത്ത രാജാശാഖയും വിഹാരിയ്ക്കുന്ന ഒരു ദൃഢാഭം ദാശനാലിപ്പ. കാര്ത്തവും കാരണവും തമിൽ പലാപ്പുംഴിം വലിയ കൂദാശ ഉണ്ടാക്കിരിയ്ക്കും. അതു നിർബന്ധത്തം അവരെ തമിൽ സംബന്ധിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിര ഒരുപ്പുക്ക് മിയ്ക്കവാറും സാധിയ്ക്കുന്നതല്ല. അടക്കത്തു സംബന്ധിയ്ക്കുന്ന സംഗ്രഹിക്കുകയോ കാര്ത്തകാരണാദ്വാക്കി നാം ചരയുന്നതു സംശാരണാണ്. ഇതുപോലെ സൗക്ഷ്മാഭോഗന കുടാവെച്ചു തന്ത്രണാഡുണ്ടാണ്. അവരെ കേരിക്കേയും ഉന്നോച്ചയും ശക്തിയ്ക്കൊത്തു. അവരെ മുഴ വിഷയത്തിൽ എത്രുജാത്രാ കരിക്കുപ്പുടുത്തുന്നതുണ്ടാണ്. ക്രൈസ്തവിക്കുടുക്കുന്ന ശാമ്പാറിക്ക് തുടരാജു അഡി (കാട്ടലിക്കറ്റികൾ) ഉണ്ടാക്കിന്നുണ്ട്. അദ്ദേഹാഭ്യർഥന ചെയ്യുന്നു, ആദ്ദേഹാഭ്യർഥന ചെയ്യുന്നു, രാജയമ്മ അഡാം ഇതരാജു-ശാമ്പാറുകൾ കീഴടക്കിയും. അവരുടെ ചിലതിനോട് നാവും ചെയ്യും, ദിശയാരം നിറുപ്പിച്ചും, സാധുക്കുക്കു ചൊല്ലിച്ചും പുരിയ്ക്കുവും ധന്തിക്കിയും വലിപ്പിയ്ക്കുന്നതും, തുണി രാമാനുജാത്ത മററാഹാരാലും, പത്രിനാബ കൊട്ടാശിയും കുറ്റതാലും മതികാക്കിപ്പെടുന്നും, രാജാവാഴി അരയാലും തിക്കുവിച്ചിരുന്നുകൊണ്ട് ഇതു ചെയ്യാൻ സംഭവിച്ചെല്ലാം കൈകൈക്കിയ്ക്കും മററ പലക്കിം ദേശാല്പം ഉണ്ടാക്കിയുണ്ട്. തക്കാലം അല്ലെങ്കിലും ദിവബന്തിനും അനേകാടക്കരും ജീവിക്കുന്നും തുടക്കക്കുന്നും കൈക്കിയ്ക്കും ഇതു രാജയമ്മത്തിന് അടക്കത്തുടെ

விருதுவம் அதூர்வாயுமாக ஏன் காற்றுமாயின்னதின்தீட்டு
அதை மரவ ஸ்தாதிகாச்சி கொடு செய்வதே நியதாயிட்டு
விவாரித்துக்கொள்கின்றன. குரீர்மாவதாரத்தின்றி பற
வேலேஸுபில்டீஸ் வேள்ளி ஏதென் வெழூரைக்காள்கின்றா
ஶ்ரமங்கள்களிடத்தில்லை. அதைக்குறிப்பாக பூயத்தில்
நின்றன. மனமறைத் திமைபோன்ற வெக்கேயியுடைய வி
தாதெதையும் ஹவ என் ஹூக்கி விடிரிக்கான.

தனியகாரங்குறித்து பூவெலிதூதின்றி உண்ணம்
குரீராமன்றி முறைமானதை ஹூது உல்லேஸுபில்டீஸ்கின்றி
தாதென்றாகின்றன. “நா நூக்ஸ்வுல்ப்ரா நோக்ஸ்து
யாறு ஸகல ஹோஷ்ஜஸ்டீல் டிராமாதமக்கூட்டுரைகளை கீ
ஸ்தாவுட்டாதான்.” ராமமுறுவாஸவு ஹபுகாராதென்றாக
யின்றன. குரீராமாலிக்கி னெய்கர்ரஸ்பு பூவெலிதூது கூ
ராஷ்டிரம் போய்தேட்டுவார் கை செய்திக்கூடு அதின்றித்தீர்
தாலித் தை வூக்ஸ்தின்றி சுப்பிரித் தைகள் அல்லும் விழுவிதூது.
அதேபூர்வ காலையை தீர்த்திக்கவிதூது அயம்மாவோ
லை கை மேலுரைக்குப்புகள்றி பூர்ஷுாந். ஸிஃப்பாவு
ஸ்ரூபாவிதூது வராஹாலித்துரைக்குல தான்றி தூதுவதித் தை
தாலைக்கார்த்துங்கொள்கீதூது ஹவர் ஹரியூதான பிஸ்தேவூது
என் வான். வாவாஸதின்றி யமாத்மைய அவி ஹ
பூர்ஷுான் குரீராமன் அரிவான் ஹடகாயது. வாததித்
கேநிட்டுக்கள்வான் அவைக்கட்டுமேலேயும்கூட்டுக்கூடுயும் கரிதூது
தை அவுக்கத்தை ஸ்பாருப்புதையை மாறுமை குரீராமன்
ஹளையிதைக்குதூது. ஹபூர்வம் அவ வாரோன் ஹபுத்துக்கு
மாயி அங்கைவிதூது குட்டுக்கி. தாலைக்குதை வித்தித் தை
என்ற அக்குப்பு வித்திக்கு கூடுமை கூடுமை கூடுமை. வெ
ழூதின்றி செய்து பூர்ஷுாக்குதை தாலைக்குதை கூடுமை கூடுமை
தை உயேக்குதை பொயைதை குடுமை வான் குரீராமவகூது
என்ற அருள்ளைப்பிதூது. அதுவர் அதித் தூது

ക്കവൽന്നും പ്രഭംപുത്രതാങ്ങി കണക്കും സീതാങ്ങ് അപഹരിയുള്ള ഗാത്രിനാടി പാശത്തെന്നും, വിരാധൻറ ആയസ്യും അംഗത്വക്കുടിത്തോന്ന ചുത്തി എന്ന വരഗത്തായ കഴിവത്തെപ്പോ. ദാദികാംലുംപും ആരിമാർന്നും ആയി ഉണ്ടായ കിശലയുള്ളും മുതായിയും, ജീഷിക്കലപ്പാതകനായിന്നു വിരാധൻറ നായാന്തരം ഇവർ ദുഃഖം നടപ്പാക്കാണും ശരംഗമക്കാഡിയുടെ ആരുത്തുമത്തിൽ എന്നതി വിത്രുമിച്ചു. ആരിമാർന്നും വദവിനെ വളരെ തെന്തുക്കുംതോട്ടുടരും പ്രതിക്രിയാക്കാണും ആരിമാർന്നും പുജിച്ചു. സ്ലൈംപ്രതിവെന്റെശേഷം ആരിമാർന്നും വികിട്ടും വച്ചുതന്നു തന്നെ ദേഹത്രാഘാതചയ്യും, വിരാധൻ സംസ്ക്രംകാണ്ടം ശരംഗനു സർവ്വരൂപങ്കാണ്ടം മോക്ഷം സിംഹിച്ചു. ആരിമാർന്നും ആഗമനവർത്തനാനംകേട്ട സഹ്യാദ്ധനാരം അംഗത്വക്കം ദാദാപ്പിമാർ ദാദേശമുഖത്തെ വന്നു കണ്ടും അവരവരുടെ ആരുത്തും ആളുംവലയും, ക്ഷാനിച്ചു ചാണ്ടപോകി നൗതിരത്തുമനല്ലോ; സത്തുമുഖാശൈഖ്യരുടെ പരിമിള്ളതിനും അസം മാനുമായ ആകപ്പണാധകതിയാണല്ലോ. ആറുമണിംബിം സലിപ്പം കിടക്കുന്ന അസ്ഥിത്രുടാൾ കണ്ടും ആരിമാർന്നും അനേപാശിച്ചുതിൽ ഇവ രാക്ഷസമാർ കൊന്നുക്കും മുനി മാനുവും അവശിച്ചും ഒന്നാണെന്നും അറിവെന്നു. ഇവരുടെ വംശേഷം ചെയ്യാമെന്ന പ്രതിജ്ഞയെച്ചയ്യും, പിന്നൊന്നു തീക്ഷ്ണംഓഗ്രുമത്തിൽ എന്നതി അവിടെനിന്നും സുതീക്ഷ്ണംഓ നും ദേഹിച്ചും അഗ്നുപ്രാണിം പുംപിച്ചും, വന്തിലുാണുകുലിലും സർസംഗതിലും അവസ്ഥരും ദേഹം നേരംനു മുരീം ഉപേക്ഷിച്ചിപ്പും. സംഘുംശിലായ മഹാപി മാനുവും സക്കടശാം കൈയ്യും വാലിച്ചറിക്കയും അവരുടെ ക്ഷേമത്തിനും വേണ്ട കാര്യം ഏറ്റു കൈയ്യും നടത്രുകയും ചെയ്യുവനും, താനിപ്പൂരം വന്നരാജ്യം ഭീതിക്കുന്നതുകൊണ്ടു കാശയമ്മംഡായിക്കയും രക്ഷയും അവിടെയും ഉചിതംപോ

வெ வெழு. கிட்டவுக்கம்பதிக் காட்சை கொடுவதே ஒத்து விழுப்பாற்றியின் கால் மூதிர்களின் அடியிலே, என்கினால் தான். அவரைப்புத்திரவுபாஸ்கிள்கெட் என்று, வாவாஸி கஜாய் மஹஷிமாக்கெட் லாமோவி பறினமித்து, “வீலு கீப்பாக்கருத்” மாதிரியை வாந்திருப்பது தீர்க்காமல் கைவை கடக்கிற (ஏதாகது, ஏதுகளே ஹைப்பத்தெவ்வாட்டை வழியில்) கையை ஸ்பிக்கியிலை நாதினிட்டாகி. மூது மிதங்கள் வெறுத்துக்கருவான்கள் சும் மூட்டாதின்தீள்ளிடுவது.

தான் இவ்வுணவியை ஸப்ரிக்டில் தூத்துக்காலை மரம் முனிவர்த்தினின் சுங்கசௌங்குடி வெறுப்பதின் கீழை என்று வீலையில் வெளியிட்டு. மூன்றாவது அந்தூற்றுமூண்பிழை ஸங்காம வெடுவதை மாட்டுவதை நிறைவேண்டுமென்று அந்த மனதிக்குத்தான் கை விடுதலை சூழ்மாய் விட்டு, வயு வெவு, மொள்ளுத்தானிலைக்கூடு, குரீராமங் உல்லிசு. ஹவயைக்கையும் தூவிறாகுதிரியூடை ராக்ஷஸாவங்கவி மீதிணியூட் உபயோகத்தையே உபக்கரளைத்தாயி குரீராமங் ஸப்ரிக்கிசு. ஹவிடெக்கிளாம் ஹவற் பவனு பதித்திலேயூடு திரிசு. போகு மொவசியூடு தநெட்டு பிரைவின்ற ஸஹாரதாய் ஜிகாயூவி தே கூடு ஸஂலாபங்கால சியூ பனுவுடியிக்கு ஏற்றுத். ஹவிடெ கோள்ளுவதிதீர்த்து ஒரு பழங்குல நிம்மிசு கூடுதலிவங்கு ஸுவமாயி வஸ்து. ஹவிடெவதூ உக்கூளாம் அந்தமயத்தின்ற அபேக்ஷப்புக்காம் குத்திமங்க்காபலே முங்கொய்யு. தநெட்டு செப்புறவுமருத்தை கீழையும் ஸப்ரி முத்துத்தையும் உபக்காடியூடு நா ஶீலம் குரீராமங் ஸமங்கமுடிகினங். ஏற்கான், ஹவிடெதை செப்புறவாஸம் அதிகம் நிலத்தினிலை. வோக்கவாலமாக்கு மொவசுடை ஜோலி தூத்துக்காலை விடுத்து கிடுக்கு தூத்துக்காலை.

எனவ உழுவொட்டு ராக்ஷஸி ஹருசலமன்று ஸவுவியூத் தை
ளைத்தினால் “பக்ஞயுதங்காலிலாக்ஷரக்திதங்கலு” என போ
வேற்றுதலைக்கிட வார்த்திக்கு கள்ளு, சாவரிக்கூ ஏக்டுறுக்கும் தேவ
னி ஹரு உதவுதவுதங்காலாவள்ளானோப்பிச்சு புரபூத்தி
நூவும் அதிஸுவர்தாய கால ஸ்ரீயுதெ துவம் யிருசு
பள்ளியாலதிரு எழுஞ்சி; ஸ்ரீராமனோந்து காற்கால வகையு
முாவிச்சு மனஸ்ஸிலுக்கீர்த்திச்சென்றங்கோ தகிழ்ச்சித்து அந
பேசுகிறை அாலேயதோடு பரதர். ஹரு அரவேக்கு, ஸ்ரீ
தகை உவேக்கிச்சு தகை ஹாற்றுக்களைமென்றுதை ஏ
வொகைமஸ்ஸுவினால், தகெர் யம்மிழுதை து தூமாக்கி
ஹாவியும் அவேக்கிச்சு ஸ்ரீயோந்து ஸாமாங்குதிலயிகங்
க்காவும் தொங்கியெக்கிலும், அதேநென அாந்களியாக்குக்காண்டு
ஸ்ரீராமன் ஹரு காரம் கரவாடி பரதர்த்து.

“കളിത്തവാനമുംബാലേ! കുടിയാംസംഭ്രഷ്ടപരെ.”

രാക്ഷസി ഇതുകേട്ട് പത്രക്കു ലക്ഷ്യംനൽ്ലെ സഭിപ്പ് ദിനത്തി അവളിടെ ശരാറുമാത്തെ പറഞ്ഞു. എന്നാൽ, ലക്ഷ്യംനൽ്ലെ ചിത്രവുണ്ടി ഇവളിടെ അപേക്ഷയ്ക്ക് ഒട്ടും തന്നെ അനുകൂലമല്ലോ എന്നു. ശ്രീരാമപരാശസ്വ എക്കാലം തമാക്കിക്കാണാൻ ഈദ്ദേഹം തന്റെ ഭായ്പുംയും വിട്ടുംവ ചു വന്നതിൽ വന്നിരിയ്ക്കുന്നതു. അതിനാൽ ഇവരും, അപ്പും കൊച്ചരാണ് ഉണ്ടായതു. എങ്കിലും, അതിനെ പ്രകാരമുള്ളിയ്ക്കാതെ സൗഹ്യതയേഃടക്കടി ഇല്ലകാരം മരം പടി പറഞ്ഞു. “ഈൻ ശ്രീരാമന്നു ഭാസനാണ്” എന്നു സിംഹാസ്തിയ്ക്കുന്നതിനും കൂടുകൊണ്ടു തക്കവഴിസ്ഥിപ്പിലും, അതുകൊണ്ടു ജോഷുവൻറു ഓട്ടക്കൽത്തന്നെ നിന്നും സക്കം പറയുകയാണോ നല്ലതു.” ഇതുകേട്ട് രാക്ഷസി പിന്നെ യും ശ്രീരാമന്നു അടക്കൽ എന്തി. അപ്പേഡും ക്ഷമയേഖം ടക്കടി പിരിന്നയും ഇല്ലകാരം ചുറഞ്ഞു.

“ഒരു തന്നായാലും വന്നിരക്കുള്ളുണ്ട്—
തന്നായതിവേണമതിനിവള്ളണ്ടിനിക്കിപ്പോരം
ഒരുത്തിവേണമവന്നതിനാണരന്ന തിര—
ഞ്ഞിരിയ്ക്കുന്നേരലിപ്പോരംനിന്നൊയുടെണ്ടകിട്ടി
വയ്ക്കുന്നും ഒരുവരെണ്ണാം എക്കാതിച്ചുവിനിന്നൊന്നു
വരിച്ചുകാളിക്കുമവനില്ലസംരക്ഷഭേദമുണ്ട്.”

തൃപ്പണവ പിന്നൊയും ലക്ഷ്യന്നർന്ന അടക്കൽ ചെ
ന്നപേക്കിച്ചു. അദ്ദേഹം ഇന്നവൻഞ്ഞും മടക്കി അയച്ച.
തൃപ്പണവയുടെക്കട്ടു, ഇങ്കുരകളിലുമിഴു ഇളംവല്ലുകൾക്കു
ണ്ട് എതാൻ നല്ലതെന്ന സംശയിച്ചുകൊണ്ടു നടക്കുന്ന
ദയവിനെപ്പോലെ അംജലാട്ടും ഇംജലാട്ടും അലവന്നതി
ന്നർ ശേഷം “ഈനി മട്ടോന്ന മാറിനോക്കാ” എന്ന കരതി
അവളുടെ ധമാന്മത്രപം കൈക്കൊള്ളണ്ടു സീതയുടെ നേരെ
ചുംബണ്ണതാണി.

“ശാരൂപ്യാനുഡോച്ചിനാരിണാ—
മഹാവജ്ജിനോമദേനാദേഹഃ.”

രഖലക്ഷ്യന്നാർ തന്നു കൈക്കയ്ക്കും തിരുത്തിന സീ
ഡയോട്ടാണര പരിഭ്രം തോനാിരതു്.

“കാരിവുമാശാംഗം കൊണ്ടുകൊപ്പുമതി—
പ്രേജുമാലസ്യവുമുണ്ടാരക്കുസിക്കപ്പോരം.”

ശ്രീരാമൻ അവശ്യ തട്ടത്തുനിൽക്കി. മുരഞ്ഞിൽ ഇരു
ക്കണ്ടു നിന്നുകുന്ന ലക്ഷ്യന്നൽ ഉടനെ കാതിച്ചുമാടിവന്ന
വാഴവായും രാക്ഷസിയുടുകൾ മുകളം കാരും ചുരുക്കിപ്പുകളാൽ,
താടക്കയെപ്പോലെ ഇവരും വല്ലുവല്ലായിരുന്നു. ഇവരും അ
ല്ലും വാപല്ലും പ്രഭ്രിപ്പിച്ചുവെന്നുള്ള അപേരാധം മാത്രമേ
യുണ്ടായിരുന്നതുള്ളൂ. അതിനു ശേഷം അവരാധം മാത്രമേ
അനുകൂലിയ്ക്കാതിന്നും ഇതുഭാതം മതിയാക്കിരുന്നു. ലക്ഷ്യന്ന
ന്നർ മുഖ്യം ഗവാതം എററായുടെനെ രാക്ഷസി ദഹംരുളു

வலிப்பிழுங்கொள்ள நோரை தலைந் தோற்றுக்கொடு வருவதை அந்தவாய்ச் செய்து விட்டு என்ற ஸ்கீட் பரவுத்து. “ஷ்வாவயவல்லுக்” யா தினிழைக்கா தலைந் தோற்றுக்கொடு களாக்கி சுறுப்பாள் முட திட்டம் வெழுத்துத்தா வருங் கூடாலிசு.

“କାଳପାଶେ କିମ୍ଭିତିରେ ଯେ-
ତତ୍ତ୍ଵରୁକ୍ତାନାଲାଗିଯା କହିଥାଏ ?”

இழுப்புவை நடந ஸஂகதிக்கொண்டு வரவனுமே மீட் பூசீஷபூரி வரல் கேபாய்வாகிட்டு ராமக்ஷன் மூர வயிழையதினாயி வீரனாராய பதினால் ரை சீக்ஸமூர பரவனத ஆற்ற. ஏனால், ஹவரெ அரசை ணங்களை தீராக்கி யைபுதாத்திலேயை அற்ற. ஹதுகேட்டு வரல் தங்கர ஒடு ஸங்கொலங்மூலாத்தாங் கை வலிம ஸெ நூப்பதாத்தாங்குடி ஒல்லனினாகிட்டு ஒரேதூங்க. தீராக்கி ஸீ கைய லக்ஷ்மான ஓரேபீதி ஏதுக கியாகிட்டிவரலாக ஒலம் வெறுப்பாரிய ஸுநிலாங்காட்டினான. தீராக்கி ஸீ தேவனியை, வாரோங்க ஶருக்கல்லாயிட்டு அதிக்காதி கை ஹட்டாக்கிட்டில்லை. ஹபூரி தாங்க தந்தை ஸுதம்மூ ராய கைதாக்கல்லால் நகிழைப்பட்டு வர வலிய ஸேங்கு தெருாட யலம் வெறுப்பதாகிவான. ஏனால், வஸியை கென்ற கைக்குப்பை வருா, கெதரிக்கை, அரங்குப்பால் ஹவ நின்கினாங் லதிச்சிட்டிஜி சிருப்புப்பாய்வதியா, தங்கர பூதாவரும் ஹா அவங்களைக்கி தீராமான வலிய ஸமீ யமாகிவீவிட்டு. ஹவங்மாயி சீங்காயும் உங்கரகாயும் உலகை கை யலம் உள்ளாயி. கடுவிற் தீராமான விழயிடை கிண்ணீர்க். வரலாங் ஸங்கொலங்மூன் வயிழைப்பட்டு. ராக்ஷ ஸங்கொலங் “வாயுஹதுஷ்டாக்கலைபூவை” எல்லாங்கு காட்டிப்போயி. ராக்ஷஸங்காலங்காலங்களிடு மஹங்கிமாராத் பரவுகின தீராமான லக்ஷ்மான நிதோயிடு. மஹ நிமாரங்கட்டு, தினைகாரங்குலாங் வுவவயவகிழுலமங்கி

ஏன்னிடத் திருத்தான்தான் கேட்டபோலை ஸ்ரீ சூபி வினந்தை
நாகிட் ராமலக்ஷ்மியானாவர் வெள்ளுவண்ணம் அனநாரமிட்டு.
கூக்குஸ்வாதாந்தாந் மா.ஏ தாந்தாதிரிபூர்க்காயி அவர், ஞான
மன், ஸ்ரீதழை, லக்ஷ்மியானம்;

“அங்குலீசுவர், வ௃ய்யார்த்தாவும், க்வ வாவு -

மங்கைஷவத்திட்சுவாந்தாந் கொட்டுவிடிகிட்டால்”.

வீரபூஷ்ணாலிக்கூடுதல் வயர்ப்புத்தான்தான் அக்காவிகள்,
தூப்புநாவ சித்தாந்தவரித்தினின் ரைக்குஸ்வகுநாத்தியா
ய ராவளை கேட்டிட்டு ஹதிகிற புதிகாரங் வெற்றான் ஏன்ன
என மாத்தென்ன வழித்தேநை ஹதிகாலோவிட்டு பலவில்
யவி வாரக்கூத்து யிகாரக்கூத்து ராவளைக்கர உந்துகிற கட
நாக்குடி. ஸ்ரீதழைக் கூடுதல்துவாலிதிருக்காலை தூப்புநாவ
யிழ்வினின் கேட்டபோலை ந்தாந்தமாய ஒன் விகாரவும்குடி
ராவளைக்கர மந்தூர்த் தே புய்யானாய்மானம் கைக்கழை
ஷா. தத்திர வூப்புநாவத்தகைவிடுஷு ஸ்ரீராமம் ஹதிகிற
கழை நுவிசுக்காளை வதழை தே வாக்கயரி. ஞானமா
வதாதைக்கூறுவும் தே அவூபுக்கதமாவவியத்திலாகை
தும் பாலாக்காளை உந்துகிற புகாஶிட்டு. வின்தாக்குலாயி
அல்லேன்றாம் ஹதிகாரிக்கிறேஷன் “ஏந்து ஹதையென செ
ன்று” நுரை திட்டு பாக்கி தெரியக்கரி மாரிசுநாமத்தை
லேயை புரைப்புட்டு மாரிசுவக்காந்து தான் ஹபோலை வாய்
உடலஶும் ஹதாதையைப்பர்வதா. “ஸ்ரீதகை ஏன்னாலை
சைக்கிலு அவையென்று என்று. அத்திற நீரால்லுதை அதும்
ஸஹாத்தையாதிற மதியாகக்கூடியும்.” மாரிசுந ஸி
ஸ்ரீமாத்தாந்திரக்கான் தானியை வலிட்டு அனந்தம் ந
ஸ்ரீவாலை ஓம்யுள்ளாயியை. ஏன்றென்றாய்ந்து, மா
ரிசுந ஞானத்தகபா ருக்கியை அனந்திந்தம் தானியை
யை. அந்தமாத்திற கேடு வல்லியை அந்தையை.

തന്റെ പുര്യാഖാവശ്വത്തെ മിമ്രാക്കണ്ടാതു ഭൂമംഗായൈടെ വക്ഷണാഖാശാനം അഡാറിക്കു ദേഖാധി ഉണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടു. ഒപ്പ് കുകാണ്ട രാവണാശ്വന്റെ ഓഫോക്സി കേട്ടപ്പും അല്ലോ രംബക്കേട്ടാണായി ഇങ്ങനെ പറത്തു.

“ആരുംബാഭാവനംപ്രസ്തുതിയും-
സഞ്ചാരവുംവെർബിനിന്നുംയാം
നിന്നാൽപാദിപ്പിച്ചപ്പുള്ളി-
പറിപ്പിപ്പാൻനിന്നുംയാം.”

അതുകൊണ്ടു ആളുവിയാതെ അബ്ദാലുതിങ്കുമെന്നു ത്വാക്കാതെ പോയി ലക്ഷയിൽവെന്നു—

“രമിയ്ക്കിന്ന് ഭായ്യു ചിലവബപ്പാഴംനീ
രാമൻരമിയ്ക്കുടു വനേ സംശയിന്.”

രബണാൻ ഇതുകേട്ടു തല്ലാലും മടങ്ങിപ്പോയി. എങ്കിലും, പിന്നെയും അസപ്പമചിത്തനായിട്ടു മാരീച്ചറുഹു തതിയു വന്നുത്തി, തനിക്കില്ലുകുറ്റമൊരു സഹായം ചെയ്യു തന്നെതീരവും, അതിനും ഉപായങ്ങളും, ഗ്രഹങ്ങൾ, മാനാവിയുമായ അംഭുമാന്ത്രികപ്പാതെ ആക്ഷിം കഴിക്കുവി ല്ലേന്നും നിർബ്ബന്ധമായി പറഞ്ഞും, അതിനുവണ്ണു ഉപായ വും ഉപഭേദഗിച്ചുവകാട്ടുതു രാഹപക്ഷജനമാരെ സീതയു എ സഹീപത്രിയന്നിനും അകരവന്നതിനും,

“വരച്ചിപ്പിച്ചികളായമിത്രം,
പൊന്മാനംകിച്ചുമത്തുനീ;
ആ രാമാത്രമഭേദഗതിയു
ഹരിയുന്നുസീതകാണ്കവെ.”

രിയും സ്രൂടി ഉപഭേദഗിച്ചുന്നാതു തന്റെ ധർമ്മമാശാനംവിചാരിച്ചു മാരീചു രബണനെനു തന്റെ ഭൂമംഗാഹമാക്കുന്ന വലയിൽനിന്നും മോഹപിപ്പിയുംനതിനു ശ്രമിച്ചു. എക്കിലും, അവണാൻ അതിനു വഴിപ്പേടായും ഹായ “രാജാംകല്പിച്ചു” മാരീചു ഇരഞ്ഞി പറക്കുട്ടി. രബണാൻ

ശ്രദ്ധക്കേട്ട് വ്യാസനിച്ചു ലക്ഷ്മീനാട്ട് ഉടനെ പ്രൗഢ്യം
പറഞ്ഞു. ലക്ഷ്മീനാൻ ഇതു തന്റെ ഒഴ്ചയുണ്ടാ നിലവിൽ
അദ്ദേഹം, രാക്ഷസമാരംഭം എന്നതോ വ്യാജിഗാനാന്മാർ,
വ്യാസനിയുണ്ടാ എന്നമറ്റും പറഞ്ഞിട്ടും സീതയുണ്ട് സ
മതംമാറില്ല. ലക്ഷ്മീനാൻ പ്രോക്കാൻ ഭാരാമില്ലെന്നു കണ്ണ
ദ്രോം, സീത അന്ത്രാവ്യജിളായ ചീല പരഞ്ഞുക്കുറം
പറഞ്ഞതുരുട്ടാണി. ലക്ഷ്മീനാൻ ചെവിയും ചൊംതുകിഞ്ഞാണെ
ഉടനേതന്നു അവിടെനിന്നും പുറപ്പെട്ട് “രണ്ടുനേപ്പാ
ണക്കുന്നാ”യ പ്രകാരമായിരുന്നു തന്നുണ്ടു നാലു അവസ്ഥംകിട്ടി
തന്നു കണ്ണ ഉടനെ “പുരഞ്ജിഡായകമന്നായു”ഹായ ഒക്കെ
ഭിക്ഷുവിന്റെ വൈഷം ഒക്കക്കൊണ്ട് ആരുമെത്തിക്കു പ്ര
ത്രക്കുന്നാണി. സീതയാക്കട്ടെ, ഭിക്ഷുവിനെ വഴിപോശു
പുജിച്ചു സല്ലിത്തുംതന്നീ കശവപ്രസ്താവം ഏറ്റു. ഇങ്ങ്
ധാ ആരുഗാനന്നാറിന്നതായ കൊള്ളംനും സീതയുടെ
മഹാല്പത്തിനു ഭിക്ഷുവിഞ്ഞനന്നും “ഉത്തരം പറഞ്ഞതു”.

“ചെരുപ്പുപ്പുതന്നുന്നും രാക്ഷസരാജാവുണ്ടാണ്
ഒരുശലാക്രമാന്തിക്കലവന്നു യാററിയാതെയുള്ളത്
നിമ്മംവെ കാമഹപിത്രപ്പുന്നായു” ഹമ്മത്രുതേണ്ടാണ്
നിന്മുള്ളിനന്നീപോരണം മയ്യ സാക്കം.”

ഇപ്പുകാരം തന്റെ വാസ്തുവത്തെ തുറന്നപറഞ്ഞ രാവ
ണന്ന ഭിക്ഷുനുവും ധരിച്ചുതന്നീനാബന്നനു വ്യക്തമാക്കാൻ
ഡി. രാമലക്ഷ്മീനാഡാർ വന്നകഴഞ്ഞുകുമ്പും തുടി ശേഖകും
ബണ്ണു മററു ചരച്ചിരിയ്ക്കും. സന്ത്രാസിയെന്നു വിഹാരിച്ചു
കുന്ന ആരം ആതിനെന്നു വിചരിതമുത്തിയായ രാക്ഷസന്നാ
ണന്മാംതന്നു കുമിച്ചു ചന്നിമിയ്ക്കുയാണന്നുംകെട്ടപ്പും
സീതയുടെ വിത്രപ്പുതന്നും പെട്ടെന്നാൽ മാററം സംഭ
വിച്ചു. ഒക്കിഞ്ഞാറ്റമാനാടികളുടെ സ്ഥാനപ്പെട്ട് ആക്ഷേപം
കോപനാഡം കൊണ്ടുട്ടി. ഒരും, ഏകാധം, ധാന്യം എന്നീ
വികാരങ്ങളും പ്രൂരിതയായിട്ടും സീത ഇക്കാനുപരിശീലനം

“തീരാൻകാതിയ്യെന്നാണെല്ലാ
നീ രാമപ്പിയലാൽ ഉണ്ടാക്കുന്ന
കത്തുംതീ കണ്ണ വസ്തുതിൽ
കൊണ്ടോകാൻകൊതിപ്പുനി.”

മുത്ത് അല്ലെങ്കിലും സാധാരണനബന്ധം. നിന്മക്ക് ആവശ്യം സു മീറ്റിച്ചു.

“രാമവാണാജ്ഞാനകാണ്ട മാറിടം പീഡിക്കം ദ്രും നിയിൽ വീഴ്ത്തും കാരണമായാണും.”

രാവണൻ കോച്ചാസ്യാനാഖിട്ടു തന്നെന്ന സാക്ഷാത്കാരം യഥാര്ഥ സീതയെ ഏടുത്തു തെരിക്കുവദ്ധുംകൊണ്ടു തെരേഞ്ഞെടു യേഒ തിരിച്ചു.

“മാലാംനവോസ്ത്രവമയീംപലവല്ലമേണ,
ദേവാലയംദിവനിരസ്സാദ്ധൈക്കഃ”

സചീപത്തിൽ താമസിച്ചിരുന്ന ജകായു സീതയുടെ വിശ്വാസങ്കേട്ട് പറക്കാത്തി. “ആരാണ് എന്നെന്ന സ്പാമിയു ഒരു പതിനേണ്ടിം കുറഞ്ഞകൊണ്ടോകന കാശുന്തി? നില്ലു; നില്ലു; നിന്നനുണ്ടു അനുഭേദമുപ്പോലും വിട്ടുക്കുകയില്ല”എന്ന പറഞ്ഞെന്നും രാവണൻനു ദേഹര യുലം തുടന്ന്. പക്ഷിരാജൻ രാവണൻനു തെരിച്ചു പോടിപ്പുട്ടതിൽ എന്ന യാദാക്കു തന്നെന്ന നവത്രണ്ടാഡികൾക്കൊണ്ടു ദിവേല്ലിച്ചു. കട്ടവിൽ രാവണൻ തന്നെന്ന വാലേട്ടു ജകായുവിന്നു ചെ കൂഷാം രണ്ടും ചേരുച്ചുകളിൽ. ജകായു മുത്തപ്പായനായി കൂട്ടുമിച്ചില്ലപതിച്ചു. തുരാമകന്നുണ്ടു വർത്തമാനംപറഞ്ഞു പ്രാത മരിയ്യു തില്ലെന്ന സീത ഒരു അന്നത്രമവും നല്ലു. രാവണൻ ഉടൻതന്നെ മററായ തേരിൽ കയറി സീതയെ നുംകൊണ്ടു ലക്ഷയിലേയ്യുചോദി. ചോകനവഴിയും ഔദ്യോഗികപുത്രത്തിന്നു മകളിൽ വന്നുവാനരഹാർ ഇരിയ്യും നാടുക്കണ്ടു തന്നെന്ന ആദരണ്ണാം മില്ലുവയും ഉത്തരാജി

நீண்டவாழ்வினால் ஹவு தெர்தாவு காள்மான் ஸ்ரீதராக்கந்த ஏராளம் பூர்வமிசூஷப் போட்டுக்கொண்டு கீர்த்தி எடுத்து, ராய்வான் காளா தெ ஹட்டு. ராய்வான் லக்கதிற் ஏற்றுவிட உடனை ஸீத சூ கைஞர் உடல்காந்தியில் செ ஸிஃப்பாருக்கணிவிள்ள சுபுத்தியில் நூலைத்தி; ராக்ஷஸ்ஸுக்காலை காவலுமாகி. ஹ ஸ்ரீதர்; “விஷவழிக்காலை பாரித்தொய மாமங்கயிக்க நூபொலை” ஸீதாவே ஸமிதிவைத்து.

ആരിമൻ മരീചനിറക്കാനുത്തരം പണ്ടിലോവകിലെ
യും നടങ്ങിപ്പോൻ. വരംവഴിയ്ക്ക് ലക്ഷ്യം നാൻ വിഷദ്ദാനു
ത്തീച്ചയന്നാരുക്കണ്ട് എന്നതാം സൈതനയും തഹിച്ചു പണ്ടിലോ
പഠിയിൽ ഏകവിയുംവച്ചു പോന്നാൽ അവാലിച്ചു. ലക്ഷ്യം
നാൻ ഉണ്ടായ സംഭവങ്ങളെ കൊണ്ട് അറിവിച്ചു. എന്നു
ഇരുവരുകൂടി പണ്ടിലോവകിലായ്ക്ക് ശാന്തിക്കുംബനം നടന്ന.
പലവിധങ്ങളും ഒക്കവും മനസ്സും ഉണ്ടായി. പണ്ടിലോവ
സ്ഥിരത്തുവരുക്കുന്ന ഇവ വർദ്ധിച്ചുവന്ന. കൂദാക്കണംപോളം
കണ്ടിരുടങ്ങി. എന്നോ തന്നേടുകണ്ണം ആരിമൻ തീ
പ്രശ്നാക്കി.

“ஸிதகில்லூரத்தையுடைய, வான்,
பள்ளத்தெல்லாயும் பூாசி;
வோமங்கலக்ட்ரீவேஷன்யூக்,
இந்மாணத்தூய்சபாலகவு.”

പ്രതിസ്വാ ശാന്തനം, ഗംഭീരാമയനം, സമചിത്കന്നം
മുന്നു പല അവസരങ്ങളിലും അസാമാന്യരേഖയ്ക്കും പ്രഭാഗി
പ്രീച്യ ചെള്ളിക്കുന്ന ശ്രദ്ധയ തുടർന്നു മുഴു സംശ്ലേഷിക്കിൽ കേവലം
അഞ്ചേമാരെപ്പോലെ വ്യസനിയ്ക്കുയും വിലചിയ്ക്കുയുമാണ്,
തെങ്ങുതും. ഏതുതന്നെ ഡീമോഡം ഗംഭീരമായം ആകി
കൂനാലും പ്രതിജ്ഞനങ്ങളിടെ വിചയാഗ്രഹകിൽ ദിഃവിശ്വാസത്തെ
വക്കു ചെറുരാണോ? “പൊക്കം ദയേക്കമതം ചു സമസ്യും”

ഹൃസ്തരന്റെ അവസ്ഥകളിൽ ഭിംവിക്കുന്നതു കേവലം ച
പലതയാണോ ഗണിയ്ക്കാൻ പാടില്ല, സുവിധയിൽ ഭിംവി
ജീവിതപരമായ ദിനാദിഭ്രായ എടുക്കുന്നാണ്. അവ
യിൽ രാഖിലുംകൂടി ചരിയ്ക്കാതെ മനസ്സും ജീവിതരഹസ്യ
തെത്തു ഗ്രഹിയ്ക്കാനോ, ആത്മജാനത്വത്തെ ലഭിയ്ക്കാനോ കു
ഴിയുന്നതല്ല. മനസ്സുജനങ്ങൾക്കു ഒരു വരും മാത്രം അ
റിയുന്നതുകൊണ്ട് അതിന്റെ സൂക്ഷ്മലഫണം ഉണ്ടാകുന്ന
തല്ലല്ലോ. മനസ്സുജനരന്തിൽ അസംവിശ്വാത്മായെല്ലായും
പ്രാഭാരാജാഭേദയും ഭിംവം നമ്മുണ്ടുകാണിയ്ക്കുന്നു.
ഹൃസ്തരന്റെ സർവ്വപാദങ്ങളും നല്ലുന്ന ഒരു വസ്തുവിനെ
ആരക്കിലും ഉപേക്ഷിയ്ക്കുമോ? അതിനാൽ ശ്രീരാമന്റെ
ഭിംവം അസ്ഥാനത്തിലായിരുന്നവെന്നു പറയാൻ പാടില്ല.
മനസ്സുജനം സപീകരിച്ചപ്പോൾത്തെന്ന അതിന്റെ സമ
ജന്മമായ ഭിംവത്തെയും സപീകരിച്ചേതീയവല്ലോ. രാജ്യ
നാളുകളിനും വന്നവാസത്തിനും ഹൃടവന്നാദ്ധ്യാദി സമവിന്ത
നംഗയിരുന്ന ശ്രീരാമൻ ഹൃപ്പാദി എന്ന അവസ്ഥയെവിട്ട് വൃ
സനിച്ചതെന്നാണെന്നു സംശയിച്ചേക്കരം. എന്നാൽ, ത
ന്റെ പിതാവിംഗന്റെ സത്യപരിപാലനം ചെയ്യുന്നതെന്നു
ഈ സ്ഥിരനിശ്ചയ്ക്കും തന്നെസംബന്ധമായ ഭിംവത്തിനും എല്ല
കുകാലറ്റു തന്റെ മനസ്സിൽ സമവാസം അനുവാദിയ്ക്കു
ക്കുത്തല്ലായിരുന്നു. കത്തവ്യക്കുമ്പത്തിന് എക്കായിപത്രം ന
ല്ലോജതാണെല്ലോ. എന്നാൽ, ഹൃവിട ഭിംവംതെന്ന തു
ത്രമായിരിയ്ക്കുമുണ്ടായ പരമാരാഭ്യസിലിയ്ക്ക് അനുകൂലമായി
രിയ്ക്കുമുണ്ടായ ചെയ്യുന്നതിനാൽ അതു ചെണ്ണുതക്കുത്തല്ല
യിരുന്നു. “അപരതു മധുമഹാഭാരതകൂടിയതാണെന്നു” എന്നു
മഹാനായ ഷേക്സ്പീയർത്തെന്നു പറഞ്ഞിരിയ്ക്കുന്നു.

പണ്ടിന്റെ സീതെയ കാണ്ണയുനിത്തരം രണ്ട്
ലക്ഷ്യനാഡം അനേന്ത്യാത്മം ഘറപ്പേട്ടി. കിരുളിക്കുറം
ചെന്നാദ്ധ്യാദി ഉടൻതുകിടക്കുന്ന ഒരു രമത്തിന്റെ നാള്

ശിഖ്യങ്ങൾ ഇവർ കണ്ടു. കുറച്ചുക്കി നടന്നപ്പോൾ ഒരു മഹാസത്പം ഭ്രമിക്കിയ കുടക്കന്നതായി കാണപ്പെട്ടു. ഇത് ഒരു രാക്ഷസനായിരിയ്ക്കുന്നുമെന്നും അവരെന്ന നിറയിലുണ്ടെന്നും റാല്യവൻ ലക്ഷ്യംനോട് പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ അതു സത്പം ദീനസ്പരംതിൽ ഇപ്പോരം പറഞ്ഞു.

“ജകിയ്യുരാമചന്ദ്ര! നിന്മ
പിതൃശ്രസാദിപക്ഷിന്താൻ;
തവപ്രിയചതിച്ചക്കു
കൊണ്ടപോയിരാവണൻ.”

ഇതുയും കേട്ടപ്പോൾ, ഇതു തന്നെ പിതാവിന്റെ വിശ്വസ്യമിന്തമായ ഇടായവാണെന്ന ആരീംഗൻ മനസ്സിലായി. അടുത്തുവെന്ന ദൂനപക്ഷനായ ഇടായവിനെ തുക്കെങ്കെ കുറഞ്ഞാണ് തടവി അതുപേസിപ്പിച്ചു വരുമാനങ്ങൾ കൈയ്യും ചോദിച്ചിരിഞ്ഞു. ആരീംഗന്നിധിയിൽവച്ചുതന്നു ഇടായ, മരണം പ്രാപിയ്ക്കുന്നും ഗ്രേഷമുന്നിക്കുള്ളാക്കുന്നും രാമലക്ഷ്യംനാർത്തനും ചെയ്യുന്നും ചെയ്തു. ദശമദ്ദന ലഭിയ്ക്കുന്നതു ഓരോം തന്നെ സ്നേഹിതനായ പക്ഷിരാജനു കിട്ടിയതു തുല്യതാനും. ഇവർ ചിന്നയും സീതയെ തിരഞ്ഞെടു ചുറ്റു. ഏതെങ്കിലുംപോകന്നിനമുമ്പു വേരെന്നു മഹാസത്പത്തെതെ കണ്ണഭന്നി. ഇതു സത്പത്തിനു കഴുത്തും തലയും ഇല്ലായിരുന്നു. വന്നും ഉഭരതത്തിൽത്തന്നും സ്ഥാപിയ്ക്കുന്നതിനും. കൈകുറബി രണ്ടം അതിലീംപാലുഡായിരുന്നു. ചക്ഷുരാഭികരം ദന്തങ്ങളും ഇല്ലായിരുന്നു. രാമലക്ഷ്യംനാർത്തനും ഇവർ തന്നെ ഭജമല്ലത്തിനും അക്കപ്പെട്ടു. ഇതുവച്ചു രാമലക്ഷ്യംനാരെ ചിട്ടച്ചിത്തം നാശിച്ചു. അപ്പോൾ അവർ ഇവർ നാരോ കരഞ്ഞിം ചേരിച്ചുകളിഞ്ഞു.

രൈ രാക്ഷസനായിരുന്നു. കൈകുറ മുറിച്ചുവൻ ഇ നാവരാബന്നനു മനസ്സിലായപ്പോൾ കബന്ധൻ വളരെ സ നേരാഷിച്ചു. താൻ ഒരു റണ്ടുവർഷനായിരുന്നുവെന്നും, അജ്ഞ വകുന്നനു മഹാപിരൈ അധമസിച്ചതിനാൽ അദ്ദേഹം കോപിച്ച നീരെയായ രാക്ഷസനായിരുപ്പാക്കട്ടുവും ശവിച്ചുവെന്നും, പിന്നീട് പ്രാത്മിച്ചതിനാൽ ശ്രീരാമദർശനം ലിഘ്നഡോഡി മോക്ഷം സിലിഡ്യൂമെന്നും അന്നത്രമിയ്ക്കും ചെയ്തുവെന്നും, ഒരുപിംഗം ദേവവും ദേവവും ദേവനേരു ചാരന്തര ത്രിയർത്തിനാൽ അദ്ദേഹം വഞ്ചാകുണ്ട് റിരോധ്യുമനംചെയ്യുവെന്നും മറ്റൊരു പുത്രവരിതും ശ്രീരാമനോട് കംബന്ധൻ പറഞ്ഞു. ശ്രീരാമാടികരം ഇവന്നീരു അവേക്ഷപ്രകാരം ദേഹം ദഹിപ്പിച്ചപ്പോൾ കബന്ധന മോക്ഷം ലഭിച്ചു. അനന്തരം ഇവർ ഇരുവരും പിന്നയും നടന്ന പദ്ധതിസരസ്സിന്നു ചട്ടിഞ്ഞാരെ തീരത്തുള്ള രഖായ്യം ശ്രമത്തിൽ ചെന്നാചെന്നും. ശബ്ദരിയുടെ പുജിയും സല്ലാരവും സപീകരിച്ചുണ്ടും സിതാവത്തമാനങ്ങൾ കൈയ്ക്കും അവളേറ്റു ചൊലിച്ചു മനസ്സിലാക്കി. ശബ്ദരിയാകട്ടെ, താൻ പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്ന ശ്രീരാമനുന്നർശം ലഭിച്ചുയുടെനു അണിപ്പംവരുംചെയ്തു മുക്കി സഹാദിച്ചു.

“ഒക്രവർശവലന്നപ്രസാദിക്കിലിനവക്കന്നി-
ല്ലേതുകീടംഭക്തിനീചജാതീകരംക്കന്നാകിലും.”

ശബ്ദായ്യം ശ്രമത്തിക്കയ്ക്കിനിനും രാമലക്ഷ്മിനും കരാച്ചുരും പോയപ്പോൾ “ലോകമനോധര”മായ പദ്ധതിസരസ്സുടുക്കുണ്ട് വിന്മുക്കംഡ്യുണ്ട് ശ്രീരാമൻ ലക്ഷ്മിനുംനോട് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു.

സൗമിത്രേ!പദ്ധതിയോമ്പു,
വെവയുമ്പുതെതളിനീക്കമായു്
പരഞ്ഞാലുവാഹിരിഞ്ഞതാത്ര
നാനാവുക്ക്ഷണംചെന്നതായു്.

പ്രതിയുടെ കേളിരംഗമായ ഈ സ്ഥലത്തെ കാഴ്ച വളരെ മനോമരംമാറ്റിക്കൊണ്ടു. ഉന്നതങ്ങളായ ശാഖകൾ, പല്ലവക്കുമ്പങ്ങളോടുകൂടിയ ലതാപട്ടികൾ, വിവിധങ്ങളായ പക്ഷിമാലികൾ, പരന്നാറിലാതലങ്ങൾ, മുണ്ഡളായ ശാഖപലങ്ങൾ, തണ്ട്രക്കുള്ളിൽകൂട്ടുകൾ എന്നവേ എല്ലാ മറ്റൊക വസ്തുകൾക്കാണ് ഈ പ്രദേശം ഏററെബും ശോഭിച്ചിക്കുന്നു. എന്നാൽ, ഇവയെക്കുറഞ്ഞ ഗുരീരാമൻറെ വിശ്വാഗഭിവൈത്തെ ഒന്നാക്കി ഉജ്ജപലിപ്പിച്ചതേയുള്ളൂ.

“അങ്ങാടിക്കണ്ണാടിനാം, വിച്ചിന്ദ്രവിതലുന്നം,
വിഷാംകലന്നം, തുംഗാതംകംവള്ളുന്നം,”

രാമലക്ഷ്മാനാർ പിന്നയും നടന്ന “പ്രശ്നകാശവ അനിന്നന്നു സമീപത്തിൽ വഹനന്നതി. ഈ പത്രതം ഇപ്പോൾ ചീലി വാനരന്നുടെ സങ്കേതസ്ഥാനമായിരുന്നു. കമാറമാരെ അല്ലെന്നു കാണപ്പോൾ ഇവരിൽ ചീലക്ക് ചീല സംശയങ്ങൾ ഉണ്ടായി. തന്നെ ശത്രുവാക്കിരിക്കുന്ന ബാലിയുടെ ശ്രൂരന്നതിമിത്രം തന്നെ കൊല്ലുന്നത് നാഡി വരുന്നവരല്ലത്യാ ഇവർ? എന്ന സുഗ്രീവൻ സംശയിച്ചു. അയം സദാ ക്ലോക്കുകൾക്ക് ഇടയാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കും ഒപ്പാ. എന്നാൽ, ഇവിടെ ഇപ്പുകാരും ജീവം സംശയങ്ങൾക്കൊന്നും അവകാശം ഇല്ലായിരുന്നു. എതായാമും ഇവർ ആത്മാ സൗന്ദര്യം അനേപശിച്ചിട്ടിരുത്തുന്നതും അത്യുഖ്യമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് സുഗ്രീവൻ തന്നെ വിശ്വസ്യമാറ്റിക്കായ ഒന്നരുന്നവിളിച്ചും ഇവരുടെ അട്ടക്കലേറ്റും പറഞ്ഞതയച്ചു. ഒരു ക്ലോക്കുംപോലെ ശ്രൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോതുന്നതിനും നിശ്ചയിച്ചു. ഗുരീരാമൻ, അപുതിക്കുത്തമായ ഒരു സഹായം ലഭിക്കുന്നതിനും അവസ്ഥം അട്ടക്കുത്തു. ചെറേവേള്ളു കണ്ണല്ലാതെ ഇന്നപ്രകാരമെന്നാക്കം അറിഞ്ഞുകൂടല്ലോ. അട്ടക്കാഡാ വിഞ്ഞുകൂടി മന്ത്രശുഖിയും, അടിവാ, മന്ത്രബുദ്ധിയും

അരഗോചരമായിട്ടാണല്ലോ ഇരിയ്ക്കുന്നതു്. മനമാൻ ഒരു വച്ചയും ചെയ്തു ഇവക്കു സമീപത്തെങ്കി സകല വത്സലാന അഴിം ചോദിച്ചു മനസ്സിലാക്കി. ഇവരും സുഗ്രീവൻ വന്നുവാക്കാൻ താഴെപ്പറ്റിയുള്ളതു് എന്ന ക്രതി മനോഹരമായും തന്നെ തോളിൽ കയറി സുഗ്രീവൻ സമീപത്തുവന്നു സന്തുഠിതം ഇപ്പുകാരം അറിയിച്ചു.

“വ്യത്യാസം കൊണ്ടുനേരുന്നു
ബാധകമാണോരുമോതാളി ദൈത്യം.”

രാമലക്ഷ്മാനമാരെയും സുഗ്രീവനേയും അന്ത്യാന്ത്യം പരിചയപ്പെട്ടതിനാൽ ശേഷം ഇവർത്തമിൽ അംഗിസാക്കിയായി ഒരു സവൃദ്ധം ചെയ്തിപ്പിച്ചു. സുഗ്രീവന് ഇപ്പുകാരം ഒരു മന്ത്രിശയ ലഭിച്ചതും വലിയ ഭാഗ്യതനു. രാജാവിന്നു ഹിതവത്തു അറിഞ്ഞു പ്രവർത്തിയുള്ളുന്ന മന്ത്രിയാണ് ഉചിതം അണ്ണം. ഇതു മനമാന്നു സംശയിപ്പിക്കാൻ കൂടിയും സ്വാമിക്കരിയുടെയും ശത്രുമായ ദ്രോണനും മാത്രമാണെന്നു ചരിയേണ്ടിയിരിയ്ക്കുന്നു. ‘സുഗ്രീവസവൃം’ ശ്രീരാമന്നു ജീവിതത്തിൽ ഒരു പ്രധാന സംഭവമാണെന്നു പിന്നീട് നമ്മകൾ മനസ്സിലാക്കം. ഇവർത്തമിൽ ചെയ്ത ഉടനുകിയുടെ താല്പര്യം ശ്രീരാമൻ ബാലിശൈ നിരുചിച്ചു സുഗ്രീവനു രാജ്യാശ്വരമെന്നും സുഗ്രീവൻ സീതയുടെ വാസനയിലും അനേപാഷിച്ചിരിഞ്ഞു ശത്രുനിറുത്തിനു. വേണ്ട സഹായം ചെയ്തുകൊടുക്കാമെന്നും ആര്യിയും. ബാലിമഹാ ബാലവാനുയായിയും. രാവണന്നുതന്നു അംഗാഴിടെ. വാലിയും കെട്ടപ്പെട്ട വഴിദേക്കാലം കിടന്നിയും. എന്നാൽ ശ്രീരാമൻ ബാലിയോട് സവൃംഖ ചയ്യുതെതു സുഗ്രീവനും ചു. ശാശ്വതാശ്വരം സവൃംഖ ചയ്യുതെതു സുഗ്രീവനും ചു. ശ്രീരാമൻ.

ബാലിയെ നിറക്കിപ്പാൻ കഴിയുമോ എന്ന സുഗ്രീവൻും അണ്ണാ സംശയം ഉണ്ടാക്കിയാണ്. എന്നാൽ, ഭാര്യയുടെ മന്ത്ര കം തന്റെ പെയ്യവിരൽക്കൊണ്ടു തോണ്ടി വളരെ മുൻ ഏതുകയും സ്വീകാര്യങ്ങൾ ഒരു അസ്ത്രംകൊണ്ടു വണ്ണി യും ചെയ്യപ്പോരു സുഗ്രീവനു സമാധാനം ഉണ്ടായി. പിന്നീട് അരീരാമൻറെ ആര്ഥരക്ഷണസഹിച്ചു സുഗ്രീവൻ കി ചുറ്റിന്നും പുരഭ്രാത്രിയിൽ ചെന്നനിന്നു ബാലിയെ യല്ല തന്നിന്നവിളിച്ചു. ബാലി ഇതുകേട്ടു കോപിച്ചുവന്നു് അതാ ദിമാതിട്ടു യല്ലംചെയ്യു തോണ്ടിച്ചു മടങ്ങിപ്പോയി.

അന്നു അരീരാമനിൽനിന്നും ഒരു സമായവും ലഭി യുംഞ്ഞതുകൊണ്ടു സുഗ്രീവൻ വളരെ പരിഭ്രാന്തിപ്പുട്ടു. യുലമല്ലാത്തിൽ ബാലിസുഗ്രീവമാരെ തിരിച്ചറിവാൻ കഴിഞ്ഞതുകൊണ്ടായിരുന്നു അന്നു അരീരാമൻ യാതൊ നും പ്രവർത്തിയുംഞ്ഞതിനുന്നതു്. ഇപ്രകാരം മേലാൽ വരാതിരിയുംഞ്ഞവണ്ടി സുഗ്രീവൻു് ഒരു മാലയും നൽകി പിന്നായും ബാലിയെ യുലത്തിനു വിളിയുംഞ്ഞായി ആര്ഥരാ പിച്ചു. സുഗ്രീവൻ പിറേറിവസ്വും ബാലിയെ യല്ല തന്നിനായി വിളിച്ചു. ബാലി ഇതുകേട്ടു പിന്നും യല്ല തന്തിനായിട്ടു പുരപ്പേട്ടപ്പോരു തന്റെ പത്തിയായ താരവ നു വളരെ തക്ക്കുണ്ടാണെന്നു. ഇതുകൂടാതെ തനിയുടു കുട്ടിയ ചില ഗ്രഡവത്സമാനങ്ങളിപ്പറിയും. ബാലിയോടു പറഞ്ഞു. എന്നാൽ, ബാലി ഇതൊന്നും അതു സാരമായി ഗണിച്ചില്ലു. സുഗ്രീവമായി തലേറിവസ്ഥിണായ യല്ല തേക്കണാടം അതിഭ്രാന്തരമായ ഒരു മുഴ്ചിയല്ലം ഉണ്ടായി. സുഗ്രീവൻ ഏററുവും അവശ്യനായിത്തീന്നു് ഏന്നു കണ്ണിപ്പോരു ഒരു വുക്കണ്ണത്തിന്റെ മറവിൽ നിന്നിരുന്ന അരീരാമൻ ഇന്നി താമസിച്ചും തരക്കേടാണെന്നു വിചാരിച്ചു് രഞ്ജും ബാലിയുടെ ദാരിൽ മുഖ്യാഗ്രിച്ചു. അസ്ത്രം ഏററയുടെനെ ബാലി ഭേദിതിൽ മോഹിച്ചുവീണു. മോഹംതീനു് കള്ളു

തുറന്ത നോക്കിയപ്പോൾ, സലക്ഷ്യാനന്നായും, ചീരവസ്തന
നായും, ചാപത്രണിരാഖിരം ധരിച്ചും ഇരിയ്ക്കുന്ന ശ്രീരാമ
നെ മുട്ടിൽ കണ്ടു. ബാലി കോച്ചേരാകാഡിക്കളോടുകൂടി ഇ
ങ്ങൻ പറഞ്ഞു:—

“പ്രാജേന്ദ്രോദയമ്മതെയും വൈക്കക്കാണ്ട
രാജയമ്മതെവടിന്തുതെന്തിങ്കിനു?
വീരയമ്മംനീരപിച്ചുകീത്തിക്കൈക്കിൽ
നേരേപൊത്രതുജയിയ്ക്കുന്നമേവരം,”

“യുദ്ധകമ്മംഡിസിലുമല്ലായ്ക്കൈ
വെല്ലരോധംശരമയ്ക്കുന്നീരെനു?
മതവാരണനാമിനിസീതയിൽ
ചിത്തമുന്നത്തൊഴിട്ടു?—”

ബാലിയുടെ എവംവിധാജിലായ പരാഖ്യവാശകരം കേട്ടിട്ടു
ആരാമൻ അയാളുടെ അധ്യമ്മപ്രവൃത്തികളുപരി അല്ലോ
പ്രസ്താവിച്ചിട്ടും ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു:—

“മന്ത്രാഭനീക്കിനടക്കനുവർക്കുള്ള
ശശ്രമംരംഗപരമംസ്തനിഗ്രഹിച്ചുമും,
ധമ്മസ്ഥിതിവരുത്തുംധരണീതിലെ
നിമ്മലാത്മാ—നീ നിരപിക്കമാനമെസു.”

“നീ നിരുദ്യമ്മംവൈകവിട്ടു
വത്തിപ്പുണ്ടാതുണ്ടായ്ക്കിൽ;
അതിനാൽധമ്മഹീനന്നനീ
കാമവുതെന്നപ്പുംഗാഡു!”

ഈപ്രകാരമും ശ്രീരാമന്നു വാക്കുകൾ കേട്ടു, ബാ
ലി വിത്രുലമിരതനാഡിവൈഭവിച്ചു; ശ്രീരാമനെ വാഡിച്ചു
സ്ഥിച്ചു, തന്നു മാറിയനിന്നും അല്ലോ ഉണ്ടി തന്നു അ
നാഗരമിക്കണമെന്നും അപേക്ഷിച്ചു. ശ്രീരാമൻ അപ്രകാ
രെയ്ക്കു. ബാലി, “മാനവവീര്യവാംബുദ്ധവും പാത്രത്തു്”

വാനരങ്ങേയെത്തു ഉപേക്ഷിച്ചു. താര ഈ വത്തമാനം കേൾക്കുന്ന പുരഭ്യുട്ടുവനു തന്റെ ഭർത്താവിന്റെ മുതശ്രേഹം കിടക്കുന്ന ദിക്കിൽ എത്തി വിലാപം തുടങ്ങി. എന്നാൽ, ശ്രീരാമന്റെ ശാന്തമായും ഉപദേശമുച്ചമായുള്ള വാക്കു കേട്ട താരയും ഒരുവിധം സമാധാനപ്പെട്ടു. പിന്നീട് ബാലിയുടെ സംസ്കാരമംഗലിയായിട്ടുള്ള സകല കമ്മാളിയും യമാവിധി ചെയ്തിന്റെ ശേഷം സുഗ്രീവൻ ശ്രീരാമന്റെ സന്നിധിയിൽ വന്ന സപാമിതനെ രാജ്യം രക്ഷിയ്ക്കുന്നുമെന്ന് അപേക്ഷിച്ചു. എന്നാൽ, സുഗ്രീവൻതന്നെ പുന്നീ സപാതഗ്രുത്വത്വാടക്കുടി രാജ്യം ഭരിച്ചുകൊള്ളുന്നതിനോ അംഗീകാരം ചെയ്യാവില്ല. ശ്രീരാമനു താൻ നബരത്തിൽ ആവേദിക്കാനുണ്ടായില്ലെന്നുള്ള സത്യത്വത്വം ലംഗളിക്കാൻ പാടില്ലാതിരുന്നതിനാൽ ലക്ഷ്മനനേന്നുടി പറഞ്ഞയച്ചു സുഗ്രീവനെ രാജാവായും അംഗദനെ ആവരണജാവായും അഭിഹനകൾ കൂടിപ്പിച്ചു. ശ്രീരാമലക്ഷ്മനമാർ വശ്ചാകംലം കഴിയുന്നതു വരെ മുഖംഡാപത്രത്തിന്റെ മുകളിൽ ഒരു തുമ്മയിൽ തന്നെ താഴസിച്ചു. വശ്ചം കഴിഞ്ഞാലുടക്കനെ നീതാനേപാൾണ്ണതിനുവേണ്ടി ഏപ്പുട്ടാടക്കം ചെയ്യുന്നമെന്നം സുഗ്രീവ നോട് ശ്രേംകെട്ടിക്കിടന്നു. ഇക്കാലത്തിനിടക്കിൽ ലക്ഷ്മനൻ നീറു അപേക്ഷപ്രകാരം ശ്രീരാമൻ അംഗീകാരം മുന്നോട്ടു ചെയ്തു. ഇപ്പോൾ തന്റെ സമയത്തെ പരമുഖപ്രഭമായ വിഭാഗത്തിൽ അംഗീകാരം നൽകിച്ചു.

ബാലിവധിത്വക്കരിച്ചു പല സംശയങ്ങളിലും ചിലക്ക് ണായേക്കാം. ബാലി ശ്രീരാമന്റെ ശത്രുവള്ളായിരുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ അംഗീകാരം കേന്തിയുള്ള രൂപം ആയിരുന്നു. ഇങ്ങനെയിരിക്കും ബാലിവധിയും നീതികരിയ്ക്കുന്നതുക്കത്തെ എന്നുാണോ? അമ്പവാ, അതും, നീതികരിയ്ക്കുന്നതുക്കത്തെ വിഹാരിയ്ക്കുന്നവക്കും, ഭാവിപ്പിന്നിനും അസും പ്രയോഗിച്ചുവരിച്ചതും എങ്ങനെ നീതികരിയ്ക്കും? ഇപ്പോൾ സംശയം

മെത്താന്മാരു സാധാരണമാണ്. ഇവിടെ നാം അതുപരിശീലനിക്കാൻ കാണ്ടിയോളിയും എന്നും വച്ചും ദഹനാനാദിയും ദിവ്യജ്ഞാനങ്ങളും, ഉട്ടുപ്പറ്റണ്ണും, പ്രവൃത്തികൾക്കും നമ്മുടെ അസ്ഥിവ്യവസ്ഥയും തോറുകൊണ്ട് അംഗീകാരം തുനിയ്ക്കുന്നതു സാധാരണമാണോ. മാർഗ്ഗപ്രവലി പരിശീലനാണ്. അതിനും വ്യാപ്തിയും കാരണിയും കല്പിയുംപുട്ടിട്ടണ്ണെല്ലോ. ബാലിവധനിനും പ്രധാനകാരണം ഒരു ടിന്റെട്ടിനാണെല്ലോ. ബാലി അധികാരിയും ധർമ്മാചാരിയും ചിരിയുള്ളതിനാണ് തുനിരാമനം ലോകസംഖ്യാരം ചെയ്യുന്നതും. കൂദപ്പും ബാലിവധി തന്റെ കർത്തവ്യക്രമത്തിൽ ഉം പ്രേക്ഷിക്കുന്ന മാർഗ്ഗത്തിൽ പ്രതിബേദനങ്ങളിനും സ്ഥാനമുണ്ട്. തുനിയും മറ്റൊരു സകല വിവാദങ്ങളും വഴിമാറിക്കൊടുത്തതു തീരു. ഇതു സ്ഥിരിയ്ക്കുന്ന ബാലിവധനത്തിനും എന്നതാണ് അസംബന്ധിതമായതുമാണും. കർത്തവ്യക്രമത്തിൽ നിന്നും ഒരു ക്ഷേത്രം മാറ്റുന്നതിൽ പ്രതിബേദനത്തിനും സ്ഥാനമുണ്ട്. തുനിയും മറ്റൊരു സകല വിവാദങ്ങളും വഴിമാറിക്കൊടുത്തതു തീരു. ഇതു സ്ഥിരിയ്ക്കുന്ന ബാലിവധനത്തിനും എന്നതാണ് അസംബന്ധിതമായതുമാണും. ഏന്നാൽ, തളിവിൽനിന്നും വൈജ്ഞാനിക്കുന്ന വിജ്ഞാനിയും എന്നും പ്രവാദിച്ചേപ്പുകാം. ദൈവശിക്ഷ സദാ അപ്രതീക്ഷിതമായ കാലത്തിലും അപ്രതീക്ഷിതമായ വിധത്തിലുംബന്നു നന്ദിക്കുന്നതും. മനസ്യ ക്ഷേമ്പാവക്ഷിം ഇതും അനുഭവാംശി താണും. ആരു ശിക്ഷയുടെ ഉദ്ദീഷ്ടഫലം സിലിന്റുണ്ടെങ്കിൽ ഇപ്പുകാരം മറവിയന്നിനു ചുറപ്പട്ടായി മാത്രമേ സാധിയ്ക്കുന്നതാണ്. ഇതു കത്തപാം മരജ്ഞുകൾ മനസ്സിലാക്കാതിനിന് ഇതൊരു പ്രസ്താവനമായിട്ടും വിചാരിക്കുന്നതാണ്. തുനിരാമനം ഇപ്പോൾനും മരഞ്ഞിനും മറവു മനസ്സുപുശിയ്ക്കും അന്താവരമായ ഓവിയിലാണ്.

வங்காலம் கடினமிடும் ஸீதாநேப்பள்ளியில் ஈ
ருவில் யங்கால குழவும் வெறுளிச்சூல் கண்டு, மறுதி
ஸ்தம்஭ாய மனமான் கை பிவஸம் ஸப்பங்கியை வ
ள்ளு, ஹபுகாலமிடு உண்ஸீந்த நனாசூலம், தான்
8 *

എറിയാമന്നുള്ളിട്ടും സവൃത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗം അല്ലെങ്കിൽ നിരവേററി തന്നിട്ടും സുഗ്രീവന്റെ ഭാഗം ഇനി യും നിരവേററിക്കിട്ടില്ലെന്നും, ഇതു് ഒരു ദിവ്യാന്തിലും നീളി കരിയ്ക്കുന്നതുകൊല്ലുന്നു, അതിനാൽ ഉടൻ അതിലേയ്ക്കേവ എങ്ങനെയും വരുന്നുമനും അറിയിച്ചു. ഉചകാര്യം എന്ന വേഗംതല്ലയോ?

“പ്രസ്തുപകാരംമരക്കന്നപുരാഷൻ
മന്ത്രതിനൊക്കെങ്ങീവിച്ചിട്ടിരിക്കില്ലും”.

സുഗ്രീവൻ മഹാമാൻ പറഞ്ഞതു ശരിതനെന്നാണെന്നു
ബോധിച്ചു.

“ചത്രധ്യംപരയുമനാത്രുന്നണ്ണക്കിലെ
ചത്രധ്യപീശനാപത്രത്രാളരുകയില്ലപ്പോ.”

ഉടലെ നാനാഭിജ്ഞകളിൽനിന്നും വാനരരാജൈ വരു
ത്രനാതിന് ആരുംയയ്ക്കുന്ന ആരുംശാഖിച്ചു. ദയപെക്ഷണി
നകം വന്നുചേരുന്നുമെന്നും ആരു കഴിഞ്ഞുവരുന്നവരെ നി
റമിയ്ക്കുന്നതാണെന്നും കല്ലുനക്കട്ടുരു. ഇതാണു “സു
ഗ്രീവാജ്ഞന്” എന്ന പറഞ്ഞു ചുന്നതിനുള്ള കാരണം.
എറിയാമനും സുഗ്രീവന്റെ ഉദാഗ്രീതയും അവസ്ഥയും കു
ണ്ട സാമാന്യനിലവികം കോപനുണ്ടായ്. ലക്ഷ്മാനു
വാഴിച്ചു് ഉംഗന കിരുട്ടിന്നുമയിലെയ്ക്കു ചൂംകവാൻ ആജ്ഞാനു
പിച്ചു. ലക്ഷ്മാനു ദേഹപുരുഷനുഡി സുഗ്രീവനു വണി
യുട്ടുന്നതിനായിട്ടു പറയുട്ടു. എറിയാമനു വിഴിച്ചു് ഇങ്ങനെ
പറഞ്ഞു.

“മനവ്യുന്നല്ലസുഗ്രീവൻമഹസവി
കിന്തുഡേപ്പേട്ടുരാതീട്ടുകണ്ണവരു.”

ലക്ഷ്മാനു കിരുട്ടിന്നുമയുടെ ദേഹപുരുഷനുകയിച്ചെന്നു്
ഒരു ദാനാശിലിക്കു. വാനരന്മാവരാജും ഭക്തനു് ഓചിത്രതു
ക്കാണി; ഏന്നാൽ, അംഗമനും മനമാനുംകൂടിവന്ന സാന്നിപ.

നവാക്കിരി പറഞ്ഞതു് അദ്ദേഹത്തെ ആക്രമിയ്ക്കു ശ്രദ്ധി ക്കൊള്ളപ്പോയി. താരയും അദ്ദേഹത്തിനെ എതിരെററ സുഗ്രീവരിൽ ഔട്ടക്കയെ കൊണ്ടുപോയി ഒരുവിധം സമാ യാനപ്പെട്ടുന്നു. വിനീടിക്ക് എല്ലാവരം ഒരുമിച്ചു ശ്രീരാമ നെ സംഭർഖിക്കാതിനായി പറപ്പെട്ട് അപ്പോഴിനേയ്ക്കും വാ നരരബസന്ധുജ്ഞം പത്ര ദിക്കുളിയ്ക്കിനും വന്നുചെന്നു. ശ്രീരാമഃദാനന്ദന വരിച്ചു വാനരരബസന്ധും ധനിരിയ്ക്കുന്ന വിവരം അറിവിച്ചു. ഓരോ സെസന്റുതെയും അതിലേയ്ക്കു വേണ്ട നാശകനാരായും ഓരോ ദിക്കിലേയ്ക്കു പറഞ്ഞതു് ചു കൈക്കെലിക്കിലേയ്ക്കു് ഒരു വല്പിയ സെസന്റുതെയും ദന്ത മാൻ, ജാംബുരാൻ, അരംഗമൻ മുതലായ നേതാക്കന്മാരെ ചും നിങ്ങാഗിച്ചു. എല്ലാവരോടും മുപ്പുതു ദിവസത്തിനകം എത്രേതാണ്ടതാണും ആ പ്രത്യാവിച്ചു. മനമാനെ ആരി കിൽ ചിളിച്ചു് അടയാളംനിന്നായി തന്നെ പേരുകൊരുണ്ടു് ഒരു ആ ദയാളവാക്കംപറഞ്ഞു കൊടുത്തു്. മനമാൻ മുതൽപ്പേരു യാതുപറത്തു ദക്ഷിണാഡിക്കന്നാക്കി പറപ്പെട്ടു. ഇവർ കൂഴിരാഞ്ഞ പുനഃജ്ഞംപെട്ടു കടന്നു് ദടവിൽ അന്യ കാരംഞ്ഞുമനാഃ വന്നതിൽ മുഖാശിച്ചു. ഇവർക്ക് ദാഹവും വിശ്രദ്ധും സഹിയ്ക്കാൻ പാടിപ്പാതായി വലഞ്ഞതു് നില്ക്കു ദോഡം ദയ തുമാപ്പാരംകണ്ടു. ഇതിൽ വെള്ളേണ്ണായിരി ജൂംമനും സംശയിച്ചു് തുമിലേയ്ക്കിരഞ്ഞാൻ ലാവിച്ചുപൂശി അതിന്തനിനും പററിക്കും പറാശവരനു പക്കികളിടുക ചിറക്കുക നുന്നതിലിരിയ്ക്കുന്നതുകണ്ടു്, വെള്ളേണ്ണനു തീ ചുംശാക്കി, എപ്പുവാങ്ങാനുടി ഇംബാഡി, അന്യകാരം നിരഞ്ഞി തന്നതുകൊണ്ടു് ഒരുവിധം ഒരു ദോഡിനിക്കുന്നുണ്ടു്, ദടക്കം ഒരു രമ്പുമായ മു ദേശത്രു് എത്തി. അവിടെ ഒരു ദോഡിനിക്കുന്നുണ്ടു്, വന്നതമാനങ്ങൾ ക്കും അഭ്രോന്നും ചെംബിച്ചു മനസ്സിലാക്കി, “സപ്പം

பூசு” என்ற ஹட கோவில் யூத ஸுதா உத்தாந்துடி பூர் அறுவெள், பின் இது தெகோட்டுக்கொள், மேல்பூர்வுத்தத்தி என்ற ஸமீபத்தெத்ததி. ஈவிடெ ஹடா காளைப்பூட்டுள்:—

“திணைஞரமரம்சாயாங்கூக்கரம்
கை:ளவாளியிதீரங்களோமா...”

ஹதிகெ லங்கிக்கொ காஞ்சுதெப்புரி வலிய அது லோவுகூயுள்ளானி. ஸால்புமலைப்புள் ஏக்குலேயே தீஷ்டா க்கி. திரிச்சு செல்லுங்காாயா ஸுருபீவுக் கிருஹிக்கொ காஞ்சு கிழுயுயுமாள். ஈதித்துக்கே ஹடுவிடக் குபவாஸம் வெழு மலிண்ணுங்காாக்கொன்று விலக் கூலிப்புராயதூட்டு.

ஹடுகெ ஸஂஶேதயெங்கும்கூராது விழுப்புவகும் ஹ
பிண்ணுயோலு மேல்பூர்வுத்தத்திக்கொன்று துவகுதியுள்ளும் கூ
ம் குட்டு யு துவுக்கு வருத்துக்கை ஹுக்கு வெழுகிவேல்லுவுள். சிருக்கும் செங்கு ஏக்கு காக்காவுக்கூது நூத்தாயி
பூாகிக்கொ; அரஸங்வும் வாந்தெங்கும் கிடக்கொ: ருக்கு
ஸங்கொயி தீஷ்டு ஹுக்கென பாரது “ஏக்கொ ஹாரு! ஹுதா
கெதுவும் ஹு சிருக்கிழுதத ஏக்கிக்கை கேஷுக்கொ ஸாக்கிதி
மிண்ணுாத. முனை முனை தலிண்ணுங்காவுக்கே முனை முனை தின
விழப்பு கெஷுப்பிண்ணும்.” ஹுக்கேட்டு வாந்தெங்கும் தமிழும் ஹு
புக்காரம் வருள்ளு. “எது புள்ளுவாங்கு கூடாயு குரீராமகே
ராந்தெவுள்ளி. முலங்கெழு ராமவாலாங்குப்பு ஹுப்புவது. கா
மிதா செய வகுக்கிண்ணுக்கூத்தீராம் பூக்கொ காண்டு.” த
கொன்ற ஸங்கொக்கும் ரூக்கொக்கும் கெத்து, சித்தாங்கு
தொகெ ஸங்கொதி அடித்து வெள்ளு, வாந்தெங்கும்ராந்துக்குல
ஸாக்குக்கும் வோது செல்லுவிலாக்கிய துக்குக்காத, ஸீத
ஒகெ தல்லூலவாஸமைக்கெத்தப்புரி அவைக்கும்வாங்கு அரிது
வுக்காந்தக்கெயும் வெழு. ஹுதுயும் குதித்துப்பாரு ஸங்கொ
திண்ணு விருக்கும் வீள்ளுக்கும் யும், அருப்புமெங்கு அதுவிக்கி
ங்கு பருளுபோக்கும் வெழு. வாந்தெங்கும் வீள்ளு அதுவே

ഹന തുക്കി; ആരം കൈം തീച്ചപറയാതെ ഇരിയ്ക്കാതു
കൊണ്ടു സേനാനായകനായ അംഗങ്ങൾ അവരോട് ഇല്ല
കാരം പറത്തു.

“അതിപ്പോള്ളതിനേജസ്പീ
കടൽമാടിക്കെനിട്ടം?
അവരിന്ദമുറീവൻ
തന്മാശ്ശരിക്കാക്കിട്ടം?
ഇനാവനിതു വാടാമെ—
ഒന്നാതുവിന്റെ ചുഗ്ഗരുരെ!”

ഈ തുക്കേ പലയം അവരവക്ക് ചർക്കാൻ കഴിയുന്ന
പ്രിം ഇത്താത്തമാണെന്ന് അംഗനെ അറിവിച്ചു. മന
മാൻ മാത്രം കൈമിജാതിരിയ്ക്കാതുകൊട്ട ചുരുക്കാതെര
കാൽപ്പത്രാലോചനാവത്രാനായ ജാംബുവാൻ അദ്ദേഹത്തി
നെന്ന വിശിധവിനുമാറ്റുകയും മറ്റും അല്ലെങ്കിലും
മനമാന്ത്രാലെ ഇതിന് ആരം സമർത്ഥനല്ലെന്ന യക്കിയുക്കത
നാലി വാദിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്, എക്കും ആലോചിച്ചു
ഓന്നാക്കിയരൽ,

“ഒഡേം പ്രാഥിംവേൽക്കിംകമഞ്ഞ
പയസാംഖ്യാപനേഗരാജ്ഞാദവാ?”

ഹനമാൻ കാൽപ്പിന്നെന്ന ഗൗരവത്തെയും, അന്നേന്ന
ചുമതലകയും, ജാംബുവാനാൽ സമ്പ്രോത്തണ്ണാധിതമാ
യ തന്നെന്ന പ്രാബല്യത്തെയും യമാനും മനസ്സിലാക്കി, സൈ
ദലംഘനത്തിനായി ക്ഷേമി, ഏല്ലാവരോടും അന്നത്രയും
വാങ്ങി, മഹേന്ദ്രപത്രത്തിന്നെന്ന മുകളിൽ കയറി

“മനസ്സിപ്പിച്ചുമധാനഭാവൻ
മനസ്പിയുള്ളാലമലക്കൂപുക്കാൻ.”

ഹനമാൻ ഇവിടെനിന്നും കതിച്ചപാതയ്ക്ക് ആകാശ
മാസ്ത്രത്തിന്റെ അതിഭേദത്തിൽ നിന്നും. ഇടയ്ക്കു മെച്ച

നാകര ക്രമീകരിച്ച ആത്മിപ്രാം മനസ്സുകൊണ്ട് സ്വപ്നീകരിച്ചും, സുരസസിംഹിക മുതലായവവർദ്ധിച്ചും ഒന്നരിട്ട് പ്രതിബുദ്ധിയും ഒരു കുറികരിച്ചും ശ്രീരാമചുതൻ സന്ധ്യാരംഭങ്ക്രമി ലക്ഷ്യുടെ ഗോപ്തരാന്തത്തിൽ ചെന്നേതാണി. അംഗപ്പാം ഉണ്ടാക്കുന്ന അംഗീകാരമായിരുന്നു.

“ഒശവദനനഗരമതി വിശ്വാസിപ്പുലസ്മലം
ക്രഷ്ണവാരിയിമലേ മനോധരം
വള്ളലഹലക്കുമലെയുതവിടപിസംകലം
വല്ലികലാവുതംപക്ഷിമുതാന്ത്രിതം
മനികനകമയമമരപുരസ്ത്രശമംബുധി-
മലുപ്പത്രിക്രാചലോപരിമാരതി
കമലമകരംചരിതമരിവതിനൈചനന്ത്രംപാം
കണിത്രുലക്കാനഗരംനിരുപയം.”

ലക്ഷ്മിയിൽ പ്രഭവാദിയുംനതിനായിട്ട് ഇടന്നുകൂട്ടാൻ ആളും എടുത്തുവച്ചുപ്പാം ഒരു തടസ്സം നേരിട്ട്. ലക്ഷ്മാന ഗരഭത്ത കാക്ഷനാതിനായിട്ട് നിയമിയ്ക്കുപ്പെട്ടിരുന്ന “ലക്ഷ്മാവക്ഷീ” മഹാമാരണ തട്ടകകയും ഒന്ന് താഡിയും ചെയ്തു. മഹമാൻ ദട്ടം മടിയുറതെ ലക്ഷ്മാഗ്രീഡയ ഒന്നാഞ്ചാട്ടം തു ഡിച്ചു. ഇരേക്കുന്നതിൽ കൊടുത്തു തിരോധാനം ചെയ്തു. മഹമാൻ പലിക്കിലും വളരുന്നേരം തിരഞ്ഞെടുന്നാട്ടം സീത ദേ കാശമാൻ തരമായില്ല. കെട്ടവിൽ തന്റെ പിതാവി നീറ സമാഖം നിമിത്തം വിശ്വാസികളാൽ ചുറ്റപ്പെട്ട മഹാശയിഭയപ്പോലെ രാക്ഷസികളാൽ പരിപ്രത്യായ സീതാഭേദവിഭയ കാണുന്നതി. മഹിനവസ്ത്രം ധരിച്ചും, അഴി തെരുകിടക്കുന്ന തലമുടികൊണ്ട് ഭേദഗതി മരണത്തും വിളി ക്ഷീണിച്ചിട്ടിട്ടുള്ളതും ആയ മുഖഭേദം, കുശമായ ശാര നേരാട്ടം, “ശരീരിനികായിരിയ്ക്കുന്ന വിരഹവുമെന്നും

പോലെ മീംഗുപറ്റുക്കുത്തിക്കുന്ന ചുവട്ടിൽ സമിതിചെയ്യുന്ന രാമപത്രിന്റെ ശ്രീരാമചുതൻ സദർഖിപ്പ് തുതാത്മനാക്കി. സ്വാമിഭക്തിജ്ഞാചം, കൃത്യവേബാധാരാചം, കൃത്യനിജ്ഞദൈഖം ലുഡ്വിഗ്റിയുടുന്ന ഒരു ട്രേസ് എന്റെപ്പും ചേർട്ടുകൊണ്ടുനിന്നും അവശക്ഷണം നിന്നും മാറ്റി വിയുള്ളുമെന്ന ഇതിന് ഇതു ഒരു ഒരു ഉത്തമദുഷ്ടാനമാണ്. മുതിന്റെ ഫോ, ട്രേസ്സുന്നു നിന്നുകിൽ പ്രവത്തിയുള്ളണ്ടിവരുന്ന വർ എപ്പും ഇതു തന്ത്രം ഗ്രഹിച്ചിരിയുന്നതു നന്നായിരിയും. മനമാണ് ബുദ്ധിമംഗാധിജന്നതുകൊണ്ട് ശ്രീരാമൻ തന്റെ കരുതിൽ അംഗൂഹിയകം നൽകിയാതു് എങ്കു കൊണ്ടാണുന്നത് ശ്രദ്ധാവിച്ച മനസ്സിലംകിടിക്കുന്നു. താൻ കണ്ണ ആടം സീനാദേവിയാണോ എന്ന് ശ്രദ്ധം അഥവിം സംശയം ഉണ്ടാക്കുന്നും താൻ ഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ട് ചില ദക്ഷിണാംഗരുകൊണ്ട് തന്റെ സംശയനിലുത്തിവരുത്തി, അട്ടത്രുള്ള ഒരു ദുക്ഷിനിക്ക് അല്ലെന്നും മരഞ്ഞിക്കുന്നു. അപ്പോൾ ഒരു ഘോഷയാത്ര കാണാക്കി, ഇതു രാക്ഷശ സരാജാവായ രാവനന്റെ പുറപ്പാടായിരുന്നു. ഇതു യാഥം സീതയുടെ സമീപത്രു വന്ന പല ഉഫായങ്ങളും പ്രയോഗിച്ചുനോക്കീടു് വശീകരിയ്ക്കുന്ന സജിച്ചിപ്പ്. ഒരു ചുവിൽ കോപാന്യനായിട്ട് വാഴെട്ടത്രു സീതയെ വെ ദ്രാനായിട്ട് ഭാവിച്ചു. ഉടനെ തന്റെ സമയമ്പിണിയുടെ സത്തുണ്ടാവതിയുമാരു മണ്ണൊരി രാവണനെ പിടിച്ചു മാറ്റി പല ഉപദേശങ്ങളും നൽകി രഞ്ജി സ്വന്തമാക്കിയും കൊണ്ടുപോയി. പ്രയഷമാർ സത്യപന്മാവിൽനിന്നും വ്യതിചവല്ലയുടുന്ന സദാംശാലിക്ക് സത്യപ്രാണാധകതികൊണ്ട് അവരെ നേർവച്ചിരിലേയ്ക്കു നയിയ്ക്കുന്നതാണ് ഒരു രഥമയായ ഭാത്യയുടെ ധമ്മം. മണ്ണൊരിയെപ്പോലെയുള്ള ഭാത്യമാർ ഉണ്ടായിരുന്നാൽ പ്രയഷമായുടെ ലോകജീവിതം എത്രയോ സ്വഭക്തമായിബിയുള്ളുന്നതാണ്. മാർക്കുസ്

വംശത്തിൽ ജനിച്ചവെക്കിലും മണ്ഡാലി സൗഖ്യലൂപ്യാദി സത്തുണ്ണാംബരകാണ്ട മഹിളാവർത്തത്തിൽ എററവും ഉയൻ നിലവയിലാണ് സമിതിവച്ചുനന്നതു്. ഭാത്യാപദം പൂഢി ആട്ടിക്കി സ്കീകൾ ഇതു വനിതാരത്നത്തിനെറ ദിഷ്ടാന്തത്തെത്ത അനുകരിയ്ക്കാതു നന്നായിരിയ്ക്കും.

രാവനാൻ പോയതിനെറ ശേഷം സീതാദേവി പി നെയും വ്യസനിച്ചും, വിലപിച്ചും വിചാരംഭാരായി മരിയുക്കുന്നതുകണ്ട്, ഹനുമാൻ രൂക്ഷത്തിൽ മരണക്കിരുന്നും കെരണ്ട ഗ്രീഹമവു താനും പറഞ്ഞതുടങ്ങി. സീത ഇതുകേ കൂടും എന്നും രാക്ഷസനുംടെ മാരയോ മറേരാ ആയിരി യുടോമനാ സംശയിച്ചു. എക്കിലും, “ശ്രോനനവചോദയവ ആട്ടിന്ന്”അഭിംബ സീതയുടെ കണ്ണാംബരം കുംഭം ഇതു വു താനും “പ്രാവിശ്രാദ്ധാഭ്രഷജ”ചായിപ്പുംവിച്ചു. “സന്ധൂരുദ്ധപ്ര സന്ദേശം സ്വീകരിച്ചും വിശ്രാസം ഇന്ന് പ്രിയ്ക്കുന്നതിനാം അടിച്ച മഹമാൻ ഉടനെ താഴെയിരിഞ്ഞി അതുക്കുന്നായി സീതയെ വാഡിച്ചു് “അടിച്ചൻ ഗ്രീഹമദേവ നെറ കൂതനാണോ; മരഭവിയും സംശയിക്കുന്നു്” എന്നു് അരിവിച്ചു. വിശ്രാസത്തിനായി രാമാംഗ്രംഖിശ്വും സീതയുടെ ഇവിടു സമർപ്പിച്ചു. സീതാദേവി ഇതുവാണി കൈത്തോട്ടു കുടി തന്നെറ മുഖ്യാവിൽ ചെത്തു ഗ്രീഹമന്നപ്പറവിയുള്ള സകല വന്തമാനങ്ങളും അറിവിച്ചു ദേവിയെ സമാദ്ധോഗി പ്രിച്ചതിനെറ ശേഷം ചുഡാന്തവും അടയാളവാക്കുവും വാണി അതുപരഞ്ഞ പിരിത്തെ. എന്നാൽ, മഹമാൻ ഉടനെ ലക്ഷ്യിച്ചുപോയിട്ടു. രാവനാനേന്നുടി ഒന്നു കണ്ണിപോകണമെന്നു് അദ്ദേഹം നിശ്ചയിച്ചു.

“അതിനപെയാവഴിയിരുന്നും മിതിമിതിമിന്തരെയും യോദ്ധാമെംക്കരുപ്പാടിച്ചുതുടങ്ങിനാനു്.”

ഇതിനെ നിരോധിയ്ക്കുന്നതിനായി വന്ന ഉദ്ഘാനപാല കൂദാശയും രാവണനെറുരു ഇഷ്യപ്പതനായ അടക്കാംബര.

കുന്നം മനമാൻ നിറുഹിച്ചു. രാവണൻ ഇതുകെട്ട് കോ പിച്ചു തന്റെ പുതനായ ഇരുജിത്തിനെ വിളിച്ചു് ഇം കപിയെ പിടിച്ചുകട്ടി തന്റെ മുഖിൽ കൊണ്ടുവരുന്ന തിനാശങ്ങാവിച്ചു. ഇരുജിത്തു് അപുകുരു മനമാനെ ബന്ധിച്ചു രാവണൻ മുഖിൽ കൊണ്ടുവരുണ്ടു്. ഇരും അനുരാഗണാം ഇവിടെ എന്തിനാശിട്ടു് വന്നവെന്നും ചോദി യുള്ളാതിനു രാവണൻ പ്രധന്യുണ്ടോട് കല്പിച്ചു. താൻ സാ കഷാൽ ഞീറാമഞ്ചു ദ്രുതനാണെന്നും സീതയെ അനേപഷി ചുവന്നതുണ്ടോ പറഞ്ഞതുകുടാതെ അപ്പും തങ്ക്കപ്പാപ ഒദ്ദംകുടിചെയ്തു. ഇതു രാക്ഷസരാജാവിന് അതു അവിച്ചു സ്ഥി. ഉടനെതന്നു ഹന്മാനെ നിറുഹിയുള്ളാതിനു കല്പിന കൊടുത്തു്. അപ്പോൾ നീതിമാനായ വിശേഷണനും ഇപ്പുകു രൂപം വിരോധിച്ചു.

“രാജയമ്പികളം യോകാവാരവിനിപിത്തം വീരം ചന്ദ്രതുല്യങ്ങളിക്കരണിക്കുന്നതിനുമാം.”

ദ്രുതനെ വധിയുള്ളാതു നീതിവികലുമാണെന്നും അതി നാൽ വല്ലതും അംഗവൈകല്ലും വക്കുന്നു അയച്ചും മ തിയെനും ഇരുജിയും രാവണനെ പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കി. ദശാഘാതം വില അംഗസ്താജിൽ നീതിയുള്ള വശംവരു ഡി ഭവിയുള്ളു. മനസ്സും സന്മാനും വേബാധം ദേക്കുന്നു നിന്മേം നന്നിയുള്ള കിലു. വിശേഷണനും നീതിവാക്യം ത ക്ഷാലം ധിലപ്പും മാരാത്തിനീന്നു. മനമാൻ എന്തെങ്കിലും അംഗവൈവരുപ്പും ഉണ്ടാക്കി അരയയുള്ളാമെന്നു നിയുതി ചു വാലിൽ തുണിചുററി തീ കൊഴുത്തി പട്ടണത്തിൽ എ ഫ്ലാംഗിക്കിലും കൊണ്ടനടക്കുന്നതിനു കിക്കരമാരോട് രാവണൻ ആജഞ്ഞാവിച്ചു. ഇതു് ഒരു പിഡകപുർഖമായ പ്രവൃത്തിയുണ്ടായിരുന്നവെന്നും രാവണനടന്നതനു വേബാധം വരുന്നതിനിടക്കാറി. എന്തുകൊണ്ടുന്നതു മനമാൻ ഒ കാപ്പും ഒട്ടുകുണ്ടാണും ചുട്ടുചെണ്ടിച്ചുകളിൽന്നതു.

“ത്രിപരിപൂണ്ണമായുള്ള ലക്ഷ്യം”
 മനമാണ് പദ്ധതിപ്രതിനിർ ശേഷവും,
 “ത്രിപരിപൂണ്ണമായുനിതത്ത്വത്തം”

ഈതുവയാക്കേയും കഴിച്ചിട്ടു രാമലിനെ സം ദിനങ്ങളിൽ മുക്കി, തീക്കട്ടതി. രണ്ടാമത്രം സീതാദേവി ദയക്കണ്ഠ് അനന്തരമാം വാഞ്ചി തിരിയെ മടങ്ങി; സമ്പ്രദയി നെറു മരക്കരയിൽ “തൃജ്ഞാനതാന്ത്രികപ്പുണ്ണികളുണ്ടി” എന്തി ചുങ്ഗന കുട്ടകാരോടൊക്കുടി ശ്രീരാമസന്നിധികൾ ചെ നേരത്തി. ചുഡാമന്ത്രം നല്കി സീതാദർബന്ധവുതാനും ഒരുപ്പാം അറിവില്ല. ഈ പ്രത്രിജ്ഞനാന്തരാത്മകത അനുഭൂമാം വാഞ്ചില്ല വക്ഷപ്പുണ്ടിൽ ചേത്ത് അല്ലെന്നും പരമാനന്ദം അ നാലുവില്ല. പിന്നെ മനമാനെ ആലിംഗനംചെയ്ത് ഈ പ്ര കാരം പറഞ്ഞെ.

“ഔന്നയമനസ്താദ്വാനാഞ്ചുതമായതിൻ
 പ്രസ്തുപകാരംജഗത്തികളില്ലെടോ!”

സ്പാമിക്കുതിയും ആരുതിവാതസ്വർത്തനിനും ഈ തു പോലെ ലോകത്തിൽ മറ്റൊക്കുണ്ടാനും കാണമാണ് പ്രായാ സമാം: “വിതീണ്ടവിസ്തീണ്ടമഹാണ്ടവ്”നായ മനമാണ് തന്നെറു സ്ഫൂരിയായ ശ്രീരാമനെറു ആരുദ്രാച്ഛാംനിത്തം ഇപ്പോൾ ആനുംമഹാഥാന്നവത്തിൽ മഗാനാതിബംഖവില്ല:

ലോകത്രാക്കണംകനായ രാഖണാനെ ഉടനെ നിറുച്ചി ചു സീതാദേവിരെ കൊണ്ടുപോകുന്നതിനു വേണ്ട ദിക്കു ഷഡം ചെയ്യുന്നതിനും ശ്രീരാമൻ സുഗ്രീവനോടാജന്മാപി ചു. സുഗ്രീവൻ ആജ്ഞയും കിട്ടിയ ഉടനെ ദയ ഉഹത്തായ വാ നരസൗംഖ്യത ദാവാം ചു സേനനാനായകനുാരേയും നിയ ചു ശ്രീരാമനെറു അട്ടക്കരിച്ചുനും വിവരം അറിവില്ല. ഈ ദാവാം ദാവാം ശ്രീരാമനുടി രാമവക്ഷ്യാനും യുഖ്യാനുത്തി രിച്ചു,

“ഒക്കിണാഡിന്യുതന്നത്തരതീരവും
 പുക്കമധേദ്രാഹലംനിരക്കുമവിനാർ,”

ആം. ഇംഗ്രേഷിലും വി. ഓ.

ക്രിസ്തവാദം .

കന്നമജ്ഞായം

“പുരാ യതു ശ്രോതാ പളിമധുനാ തതു സർത്തോ
വിപത്രാസം യാദോ ലഘവിരളഭാവഃ ക്ഷിതിയഹഃ
ബഹോർദ്ധേജ്ഞാർ കാലാദപരമിവ മദ്ദൈ വനമിഡം
നിവേശദൈദ്യചാനാം തദിദമിതി ഷ്വലിം ദ്രിശ്യമാതി.”

അൻഡ്രീ മലന്റാടവിടെ; ഇന്നത്തെ മലയാളത്തെ വി
ടെ, എഴുന്നൊ ക്രമ! കാലം മറിഞ്ഞതോടുകൂടി കോലം
കീഴുമേൽ മറിഞ്ഞു. നാടിന്റെ കിണ്ണും, നാട്ടാടുടെ നട
ഡും, അന്നം ഇന്നം ആയിട്ട്, അതുകൊന്തും മാറിയിരിക്കു
ണ. നാടിന്റെ നാലതിരാനേ മാറാതെക്കണ്ടിള്ളി. മല
യാളനാട് മലയാഴികളുടെ മല്ലുത്തിൽത്തന്നെ. കേരളരാജ്യം
കന്ധാകമാരിഗോകള്ളംപത്രാം ഇന്നം നീണ്ടനിവസ്തു കിട
ക്കുന്നു. പരക്കു, മുളംവന്നററാണണ്ടുമെന്തു മറിഞ്ഞതുള്ളിയ ചീര
മാന്ത്രാണ്യപ്പുതമാറം മലനാട് കണ്ണെഴുതുവാൻ ഒന്നുടി
എഴുന്നാള്ളിനാതായാൽ കാണുന്ന കാഴ്കറം വിസ്തൃതിക്കു
വാൻ കണ്ണവർ പരഞ്ഞുകേരംകുക്കുതന്നെ വേണം. അതു
തേനാളം മാറിക്കിരിക്കുന്ന നാട്ടുക്കത്തെ യട്ടാംപള്ളം ഹട്ടങ്ങളം
നാട്ടാടുടെ ഉട്ടപ്പുമാറി; നടപ്പുമാറി; പരല്ലുരാമക്കുത്തി
ന്റെ അലകും പിടിയും മാറി.

നീർപ്പോകം ചുലുകരം തീശ്വേഖാട്ടുകരം നടഞ്ഞു പു
ഴകളായി. ലീൻചാട്ടം കുഹാം വിള്ളവിരിക്കുന്ന നിലബാളം
യി. ആരംപോകം വഴികരം തീവണ്ണിയോട്ടുന്ന പാതകളം
സാറട്ട് പോകുന്ന വീമികളം താഴി. കന്ന കുഴിതായി;
മല മെമ്പാനമായി; കാട് നാടായി; നാട് നഗരമായി.

ക്രിതരാധമേണ്ടെ പുരകൾ കേരളത്തിൽ അനുശാസനി തന്നീല്ല. ദാഖലങ്ങൾ താഴമനകൾ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നവർ അവസ്ഥ മെച്ചപ്പെടുത്തുന്ന കരിവും വരുത്തിയിരുന്നില്ല. വകുപ്പാൽപ്പുരയിൽ ധാത്രിക്കന്ന വലിയവരക്കുണ്ട് കരിവും കരിവും ഏതും പറത്തിയുന്നതും ഇല്ല. എട്ടുകുട്ടരുപ്പുരയും കത്തക്ക കൈട്ടു മാളികയും ആയാൽ നാട്ടിനടയവബന്ധൻ പെയമയ്ക്കു ചോന്നാതായി. നാലുകൈട്ടുവുരയും നാലുഡ പർ ഒക്ട്രാൽ നി രക്ഷാത്മകായിരുന്നില്ല. പദ്മവിജില്ലുംഞ്ചവർ പട്ടിപ്പുരയും താൽക്കാരിയാൽ നാട്ടിലോക്കു ക്രിക്കവും കരിയുമായി. പാബിന്കാ ദുഃഖത്താരയ്ക്കു ഭ്രഹ്മത്തിയും നടക്കിററത്തു തുട്ടസിത്തരയും വടക്കിനിഡിലോ പട്ടിന്താറിയിലോ പരബ്രഹ്മതയും ഇല്ലാതെ തരബാട്ടകൾ തരബാട്ടകളായിരുന്നില്ല. നാലു ക്രീററിനിലംവിതം നാട്ടതോടും കേരളത്തിൽ കള്ളികൾ കാഡി ഉഴിഞ്ഞതിട്ടിക്കന്ന. തുരെറട്ട് നാലുതുക്കീററി നിലംബം കൂട് ആദ്യായ്യമാനം വഹിച്ചിരുന്ന പണിക്കരുമായും കൂടു പുന്നാഡം കടിവച്ചിരുന്ന കാണ്ണവയ്ക്കിം കിലബെലൈ ഓരിക്കം കണക്കിൽക്കവിത്തു കടിവച്ചുകൾ എഴുപ്പട്ട ക്രിയിക്കും. ‘മാലോകൾ’ കടിപാത്രത്തിനു ഇടങ്ങളിൽ അനുബദ്ധിക്കു കൂടുതലും ചിറകളും ചാവകളും പുഴകളും പാടങ്ങളും അടിപരന്ന അരയാലുകളും മട്ടികളിൽത്തെ ഇല്ലമാണ് ലക്ഷ്യകളും അടിസ്ഥാനം അഭ്യസത്തുവുംതെന്നും സമലസൗഖ്യത്തെന്നും ലോപം കുറഞ്ഞതുവരെ എന്നിരിക്കും. ദർശനത്തു പടനിലം, മരറാരിടത്തു കൈനില, കോട്ട, കൊത്തളം, കഴി നിലം, കുള്ളുപരന്ത്, നിലവംട്ടതറപട്ടിക്കില്ലും മതലായി മക്കയ്ക്കും ശിക്ഷയ്ക്കും, വിനോദത്തിനും വിരോധത്തിനും ഉതകന്ന സങ്കേതസ്ഥാനങ്ങൾം, അന്നത്തെത്ത നാട്ടനടവട്ടിക്കു കൂടു പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടതുന്ന ലക്ഷ്യങ്ങളായിരുന്നു.

ആമസൈന്യത്തിലും വിട്ടാൽപിന്നുള്ളംനാടെനും പുരാബന്നും ഉള്ള വ്യത്യാസം അതു കാഞ്ഞമായിരുന്നില്ല:

അവിടങ്ങൾ ആരംപ്പേയമാറംകരത്തും, കാട് തോട്ട്, കണ്ണക്കൾ; കല്ലു കട്ട കാഞ്ചിരക്കറി, മഞ്ഞ മംട മുക്കപ്പാ നു മുതലായി, വിജന്നമലജാരക സഹജങ്ങളായ സാമ ശ്രീക്ക്ഷൈക്കാണ്ട നിറങ്ങളം കിടന്നിരുന്നു. മന്ത്രരംഗർ, ആഞ്ചേരിരംഗർ, അരന്തരംഗർ, ദന്തക്കര ആചിംതയവർ, അരയ്യാഴിരത്തവർ എന്ന തുടങ്ങിയ നാട്വാഴിപ്പട്ടംതലവ നൂറുക്കും, അളിക്കാതിനിന്മാദൈക്കും, ‘വേരുകു’ എറ്റവും കൊണ്ടും, നാമാട്ടനത്തിക്കൊണ്ടും, കാലക്കൂപം കഴിച്ച പോന്ന ‘കാവൽപ്പാശാതി’ കളിടെ കടിക്കുടകളിം, അവർ വില്ലുക്കത്തിക്കുറ്റിപ്പിച്ചുനിൽക്കുന്ന മാടകളിം ഒട്ടകളിം, മുണ്ട് വിജന്നപ്രദേശങ്ങളിൽ അവിടവിടെ വിനിച്ചിതറിക്കിടക്കുന്നതു കാണാമായിരുന്നു. ഓരോരോ ചേരിക്കാൻ പടയാളിക്കു പാപ്പിച്ചിയന്നതും, കററിയം വാടയും തീണ്ടിപ്പിപ്പിച്ചിന്നതും ആചാരഘട്ടം ‘ചേരാറിയക്കാട്ടിലു’ ക്കുളം പടക്കാട്ടിലു’ ക്കുളം പടയാളിക്കുമ്പോൾ പരത്തുവനിരുന്ന സങ്കേതങ്ങളിം, എതിരാളികളിടെ കാര്യരംഭങ്ങളാകാവുന്ന അതിക്കളിൽ അങ്ങുമിങ്ങും കണ്ണിരുന്നു. മലമുകളിലും മലമുകളിലും അടക്കിവച്ചിളകിമരിന്തെ പാറകളിടെ നടക്ക തുടിയും പക്കം കളിഞ്ഞുകിടക്കുന്ന ശാസ്ത്രാവിജ്ഞൻറും വിശ്വജ്ഞങ്ങളിം, കിടന്ന പഴകിയ ചിംടമുറികളിം, മലമുടകളിലും മലയോരങ്ങളിലും ശാസ്ത്രാവകളിം സപ്പക്കാവകളിം, മരങ്ങളിടെയും ചൊടികളിടെയും വഞ്ചികളിടെയും ഉള്ളിൽ മരത്തും മറിത്തും കണ്ണിരുന്നു കിടക്കുന്നതു സ്വല്പമായിരുന്നു.

ദേശസംബന്ധിക്കുന്നല്ല, ദേശം പക്കാവാൻതന്നെ, മുന്നാൽ സംശയമുണ്ടാണെങ്കാണ്ടായിരുന്നില്ല. ഈ ഫുപ്പി ചാടിക്കുടക്കണം; കടവു കേരിക്കുടക്കണം; കല്ലും മുള്ളിം ദോക്കിച്ചുവിടക്കണം; കണ്ണിടികവഴിക്കിയും കനിഞ്ഞുനടക്കണം; വരവുത്തു വഴിക്കാതെ നോക്കണം; വയനാവർഷാക്ക വഴിനാറിക്കുടക്കണം; തോട്ടുകവച്ചു കുടക്കണം;

മാവു വാടിക്കെങ്ങനും; പുഴ എന്തിക്കെങ്ങനും; കണ്ടിരിങ്കി ക്കയറുന്നും; കൂസു കേരിമരിയുന്നും; മുഞ്ഞെന്നയുള്ള ധാതുഫീഡുക്കെണ്ണും ദശതുരത്തുന്ന ദായിക്കുന്ന അന്നത്തെ വാധന ഒള്ളും. തൃപ്പിൽക്കരി മലൻകുട്ടിക്കാൽ തക്കണ്ണല്ലെന്നു നിഹത്രം വാൻ അമാദാനാതുകട അന്നവാദം വേശനും. മഴപെയ്യും ദിക്കാലുംവകാളും ഓ; ദാഹനുബാളകിലത്രും തീക്കാം. തബണു കുത്രു മുളിക്കുന്നവകുട കാലിടരാതെയിങ്ങനാൽ വീഴാതെ മും കഴിക്കാം. കുതിരനെ നടത്രുന്നതല്ലാതെ റാടിക്കവാൻ അരുപ്പാസിക്കുംകും സാധാരണക്കാക്കം സാധിച്ചിരുന്നു. അശ്വമും ചിംഗൾമാറുമെ ആന്നല്ലറത്രുകയറി നടക്കവാൻ അധികാരമുണ്ടായിരുന്നുള്ളി. പടയ്ക്ക് പോകിന പ്രമാണിക്കാളും കിടാജ്ഞല്ലും ദശികെ ആരും ആറംകഴു നതിൽ കയറുക പതിപ്പും ഉണ്ടായിരുന്നീല്ല.

ഗതാഗതത്തിനു താഴെക്കുത്രും പുരഞ്ചിതിങ്ങനുത്തുപോരാലുതുനു ദശാക്കവയുന്നതിനുള്ള അവശ്യവും അവസരവും മരവായിരുന്നു. നാടുതാരും നടക്കുണ്ടാനു അരുപ്പാവശ്യം ചാരപുത്രാശക്കം പടനായകമാക്കിം ആധിക്കനു ഒഴിപ്പുകുന്നതരും. വിഭദ്ധീകരായ വ്യാപാരികൾ ചരണകരിം കൈകരാറുവേണ്ടിയുണ്ടായും, വന്നുവാനിലേ വിറിയുന്നതും, അഴിമുഖങ്ങൾ സമീപിച്ചുള്ള കടലാരണങ്ങളിലും ശരം പുത്രം ചില ശ്രദ്ധാനുപുട്ട് ഗ്രാമസങ്കെങ്കളിലും മാത്രമാണിരുന്നു. മാത്രവു പട്ടണത്തിലും, ശലക്കാമിലും, പോന്നാനിവായ്ക്കുലും, വിഭദ്ധീസർ ഏപ്പെപ്പുട്ടത്തിനിരുന്നു ‘മൺഗ്രാമം’, ‘ഓഡ്യുന്നാൻഡ്’ എന്ന ഗ്രാമം യുധാവാസംഘക്കാർമ്മാർ കൂടുതലിൽ മദ്ദമാത്രവാങ്ങാം ശ്രദ്ധാന്വീച്ചു, തലനാട്ടിനുള്ളിൽ ഉള്ളിൽക്കടനു കൂട്ടുവക്തവിനുനായി പെഞ്ചമാറാടുള്ളി. കൈപിടി പണവും മടിക്കിലിട്ടും, നാറുന്നതും കീറണുതും, കണ്ണതും കേട്ടതും, കരണാതുതും കേടിക്കാതുതും കൊള്ളുവരാൻ, പെട്ടുജാളും ആരണ്യജാളും പുരഞ്ചാരം മുട്ടന ദിക്കുകളിലെ വിവാഹിക്കാറും ഉള്ളി.

വിജോദശഭക്തി പഴികൾ മലക്കേ തുറന്നതനെ കീടനിയന്ന്. അചാരനിശ്ചയ്യും മതവ് ശ്രാസത്തിനും ഉറപ്പും പരമ്പരാഗ്രടിയിയന്ന്. വിഞ്ഞും ശൈത്രവും കൂദാശ സ്ഥാനവഴിക്കും മൃത്യും കാലമായിയന്നതു കൊണ്ട് കാലക്ഷേപത്തിനാം കഷ്ണപ്രാബന്ധമുണ്ടായിയന്നു സ്പ. അക്കംവവ്ദ്ധ്, പടകളി, ഭാഗാത്മിപ്പു തുടങ്ങിയ വീരപരിക്കളിൽ, ചുതുകളി, വത്രഹാഗം, തലപ്പുരു മുതലായ വീട്ട് വിഡനാഭങ്ങളിൽ, കാര, കട്ടറുടി തൊട്ടുള്ള കട്ടകളികളിൽ, തെക്കെകാട്ടികളിലി, ഉചിംഞ്ഞാലാട്ടം എന്ന തുടങ്ങിയ അബ്യാസാലീലകളിൽ, കുത്തും പാട്ടിം, കൊട്ടിം ഓവലയും, മറ്റൊരു താഴി, നാനാജീതികൾക്കിം, പല പ്രായങ്ങൾക്കിം, അന്നേ കൂടുതലേപണ്ണംകൾ, ഏല്ലാ സ്ഥാനങ്ങൾക്കിം, അറുശാങ്ങൾക്കിം പെട്ടിംബംകൾ, പാക്കണ്ണിനുള്ള വിവിധവിനോദങ്ങൾ, കാംമാ റം കേരംപ്രാം അംഗഭവിപ്രാം ദിനവും വേണ്ടിവാളുണ്ടായിയന്ന്.

കലക്കമില്ലാത്ത കല്യാശപ്പെട്ടൻ ലവനാട്ടിലെങ്ങും ഇണ്ടാകിയന്നില്ല കൂദാശാലിയും സ്ഥാനംപിടിച്ചും വഴക്കില്ലാത്ത വീട്ടകളില്ല. അടിപിടിച്ചില്ലാത്ത അടിയന്തിരങ്ങളില്ല. പേരുകേട്ടാൽ പെൻഡകാടിയാർക്കുവണ്ണി പ്രണന്നകളും മട്ടിച്ചിക്കന്നാവരില്ല. തന്നതും തിന്നതും മറ്റൊന്നും കൂടിയില്ല. നാനാംകെട്ട നായരില്ല. മാനാംകെട്ട മന്ത്രില്ല. നേരിപ്പാണതവരായമില്ല. കോണവും കട്ടമയും, നേരം നെറിയുംവിട്ടിള്ളി മന്ത്രാക്കളിൽ അബന്നാനമുണ്ടായിരിന്നില്ല.

“കലം വരഞ്ഞവയ്ക്കുന്ന”തിലും “കളംവരഞ്ഞ കുളിക്കന്നതിലും,” “തുണ്ണേശസംബന്ധം” നടത്തുന്നതിലും, കംണിച്ചിയന്ന ഔതിസ്ത്രുല്ലകൾ അതിരുക്കവിഞ്ഞരവിയണ്ണില്ലായിരുന്നു. തന്നവാട്ടുമന്ത്രാക്കളിലും, അചാരനേടവക്കിളിലും, വിട്ടവീഴ്കൾ ചെയ്യിക്കുന്നില്ല. ഗണിച്ചുനോക്കുന്ന

രൈ കാൽപ്പനിക്കിയിരുന്നില്ല. ഉറ്റവാദങ്ങൾ മഹാജ്ഞാൻ മനസ്സും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ദേവനെ വണങ്ങാതൊവരും, കാരണവക്കാരുണ്ടാതൊവരും ശാനന്തിചവരെ സ്ഥൂമിക്കും തൊവയം ആരും ശാന്താരും വണങ്ങാതൊവരും, അടിജകളും ചോറാതൊവരും, ശ്രൂരക്കിലുമുണ്ടുകൂടിയ അവരും മഹാഭക്തരായിരുന്നില്ല. ജാതികളും തൊഴിലുകളും വകതിരിഞ്ഞുതുന്ന നിന്നിരുന്നു.

കൊച്ചുക്കേണ്ടം പണം കൊച്ചുക്കാതിരുന്നാൽ, പട്ടി സ്ഥിപ്പുരയിലോ പട്ടിപ്പുരയിലോ കളിപ്പുരയിലോ, പട്ടിണിക്കി ടന്നു, കടക്കാമന്നു കടിക്കെടുത്തോ, കളി കുറവി പിരി ചേരും അല്ലെങ്കിൽ വിനിരിക്കയില്ല. തന്റെ കരിക്കരി തമ്മിൽ വൈരുമുണ്ടായാൽ വാരളിച്ചതു കടിപ്പുക ഹീട്ട്. ‘ബുണ അഡ്വൈക്കിയ പോട്ട്; പിണാഡ്വൈട്ടക്കിയ വെട്ട്’ എന്നാംതിരുന്ന കാക്കാലം തന്നെ ആഡ്വയം. കുറച്ചും വഴക്കിച്ചും പട്ടവെട്ടിക്കാൽപ്പാർപ്പിക്കാം തീക്കം. മുന്നേപോർ തമ്മിൽ മത്സരിച്ചു മരണംവന്ന സംഭവിച്ചാൽ, കൊന്നവനെയും കൊന്നും, ചതു വന്നു ശവം മാറ്റാമന്നു മററുതു വെട്ടിക്കുട്ടിപ്പമില്ലിച്ചും, കത്തുന്ന വിതയിൽക്കിന്ന കാളിന്നകൊള്ളിരെട്ടതും, പും ചുട്ടകൾിച്ചില്ലെങ്കിൽ, ഒരവീട്ടുകാരുടെ തല പിന്നു താഴീ ക്ലിപ്പാതെ കാണുകയില്ല; നാലുംആറുന്ന ലിക്കിൽ അവരുടെ നോക്കീട്ടം ആവശ്യമില്ല. യജമാനമാരും പ്രാണനിൽപ്പാരം സ്ഥൂമിച്ചിരുന്ന ‘മാവേർ’ എന്ന കേളിക്കെട്ട് കുടക്കാൻ മഹാഭിലെ മാനുക്കട്ടംവഞ്ചിക്കെപട്ട പ്രധാനികളായിരുന്നു. അവർ ആത്മയിച്ചു നിൽക്കുന്ന സ്ഥാനികളുടെ മാനവും, ജീവനം കാഴ്വരാൻവേണ്ടി വംഖ്ലുത്തൊല്പിനും തിരുവാ വീഴ്ന്നതുവരെ ശിക്കുന്നതല്ല.

പഞ്ചചുംബം, കേളചുംബം, ഇടിണിക്കണ്ണം, കണ്ണതിട്ട സ്നാൻ തെരട്ട് പുഞ്ചനാമങ്ങൾ പെണ്ണൂജ്ഞംകൊട്ടം പിക്കായുള്ളില്ല. ശുട്ടി, ഇടാടി, ഇടിച്ചിപ്പി, ചക്കി, വിഞ്ഞ

நை நுட்பி காமினீமனிகரங்கிடியை ஓமநேதூர் கரி அறவாசலரிசெல் மயூரக்ஷேத்ரத்தையாளர் தொடரியிடும். முதிருப்பத்தின் ஸ்ரீஸ்ரீத்து அறாவ வள்ளுப்பரிசு வெற்றுக்குத்து கண்ணாகவதுதிவாகத்தைக்கவற்றின் உள்ளக்கீழ்த்து நாமயைப்பதிற் பஷ்கிழிஜி ஹபூஷ் குடை பறிசுத்துதலோகம் பள்ளத்தேபூர்த்துக்கரை கேட்டு பறிசுத்துக்கொல்லகிறீர், காலம் போயபோகும், யவிமாநநம் தீங், ஸமுதாயமற்றுப்பழுதட நீக்கபோகும், வழிபோலை விமாரிசுத், பள்ளத்து போயக்குத்து ஸ்பரஸம் காநவிக்க வாங்க சென்றுக்குத்தையொவ்வளர். குன்றிடுவினாள் குன்றிதிழீப் பாதறு, விழுது ஞிழவியாதறு, காலங்குறிலிடுக குன்றுடாக்கான் ஓக்கியுங்வளர். ஒரு மின்னால் காறு ரஸ்கோவை மாலவும் அறாகிழும் கரும்.

ஹாலைகளை வழூவதைத் திட்டமாகக் கொண்டு இருந்தன
மட்டுமானிக்காளங்களைத்தால் அதற்கிரத்துவம் ஏதுகாலம் இ
யுத்தி அடுக்கத் தீர்மானம் ஆக்காதையைகிடை
வென சோசிப்பாக் காலங்களைத்தான் எடுதோ கூடுதல்
பரவான் காலங்களைத் தீர்மானிய ஹாலைகளை
பயிற்சி எடுத்து கொல்கின்றதுதான் அது களைக்கொட்டி
கிடைக்கில்லை. காதிலோல், மளிக்கொதில், தாயி, தணுங்கோ
திரங், துசிங்கஷ்டு, குஷங்கோதிரங், நாலிவழி, நார்
பூங்கமளியோதிரங், அரங்கநார் சிலங்குதாந்துஞ்சி ப
ளவுமீத அளவின்ற பொன்மகரைகளிறங்கிடு பெருள்
மக்காவந்து, கெடுக்கியூ நீர்ப்புறு, கெரிக்கை கெரிப்பு
ங், குழுதிரை கூகாலவாரங், மாரிகை உற்றாலி, வயரினை
உபவெயியங், ஸாயூ' அல்லிச மாடு, காலினை கால்வில
யு', கெகரவைக்காம் கநகவழி, விருது பண்ணினங் மளிகை
மோதிரவைத்துத் தீர்மானத் தீர்மானம் வூர்த்திரவைகில்.
மக்கிழுடுக் கெட்டாவுன புகைமாக்கி மட்டுற்றாடு முடிச் சு
ரிக்குடு. மகிழுரு மன்றம் முயக்கூவியாகி மடக்கி

ക്ഷതി, കോൺലൈറ്റം കേരളിയുടെക്കും. പ്രായരകവിജ്ഞാ ബൈണ്ടുജ്ഞാനം തൊത്തിയുട്ടുന്ന നടക്കാറിപ്പ്. പ്രായംവെന്ന പെക്കിടാങ്ങൽ മാത്രം മുണ്ട് മടക്കി മാറ്റമറയ്ക്കും. ഇടക്കര, തുടക്കര, പട്ടകര തൊട്ടിട്ടു കരമുണ്ടുകളായിരുന്നു പാടി. നടപ്പുണ്ടായിരുന്നതു'.

മേൽ വിവരിച്ചു മാതിരി കേരളത്തിൽ അക്കാദം തും ഇക്കാലത്തും ആയി വന്നിട്ടുള്ള ഓരോവക വ്യത്യാസ അംഗം എന്നീരേഖാട്ടക്കവാൻ ദായിക്കുന്നതായാൽ പരിതുക്കാരന്നും അധികാരിക്കുന്നതിൽപ്പെട്ട ശാതിരിനുള്ളിൽ അങ്കുമാ മാതി ആകുകമിക്കും വരുത്താതാണ്. നമ്മുടെ കമ്മന്ന കാവത്തിലേക്കെ വാദനക്കാർക്ക് വഴികാണിക്കുവാൻ ഇതു. തൊട്ടുമായാൽ പോരായ്ക്കുമിപ്പ്.

രണ്ടാമല്ലുറയം.

“**ആക്കല്ലു വിരക്കുന്നേരത്തും**
കുടാക്കല്ലു ദരിക്കുന്നശനരത്തും
മാല്ലുരയിങ്ങുനെ കാണുന്നുനേരത്തും
മഹാരിക്കുന്നതെന്നേനു നാഡു വുമാ.”

അസൂതകമാവസ്തു മവം കാണിക്കുന്നതിനു മറ്റു “എ ദിക്കരുത്തിൽ നാട്ടകാനും തേശവിച്ചിത്തനു സന്തുഷ്ടായതെന്ന കാരിച്ചു കരാണ്ടതാനു പറവാനായി രുദ്ധക്കാരൻം അ ല്ലമൊന്നു കൂട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുണ്ടാണ്.

ആദിക്കരിക്കു പരിതുക്കിൽ അനുനക്കംഗസംഗതികൾ കേ രളിത്തിന്നും ഒരുപ്പിംബംവരെ കിളിച്ചു പുരാതനനിക്ഷേപ അള്ളിക്കിനും കമ്മ്ലേജിയുടെ മന്മം കണ്ണിട്ടുള്ള പരിതുക്കാ നൂക്കുട്ടി തിച്ചുചെയ്യുവാൻ സാധിക്കാതെ ഉംമാതു. വിച്ചങ്ങളായി കാവപക്കപരമ്പരയുടെ ശാടിക്കിൽ. ജീബ്ര പ്രൗഢ മരണതു കിടക്കു. ഭട്ടവള്ളുകെ നിയിക്കരം നാശം കോടിക്കാഞ്ഞപ്പുട്ടം കിടക്കു. ഇരവകു ഭംഗംസമുദ്ധാരണ

ശ്രീൽ കയറിച്ചുന്ന വഴിച്ചട്ടി നട്ടു തിരിയേണ്ണ മല്ലും ന മാറ്റുക വന്നിട്ടില്ല. പെത്തമാറ്റവാഴ്ത്തുകൾ അടിഞ്ഞു മുമ്പുള്ള നാട്ടിരണ്ണസമ്പ്രദായത്തിൽ ചുരുക്കത്തിൽ വിവരിച്ചു നമ്മ ഒരു കമാക്കാലത്തിനു കാരണനാട്ടകു എന്ന് തുംഗ നടത്തുക മാത്രമേ ഈ ശാഖയായംകൊണ്ട് സാധിക്കേണ്ടതുള്ളത്.

ബ്രാഹ്മണങ്ങൾ അധിവാസസങ്ക്രമജ്ഞാനാടിസ്ഥാനപ്പെട്ടു കുറച്ചുക്കാണു, തുള്ളുനാട്ടം മലനാട്ടം അറുപ്പത്തിനാലു മാത്ര അക്കാദി കേരളരാജ്യം വിജേക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ഈ അറുപ്പ അക്കാലു ഗ്രാമങ്ങളേയും പതിനാറുവിതം നാഡാക്കി പക്ക തു “കഴക്കണ്ണം” എന്ന പെത്തകൊണ്ടു കറിച്ചു്, കേരളു മുംഖുക്കു നാലുഭാഗങ്ങളുംകും മരണാരകത്തു തെളിഞ്ഞി. നാലു കഴക്കങ്ങളേയും കാത്തുരക്കിപ്പാനായി ബ്രാഹ്മണരായ നാലു രക്ഷാപ്രത്യോഗമാദയും നിശ്ചയിച്ചു് അവക്ക്, ‘തളിയംതിരിമാർ’ എന്ന പേരും മുമ്പുനാകാലും വാഴ്ത്തും ഉറപ്പിച്ചു്.

മാഘാക്കണും പടയാളികളും രാജ്യാംഗങ്ങളിൽ ദീപം അപുഡാനികളായിരുന്നില്ല. അവരുടെ അധികാരങ്ങളെല്ലായും, അധികാരസീമകളേയും വ്യവസ്ഥപ്പെട്ടുനി മറ്ററാത്രപ്രകാരാ താതിവും കേരളഭ്രംബി പക്കിട്ടിരുന്നു. എതാനും തരവാട്ടകൾ തെളിഞ്ഞതു ‘തറ’ ദയനാം, തരകൾ പലതും തുടിയായും നാട്ടുനാം ചാറുതുവന്നിരുന്നു. തരവാട്ടിൽ പ്രമാണികൾ രണ്ടാവിരിന്മാത്രം കാരണവന്മാത്രം തന്നെ. തരവാട്ടപ്രമാണികൾ തരക്കുട്ടം തുടിനിശ്ചയിക്കുന്ന തരപ്രമാണികൾക്കു ‘തട സ്വർഫ്’ എന്നും, തരക്കുട്ടിനിശ്ചയിനു തുണാദാശം കുണ്ട തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന നാട്ടിൽത്തലവന്മാർക്കു നാട്ടവാഴികളെല്ലാം നാം നാട്ടിൽപ്പെട്ടിരുന്നും ചാരണ്ടുവന്നിരുന്നു. മുതിനാംപുരമുഖം, തളിയാതിരിമാരുടെ വരത്തിക്കു കീഴിട്ടണി നാട്ടവാഴികളും അമ്മക്കോളയുപ്പുട്ടും കെട്ടിക്കിരുന്ന പ്രാതാവികളാണ്. നാലു കഴക്കങ്ങളിലും തുടി- തിനെട്ടു നാട്ടകളും, നാട്ടുനോറും പടക്കാട്ടിവകളും നമ്മാവി ആപ്പെട്ടിക്കളെല്ലായും പാപ്പിച്ചു

രാജ്യത്തിൽ രക്ഷാഡിക്ഷകളും, ശാസനകളും നടത്തിപ്പും നാ. ശരങ്ങൾ, ചുക്കൾ, ശരജൈല്ലിമേരൻവാരം, കാവത്തിപ്പുണ്ണം, രക്ഷാപോകം മുതലായ രാജഭോഗങ്ങളും സ്ഥാനാവകാശങ്ങളും പിരിച്ചടയ്ക്കുന്ന ചുമതല കോൽക്കാർ, കാവത്തിക്കാർ, കുറപ്പാം തുടങ്ങിയ പരിമാരകമാർക്കാഴിയന്ന. തറവാട്ടിവഴിക്കുടി ‘തറക്കുട്ടം’ എന്ന പറഞ്ഞുവനിയന്ന തറ ഉദാഹരിച്ചും, തറവക കരഞ്ഞും നാട്ടക്കുട്ടിക്കുലം, കേരളത്തിനെന്നാട്ടക്കു തട്ടുന്ന വലിയ കാത്തും പെരുളുന്നതിലും ആവോവിച്ചല്ലാതെ, തീരുമാനിക്കുക പതിവില്ലായിരുന്ന.

എക്കന്നായകതപ്പും, ബഹുനായകതപ്പും, അവന്മാരുടെഒരു പരിഗ്രാമിക്കാതെ, മുണ്ടാകരമെന്നോ ദോഷകരമെന്നോ വണിച്ചുപരിയാവുന്നതല്ല. പ്രധാനപരമ പക്ഷത്തു ഒന്നും മുഹമ്മദന്തു ചുങ്കക്കവാൻം, ഫോറബുലം ചേരുതു കാത്തും ബുലം ആട്ടവാനം നന്നായിട്ടുള്ള ബഹുനായകതപ്പും, എഴുകാവിച്ചിരിക്കുന്ന കാലത്തോളം സമ്പത്തിക്കരവും, ദിനാംകനു കാലത്തു് ആവത്തിക്കരവും ആയിത്തീരുന്നവനു വാസ്തവ തനിനു കേരളവരിത്തുന്ന ഒരു പ്രധാനമാക്കന്ന.

മുമ്പുന്ന കാലത്തോളം താഴെപ്പറയുന്നതു എന്നവിഹാരത്തിനേരു പരകാത്തും നേരിക്കവാനാക്കിയിരുന്ന തളിയാതിരിമാർ തന്നകാത്തും നേരുവാൻ പരിശോച്ചതുടങ്ങി. കീഴിലുള്ളവർ ക്രൂരമാലീയിം, സ്ഥാനംവൊല്ലിയിം, വഴിക്കകൾ തുടങ്ങി. നാട്ടിക്കലപ്പും കുട്ടവുംകുറിയുമായി. നോക്കണ ഓട്ടകിലിലപ്പും ചാട്ടവും ചാട്ടവും, അട്ടിയും പിടിയും, റെട്ടം കുറ്റം കേണ്ട വീടും കെട്ടു; നാട്ടം കെട്ടു; എന്ന ഘട്ടത്തിൽ എത്തിയപ്പോൾ കുടിയോജിക്കവാനുള്ള വട്ടം തുടങ്ങി. ആവത്തിനെന്ന അററത്തെത്തതിയപ്പോൾ സമ്പത്തി സ്വന്തി സ്വന്തി തുന്ന തുന്ന കാണമാറായി.

പേരാറിന്നുകരയിൽ മഹാദേശംഗം സുടി, മഹാദേശംഗായ സ്ഥാഖണ്ഡവിലുള്ളും എന്ന തിരുനാമമടങ്ക കേരളപ്പുരമാശൈ വില്ലും വൈഖ്യം അടിയറവെച്ചു സുടിക്കൊണ്ടു വന്ന പത്രങ്ങൾ കാലത്തോളക്കു കേരളത്തിനടയവന്നായി വാഴിക്കാൻ എല്ലാവരും കെത്താക്കമിച്ച തീച്ചാക്കി. പെരും വാഴിയും തുടങ്ങി.

ശ്രീമഹാഭാരതം

കുള്ളി റോസ്.

ଶାତମୀଷର୍ପି.

വര്ഗ്യങ്ങളാവലേണ.

സപ്രയർമ്മംമുണ്ട് വിലറിതേന്തോന്നാത്തുടക്ക
ഇതിന്റെ ജയമന്ത്രവാദിമൃഷ്യയിൽപ്പിം
'പരമേഖലേംബാംജാവി' തിവേപ്പജ്ഞതന്നായ-
ഭരം ചെയ്യുന്നുനാരതുകാരനും ദംഗാദന്തൻ
ഉരച്ചെയ്യിതുരംജയമന്ത്രപ്പേരുമേപ്പു-
ഭരം ചെയ്യുതിനെള്ളുപ്പിനിക്കുവരെ പ്ലാം
ആജീവിനെല്ലാം ഹില്യുംപരമായയമ്പം
സ്വാജംമന്ത്രിശങ്കയുള്ള പരിവർത്തനമല്ലെന്ന്
അതിനുവിശദ്ധിക്കും യുജ്ഞി ശാരുക്കരെള്ളു
സ്വയംഭരച്ചയുന്നുനാല്ലു പിബാവിച്ചിടൻം
ഒഴുക്കരാജയററഡയമ്പിഞ്ഞുമാരായുള്ള ഏര
നംജ്ഞമായും മഹത്ത്വയമ്പിഞ്ഞാമാരായുള്ളവീടും
ശിപ്പൂരൈവഴിപ്പേരംഭരക്കിച്ചിട്ടിനംതേരുദം
പുഞ്ചിയുന്നീജവിശ്വയത്തിക്കയ്ക്കുള്ളത്തുസ-
ത്രഞ്ഞിലായും സ്വത്തിതുകളുത്താലിക്കുള്ളെടു
ശ്രദ്ധുമാരായനീജിസവകജിനതോടും
ചീത്രസംമനവച്ചരാധിത്സത്തിടരോടും
സ്വത്കവാന്നാരംമാത്രപ്രധാനന്നാരോടും
സ്രൂഖാരാംബണംവൈക്കമാരോടുംസഭാ
സത്പ്രകാരികളുായുള്ളുന്നവാരന്നാരോടും

സുമിഹരണത്തം ക്രാന്തിവച്ച്

ശ്രീകരായുള്ള സന്നാഹയകമാരോടുമി-
 സ്വന്തമരഹതാണ്ടു പുംബാധ്യപിംബാകമാരോടും
 ശ്രൂഖംവതസാഹരിച്ചലിച്ചു ചുട്ടിരലം
 ശ്രൂഖാന്താതിക ച സുവിച്ചിഷഗ്രീതണംഗ്രൂപൻ
 പാമഗ്നു പ്രാണികം കംബവിഷി ചന്ദ്രി ഇദേഹം-
 സമത്പരവണങ്ങളു റൂപരോസരയാലെ
 കുവനമനാക്കവതരമാരുചുരംതിക്കേണാ-
 മവനിരപാംജരയർത്തപ്രത്യാക്ഷംപരഹണ്ടല്ലോ
 ശ്രൂഖമബക്രിനാതികാഞ്ചനതഭവിച്ചിത്തിലുണ്ട്
 കമ്മജാഡിണംവനറികയില്ലോ!
 അല്ലെന്നവുഡല്ലോപനവുംഈ നവും
 ത്രിഭംജനവുംഭാനപ്രതിഗ്രാഹണം
 എന്തുരുചേരും ചന്ദ്രമറിവാന്തകവെള്ളം
 വേറേനീക്കുകകാരംകവിലുന്നാർക്കാർമ്മല്ലോ
 വൈദികപ്രാഥികയുംപറിപ്പിക്കുകയും
 മാഡരവോടുകാഞ്ചനംചെയ്യുംയാചെന്തുകയും
 ഭാനംചെയ്യുംകുതാന്തപരിഗ്രഹിക്കയും
 ഇങ്ങനെയാക്കം കമ്മജാഡിഡി ത്രിഭംജനാക്കം
 ദംഗലവനരകീട്ടബാനാനുമനാലുണ്ടല്ലോ
 എന്നതിൽശ്രൂഖമചാതിമന്ത്രിപതനനെല്ലും
 ഒന്നായ പ്രവിശക്കേണമാമഃത്തുകലംപ്രാപി-
 ത്രുനന്തിക്കും രാറുന്നുചുണ്ടാക്കാക്കാന്തിന്തല്ലീ-
 അനന്തിക്കോഗ തനാൽ വുന്നതിക്കഴിച്ചുംരോദാതിരം
 സന്ധ്യാവന്നുംകഴിച്ചുണ്ടുപസ്ഥാനംവെയ്യു
 സന്തരമാമഃത്തന്നതികേവസിക്കേണം
 കുക്കിപ്പുംനും ചനാസാനാലിയുംവേണം
 നിത്യവുംശ്രൂഖമവയ്ക്കിയുംയിക്കേണം
 ഒരുംഗ്രൂതംകൊണ്ടിപന ത്രുനായുതയുംയിക്കേ
 കുമംഗാദത്താരോദായുതംവഴിയേക്കഴിക്കേണം-

അചാത്രുള്ളു ഷഡം ചട്ടേന്നുനിംഗരു
 സപാവാരനിരതനായി ആനന്ദുക്കുത്തു
 ശോതുംപു വരവുംവെയും വരണ്ണം
 മോത്തു ത കുർമ്മപ്രാക്താന്യാനാജിലുംചുംകുടി
 വില്പകരംപതിപന്ത്രംപരിച്ചപിന്നാന്തുമാ-
 വരതനംവെച്ചുംഗാമാനംകഴിത്തുനാന്തനം
 നാലുവെദ്യുമതിനംഗജാഡംപിന്ന
 നാലുപാംഗജാഡംപാദവിജാദംനാലുംനനാ-
 യലുസിച്ചാവാത്രുനുക്കിനുവയ്ക്കായിപിന്ന
 യപ്പുശേമിദാറുമാബാത്രുംവക്കുക്കാളും നാ
 മരുഭൂതുംജാദിച്ചുനിന്നമാധാരമുണ്ട്
 മരവുംഗുഹസ്ഥാത്രുമമെന്നാറിനാന്തനിനം
 മല്ലുഡായനാത്രാകിയാണ്ടുംഡയാടം
 മല്ലുഡാക്കുപാഡുംഡാജാലികളുംവയ്ക്കിന്ത്രു
 സന്ധ്യാനാജാനാഡിയുംരാഡിയേവയ്ക്കുകാണി
 സന്തതികൊണ്ടുപിത്രു കരം കരം കടംതിരു
 പുതുനാക്കല്ലുമാരുക്കുപ്പേഡാക്കുന്നിയവയ്ക്കു
 പുതികളുംകാടുഞ്ഞാനുജന്മാരുക്കുകാണി
 പുതുപുതാത്മംറിവാഹാഡികൾവയ്ക്കിപ്പിച്ച
 നിന്ത്രുഭംപിത്രുപുജകാണടംവേകരംകുല്ലും
 റുപ്പീഡിവരുണ്ടികൊണ്ടുകുടിപ്പുജകളും
 ഒക്കെപ്പുണ്ടുകരാപ്പുസന്നതയുണ്ടം
 ഗ്രഹസ്ഥാത്രുമനുനായുംക്കിച്ചുപിശോഖ
 മഹാത്പരിമാദംവരുന്നലുംസമനായുംഫമയുണ്ടം
 പത്രിഭയപ്പുതുനാരുദേമല്ലിച്ചുക്കില്ലം
 പത്രിയുംതാനംനുട്ടുപ്രോക്കിലുംകുഞ്ഞാക്കുല്ലു
 പത്രിയുംരജല്ലുംകാഡിനായിവന്നതികു-
 ലഗ്രിയേമന്നല്ലുംകലാവാഹിച്ചുകിലും

ആമാഖാലിപ്പ്

കേഷിതുപവശസാഭിയുദ്ധാസ്ത്രക്ഷിണാലിയും
 തീവ്യമസ്ത്രാനാലിയും ചെയ്യുന്നും തന്നിൽവാൻ
 ദേഹം എത്തൃജിക്കിലും മരതന്നിയേപിനന
 മോഹം താഴുചുണ്ണിസ്തുന്നും സംശക്താളിക്കിലും
 നിത്യവും ചിത്രം വിഷയത്തിക്കയിലുക്കുമാർ
 നിത്യാനിത്യാലിവിവേകം താഴുചാവാളും
 ഉക്തവും ചുത്തുരുചും ചുത്തുവാലിച്ചീടും വാഡി
 നിത്യം കന്നതാമാവനിത്യം പ്രവയുമെ-
 നാതമന്നായത്രയുപാദാജീവിപ്പേണ്ടു
 വേദാന്തം വാദവരിന്നല്ലെസി ചും ചാഞ്ചലന്തന
 പാഠാദേശപരിപരിച്ചും നാന്ദം വാദവാനായും
 പാപാന്തം വാദത്തുനാതപ്രസ്താശിവാക്കും
 ബോധാ തമം യതിച്ചുനില്ലും മന്ത്രാഗ്രഹത്താടം
 അഭാത്മാഭാന്തിന്റെ മാക്ഷവും പ്രാപിച്ചീടാം
 ക്ഷുത്രിചന്നപിനന്നല്ലവധിവാളിച്ചനവാടക-
 മന്ത്രയംതനേയുള്ളും കരിക്കാഡോഡിപ്പിൾ
 വേദമോതുകയും മാന്യാഗവും ചാഞ്ചലേണ്ടു
 സാരിരംയമാപാത്രം ദാനവും ചാമരിടോ!
 അമിനീശപതനായാലിവേകം ചെയ്യുണ്ടാം
 അമിനീചതേ! മഹിനിജ്ഞം നീഞ്ഞും കാർ,
 സമുദ്രവിപ്പനക്കി തീതമുജ്ജീവനരത-
 മരുളീച്ചിനകലാശങ്ങളിൽനിന്നുച്ചുടണ്ട്
 മൺിമഗ്രൗണ്ടാഫയാസിക്കൊണ്ടുജിച്ചനാനാ-
 മൺിഡോഡിതെകടകാലിന്റെനാംപുണ്ണ
 ശാംബവത്തുഡിച്ചടക്കാലിപ്പാല്പരാജ്ഞാട്ടം
 “കിക്കരടിത്രുമാതുമന്ത്രിമാരന്മാരോടും”
 “അന്തിശ്കപ്പരോഹിതന്ത്രം ദന്താട്ടം കുടിച്ചുന്നും
 ചൈക്രാന്താഫവദ്വും മരംവാൻ ചക്രവര്ത്താടി
 ശ്രൂഢിവട്ടവും കുടിക്കുകാടിക്കുറക്കുള്ളടക്ക-”

കാനതേർക്കരികകാജാളായപട്ടയോട്ടം
 സേനാനായകമാരാംവീരമുഖരാച്ചമേൻ്റ്
 തറസിംഹാസനത്തിങ്ങലാമമാറിങ്ങനടക്കം
 പതിരെയവാഡാഗൈചത്രഭിഷിക്തനായാൽ
 ശ്രദ്ധികൾവരുള്ളതിനാഥൊരുക്കോട്ട് പമ-
 ച്ചുരുച്ചരാജഗ്രഹംമല്ലുതീക്കിയുംവേണം
 ദിന്തികരംതോറംബിവ്യുത്തികളുടെഅവലു
 ചിത്രമാരയഴ്ത്തിവേണമാളികകളുംവേണം
 പല്ലുവനജലപുരുഷവാഹിനിവേണം
 പൊയ്യഴികഴിയറ്റുംവഞ്ചിക്കിടങ്ങുകൾ,
 അള്ളവില്ലാതവജുംനിരന്തരകിണ്ടുകൾ,
 മുള്ളും,നാന്നാവണ്ണംമഞ്ചവുംമഞ്ചളിം,
 അരമയംൾ,ചപയംവരക്കു,പ്രാന്തം,നടങ്ങാവും,
 കരികരകുതിരകരകളുംപതികരംവേണം
 വള്ളെന്തുതിഛള്ളപ്പാമധ്യവേണകരംവേണം
 വിള്ളൈടിനസംഭാതലവുമാസ്യാനവും
 മന്ത്രാശാലകളുടുടനാടകരാശകളും
 ചന്തമോട്ടന്തിപ്പുരംചാലുകാംക്കണ്ണാശളിം
 സൃതമാഗധവദിസ്ത്രീഡിപാംക്രചശര-
 ക്രത്രായകക്രീഡവസേവകഗ്രഹം
 നന്തകീയകത്രാഹാരാനത്രകലുവരന്താർ
 വിത്രബക്കത്രുക്കരുതാട്ടബസിയുംഗ്രഹണം
 നിരന്തരപുരിതനിത്രത്രളിന്തുവരുംബസിക്കണാം
 നിരന്നാജനണ്ണളിമരിക്കുംവീഡേണം
 നിത്രവുംസാമഭാഗങ്ങളെണ്ണാജാംകരണം
 ശ്രദ്ധമിത്രാഭാസിന്നുവരുയുംവശതാക്കി
 വാദുകൊണ്ടപായങ്ങൾനാലിന്നുള്ളം
 നിന്തുചുംചുരുണ്ടിന്തുതമന്ത്രകരംപൊല്ലുംവണ്ണും
 ചൊല്ലിയന്നാജാജ്ഞാരംഗുംപഠിച്ചുവരുതു

ஒவ்வேதே ஜஸாபதுக்கூறுவத்திட்டிரீதென்
 ஸப்யிழிங்விரும்புவதையானவுமாஸதா-
 மந்தான்தாபுநரந்தரவிளமிதம்
 ஹவத்திகேள்ளாபெட்டயிலாவாவுதிமியென்
 நிவத்திகேள்ளாபுநரந்தரவுத்துமெடோ!
 நாலுபாய் ஓப்பு காள்ளுமாருநிதிக்குக்காள்ளு
 காலநெண்ணொய்யானானுபவநாய் ஹவத்திட்
 ஸஞ்சுபாலநாநாபாஜாகிட்டுக்குண்ணெல்
 ஹஸ்ஸாங்ஸுமிதமாகி ஜீக்கிட்டுக்கூறுதென்
 அாஶபேந்மொதியாய்யானதாகவூல்லுாங் சாய்
 விசேஷங்குதாக்கித்திக்காள்ளுக்குப்பாரைதென்
 யாயாங்குக்குத் தூாமூக்கின்னிடங்
 மாநாக்கின்றுதெங்கிட்டுக்கூறுவிழுங்கத்து
 தாதுகியித் தாமாநாமியூக்கிடுக்கூ-
 ஸ்தாபநாயாநாய்யாபநாநாவிக்கூல்லுாங் சாய்
 தூஷுஹாய் புரோ மிதூதுதுபூங்கூவக்குடு
 வேஷ்மாரோநூஞ்சுடியோங்குக்கிட்டுக்கூ
 தவாகைநூலுபநெக்காள்மாங்வாய்த்தீல்லுா
 வேஷாநக்காள்மாங்வதகவாந்துமாஸமாங்குசை
 ஸஞ்சுநாரோநூங்சைந்யம் சாயம்சுப்பா வின்தீ
 சாஷ்பூங்வின்தீதாநாயாநுயாய்வரயாதெ
 துது²:துது³ஞாக்கிடத்துத்தை பின்தமாரா
 விப்பாநாரோநூஞ்சுடியூபிதூங்கூபிதீயாதெ
 ஸஞ்சுமாய் ஹபியமிதமாநாத்திலூரமாய்
 ஹபுமாய் சாங்கீமாயீகினவாக்குத்
 காலுமையூங்கூள்ளந்தூநமங்வதூவாய-
 சாலுமையிழுமாராநூந ஹபுமாரைவாஸி
 ஸகலங்கதெயுங்குதகவேரணஜ் ஹ்சு
 ரிவிலாங்காமங்கூவிட்டுநுவிட்டுரு

செஞ்சுதிதம்பாரிக் கொட்டுமாகதான்கூடியிருப்பது
 தீயேராட்டுவனுப்புக்கம்பைதூற்றும் வெல்லும் வெண்டு
 வூல்காயிடுகோரும்பெறுகூடியிருப்பானாக
 புதுசெடுவேகங்கூட வைஞ்சுமெட்டிமூதை
 ஸமஸ்த பல தமிழ்நாட்டுக்கூடியிருப்பது
 ஸமத்பாந்திராக்காராயிருப்புவஸி ஆகன்
 துஜிதீப்பாங்காம், பாராதமானிருப்பது
 ஜி தீப்பாங்காம், உஜாதாரே!
 ஸுவமன்தாந்திரவிகாக்கின்னாகிதிருப்பவர்கள்
 குற்றங்குமிகவாடுமூன்றுள்ளவுக்காக
 பத்து பாலாம், துஷி, வாள்கிண்சிவயைப்பு-
 மஹுமன்காதை வாற்றுவாழுங்காதான்
 புதுநாக்கீட்டுக்காம்மாடுக்கு என்கிக்கை
 ஸந்துக்கும்காலம் காடுவாய்க்காரிக்கா
 ஸுவமன்தாந்துஷாத்தாயத்துறைப்பாலே
 குற்றங்குமிகவாடு விலைப்பூனிறுப்பித்து
 பாஸ்கால் ப்ரிஜக்குபாலங்குவயும் வெண்டு
 வாஸ்தாலேதுக்காலம் நதியும்குதிக்கூலா
 ஸுவமாநாஶத்தால்தைப்பத்து மிஸ்பயும் வெண்டு
 காமுநாயுது தெங்கூண்டுப்பிழைக்காறுமாக
 ராஜ்விதிக்காந்தவு நதிக்கு வ்வால்வாணிதீ
 ராஜிக்கும்விக்கையும்கொஞ்சும் வயுமாலப்பு
 கேள்வாக்காதுமாகத்து வயுவு நதியும்குதி-
 துாக்காந்துமாகவைக்குடுக்காதபறிவரி-
 துாக்காக்காக்காக்குவக்காளாக்குவாக்குதிதீப்பான்
 துாக்காதுமாகத்து துாக்குவு துாக்குப்புக்கூலா-
 பாள்க்கூடும்கைத்துப்புலாதீப்பாங்குவிழைக்குதி-
 துாக்கும்கைத்து துாலுவுமுட்டிக்கூலா

അക്ഷരാനിജത്തപമജത്തപംമുഹത്പ്രവു—
മക്ഷവ്യക്തിവിധിനാലാപങ്ങളും
സ്വന്നംരാതിനേയൻപിണ്ണാകത്താവായതു
സ്വന്നംരാതിവരത്തീട്ടവാനെതള്ളത്തല്ലോ.

കുഞ്ജഗാമ

പുതനാമോക്ഷിം.

കംസബന്ദിച്ചാലുന്നാൽകൈതവംപുണ്ടിള്ളു
വാസസവവെവരിക്കിപാരിലെങ്ങളും
ചാലരൂപായ് ചെന്നാരോബാലകമാരേയും
കാലരാന്തകിനടക്കംകാലം
പുതനായെന്നാൽത്രുസ്വരന്നാറേനി
ദ്രതലംതനിക്കനടന്നാങ്കുമെ
സുഖരിതരായായനാരിയായ് ചുനിട്ട
നന്ദഗഹത്തിലക്കരുപ്പുകാം
വാർക്കാലംകൊക്കരംരണ്ണിലുംചെന്നുമേജ്
കാങ്ക്ഷിംതേച്ചു പമച്ചുനേരേ.
ബാബക്കളാദിമംതനാട്ടകമാരന്തു
ച്ചാലശപ്പുംചുനാവരംനോക്കിംനേരം
ചൊക്കപ്പുറുനിനോയായശില്പംകലവന്നനി—
നാലുമായുംജൈതല്ലുത്തിഭേദത
ചാലകിടന്നാങ്കുമാശവംലിഞ്ഞീട്ടനാ
ബാലകൾതനോയുംകാണാണ്ണുന്ന
മുരത്തനിനോങ്കരേഭായനേരത്തു
മുംരത്തുചെന്നചതിച്ചുപുകാം,
അബ്യസജനായകൾതനാട്ടചൊരത്തു
കണ്ണാധിതാസ്തചെന്നപുകരേബാലേ

ഓമന്തരമുഖംതനിശ്വരനോക്ഷം-
 ശ്രദ്ധാലു നിന്മീടിനാലോട്ടുനേരം
 ചീര്ത്താജക്കാവംപുണ്ടാക്കൻവാരാത്തു
 പാത്രനിന്മീടുനോക്ഷംനിഹാലെ
 നെല്ലുവേവെനനാങ്കുരതാട്ടനിന്മീടിനാം
 പല്ലവംവല്ലുള്ളുവയ്ക്കേണി
 രതമെനനിങ്ങനേനനിലാന്ത്യിനി-
 നനഗാരൈരുന്നതുചന്ദ്രനാശവാലെ.
 പാരാതതപിനോരാജത്തുനിന്മീടിനാം
 അനുഭാമയപുക്കനിശ്ചൈപ്പുതാൽതനെ
 പാശമെനനിങ്ങനേനനിന്മീടുപുണിട്ട
 പാനിനേനച്ചുനാഞ്ചക്കണ്ണവാലെ.
 ഓമന്തുവയ്ക്കേമയ്മേന്തിങ്കോണാശപ്പോറ
 കോഡമയിപ്പിന്തിന്ത്യംമഴുനാമെന്തി
 ഉവർക്കോൺനാട്ടിലപ്പുതനതനൊക്ഷം
 മുന്നിലേപോവാനാരയനാപോലെ.
 നീണ്ടാളി ബാഹ്യക്രംകരിണകവരംപുവത്തെമയ്
 പുണ്ഡകോണിന്മാലോനമെല്ല
 പല്ലവമാണംഞസല്ലകിരെനനിട്ട
 പാവക്കിപ്പാലന്ത്യാനംപോലെ.
 കരുമായബള്ളാരനാഡുവന്നനിലെ
 ചുംബിച്ചുമേവിനാലോനമെല്ല
 അംഗനമരിവനാമധിവംകാണംപോറ
 അംജലിനാളനാതോരില്ലയായം.
 ഒതനനാഡയാദവപതലുമനേരം
 പുതനതനൊയുംനോക്ഷംനിന്മാൻ
 മനുകമേറിനക്കേസരിവീരനാൻ
 മരിയുംനോട്ടുനോക്ഷംപോലെ.

‘அறுவைக்காலம் வருவதையிடுவிடை
காலியமாக திருவிழாக்களை’
ஏன்கூடுமீண்டிருப்பதால் பூர்வ
நோக்கமாகக்கூடிய பிற்கால
ஒழுங்காலதானால் இப்பிரினீடிகால:—
ஒழுங்கால்க்கூடங்காலதானினையா.
வெகுக்கூடுமீண்டிருப்பிரினீடிகால
வெகுக்கூடுமீண்டிருப்பிரினீடிகால
அமைவதங்காலதானினை
அமுமதான்கூடுபயனாக பாலை
பால்கொள்ளுவதாலும் வெகுக்கூடுமீண்டிருப்பிரினீடிகால
கூக்குவாக்காலவைக்கால
காரேஷன்கூடுமீண்டிருப்பிரினீடிகால
தாரோவிடிருப்பாக்காலதான்.
ஏராவது ஒருநாட்டுப்பீரியல்கூடங்கால
பீராவிரங்காலதான்கால
பூஶாதானிற்பதிருப்பிரினீடிகால
பேதாயோட்டப்பிரிதான்கால
பால்வியங்காலதான்கால
ஒலாமதையுங்காலதானிற்பிரினீடிகால
உத்திரமெட்டுக்கல்லீடாலதான்,
ஒத்தியும்கிளவிற்கல்லீடிதாயி:
மார்த்துநினை ஒத்துப்பால்வை
பால்வைத்துப்பதிருத்தக்கால
வெப்பங்காலத்துப்பிருத்துப்பால்
கொயாலங்காலத்துப்பிருத்தும்,
கெட்டாக்கினை ஒத்துப்பாலகாலத்து
தொடுதிருப்பிரினீடிகாலபேசியோட:

ത്രിലംതനിൽപ്പതിച്ചുകിടന്നായ
 രൂതന്തന്തനായംകണ്ണരപ്പോൾ
 ഉദ്യർക്കാൻവഹനിച്ചപക്ഷമൗക്കയാൽ
 വന്നറുചീഞ്ഞങ്ങളെല്ലംപോലെ.
 ലീചയുംപുണ്ണവരംമാറിയക്കരിന
 ബുദ്ധകന്തന്നായംകണ്ണാർപ്പിന്നാ
 വന്നക്കിഴലാറിക്കമ്പിച്ചുവിനീച്ചന
 രക്കതൻവച്ചതലവയനാഴപാലെ.
 കണ്ണാരഞ്ഞനരമക്കണ്ണാരഞ്ഞനർവ്വന്നനേ
 കണ്ണാരിങ്ങുപോതവാൻമണ്ണിലെച്ചുനാർ
 നന്നാന്തക്കാമിച്ചുവത്രുകിടക്കന്ന
 സപ്പ് നിന്ന് വാരത്രുചെപ്പുണ്ണവോലെ.
 ലീലകരകൊല്ലനാബുദ്ധവന്നെത്തുവൈമെ
 താഴോലിച്ചുനേശ്വരക്കാണ്ണുപോന്നാർ
 ചേതനവേറിക്കൊരാരാനമേയനിന്നന്നായ
 ഒക്സരിപ്പേതലവയെന്നാഡോലെ,
 ദർഗ്ഗമണക്കാഡാവഗ്രാനാജുള്ളവൻ!
 വിറുമംതനിൽന്നുസിച്ചുവിന്ന
 ക്ഷുഖ്യച്ചെത്തുള്ളതുജ്ഞിനാവരല്ലാവയം
 അക്ഷണംവന്നാജുള്ളവല്ലവികാർ:—
 ഗോദുത്രംകൊണ്ടുകളിപ്പിച്ചുനിന്നിച്ച്
 ഗോധുക്കിരുള്ളിച്ചുമെന്തിലെങ്കും
 ഗോവിന്നകീഴുള്ളുച്ചുചുവെവൈമെ
 ഗോധുക്കുകൊണ്ടുങ്കുംിന്ത്യന്നന്നായ
 ഗോമയംകുണ്ടുള്ളിലേപവുംപെണ്ണിനാർ
 ഗോദ്രുംഗംതനിലേമണ്ണിക്കാണ്ണം
 ഗോമയമായിള്ള രക്ഷവെച്ചെത്തുള്ളാരു—
 ചുറ്റാപകമാരനുഗോചിക്കമാർ.
 ഒവക്കണ്ണൻതന്നുവടന്നാമണ്ണങ്കുംഭരാനേ

വൈകല്യവാരങ്ങതെചാല്പിച്ചുാലീ
 പേര്ത്തിതന്നവൻപിനിഡോക്കിനിനീടിനംർ
 അച്ചിംഖരപ്പായാമെല്ലൊമ്പാല്പ
 നദാരാവനാജേടുംപുകിനാൻ
 അരങ്ങംവാഹി. നായമാണി.
 ഭ്രാഹ്മന്തനാൽപതിച്ചുകിടക്കുന
 ഷുതനതനാട്ടൽക്കണ്ണപ്പിനെ
 അനക്കളുടക്കിതനാട്ടെമാല്പിന
 മാനിച്ചുനിനാനനാദനേറം.
 പിനൊയാദല്ലായംപുതനതനാട്ട
 ഉന്നതഭായുള്ള ദേഹംതനെ
 ശ്രൂഞ്ഞംകൊണ്ടുതരിച്ചുനിനാദന
 പുത്രുന്നുരാതിരംവണ്ണമാകി
 കുംത്രുവകാണ്ടപോയോച്ചുകളുടും
 നേരത്രുവന്നകളിച്ചുപിനെ
 നാരാധാരാന്തരാനാമണ്ണംചെവാല്പിക്കാം
 സോദരാരേഡവേവയുംബരിച്ചുാർ.

—ഒഴുക്ക്—

സ്വീകരിക്ക ० റാട്ടന്ത്രം തിരുത്തി.

വാരണാമദഹരനദനനാകിയ
 വാരണാവദനൻ നിവിലജനാഗ്രും-
 വാരണാനിപ്പനൻ സമദാനുംരിപ്പ,
 വാരണാസേവവിത്വതനാസരാജൻ,
 കാരണാദ്രതൻ, വിമലസരാജൻ-
 താങ്ങനന്നയനൻ, വാരണാനമിതൻ,

പുണ്ടജിനാഭയഭാനവിധാനൻ,
പുണ്ടപരാധാനാകിമഭേദൻ,
തുന്നഗണനിചങ്ങൻ,നിത്യവൈമെന്ന-
നുംപത്തിഞ്ചുവാന്നകാത്തയേഴ്സം;
വേണ്ടി വിജിതക്കേള്ളീ,നതജന-
വേണ്ടി മഠലയതാകിയഭേദും
വാണിഭേദവി,മണാഹരാനാകിയ
വാണിജനിസ്ത്രാനേനാഭേദനാവിൽ
വാണിഭേദനംസന്തതവുംകൂള-
വാണിമണിയാംഭവ്!നമരൈ.
വീണാപാണേഃനിന്മപദകമലേ
വീഃണാരട്ടിയാവരുദ്ധയേഴ്സം
എന്നീശാഖവിശ്വാ ചന്ദ്രാഭ്ര!
വീണാലാപി നിഃനിർത്തുപയാശവ
വാണിഭേദി,തരംഗിണിതനാഭ
വേണിമയുരതയാംക്രമയുപോലും
കേണിഃഭാം, മതിനാശഭിരം
കേഷാണിഭവമതിക്രവീണതിക്രവലം
പൂണികരംകൂട്ടിവണ്ണാഭീട്ടനേൻ;

“സംഗീതമപിസാമിത്യം
സമസ്പത്രാസ്യനലപാം
എക്കമാപാതമയുരം
അന്നുഭരലോചനാമുതം.”

മംഗലയാകിയഭാരതിതനാഭ
തംഗകചങ്ങളിവൊന്നിക്കിറഞ്ഞതാജ
സംഗീതംഭസാരംതനു
ഒംഗിതുംക്രൂവിള്ളജീട്ടന;
മററതിലൻപോട്ടസാമിത്യാമുത-
മററക്കുവസിച്ചീട്ടന;

മുറംകേരിക്കുന്നാരുത്തോ
 പരവന്തുസജ്ജനിലെങ്ങാ;
 മറന്തപിന്നവിചാർക്കുന്നോ—
 ഒററാതെളിവുവരുത്തീടുന്ന
 എന്നതുകൊന്തീംടക്കവശമുള്ള
 നിന്നഗളിക്കംപീയുഷ്ടേരു
 ഇനാടിന്തകിന്നുഡികളിപ്പാൻ
 തന്നെല്ലാമാരല്ലുപോപാദം.

രൂപാക്കകലവദിതനാകിന
 നദിതന്ത്രജന്നൻസുദിവദനം
 രൂപാവനതലലീഖാലോലൻ
 ദദാരകകസുമാഞ്ചിതമാലൻ
 മദ്ദതരയചിമാലതമാലൻ
 രൂപാരകപത്രപാജനശീചൻ
 മദ്ദതരമദാനാവകാലൻ
 ഇപ്പീവരദളലോവനനിലൻ;
 ഇപ്രോപലകലവിതാപലവീലൻ
 നദിതപത്രപവധുജനണാലൻ
 നദജനസപമചീതിക്രൂലൻ
 പാത്മനാശാമികായിക്കനിവാട
 ഓത്തടമേറിപ്പുടകളിപ്പടന
 പാന്ദിവരാമരിജാലമൊടക്കി—
 പ്ലാത്തലംകുവിവിന്നനുവിള്ളാകിന
 കീത്തിനടത്തീട്ടവിഭജനാനാം
 സൗത്തികലൈപ്ലാംതീത്തകളിടിന
 മുത്തിനമക്കിമകീത്തിവരുത്താൻ
 ചീത്താങ്കരണനിവരത്തീഡോം;
 യുള്ളതുപരിസ്ഥാനത്തുകുപമെല്ലം
 പൂത്തിരികാതെയമജ്ഞത്തുകുപാലെ

നശുന്നെവരിസ്തുമമമത്രാൾ
 'നംബുത്തടടിനീചുര'വരമമരം
 കംബുകശാപരിശോഭിതകരനാം
 അബേജനയനൻകനിവാചനമെ-
 ചണൻഥനവകാണ്ടുകടാക്കിക്കേണാം.

കാട്ടിലണാഗത്താങ്ങവട്ടക്കായി
 പാട്ടിലിനാഞ്ചിനപടചൊഢക്കുടി
 ഹടയുമിട്ടാങ്ങവേലുമെള്ളത്തമി
 ഹടറീടിനപ തൃപ്പട്ടം
 കെട്ടിയുട്ടരത്താങ്ങവാലുംതുക്കി
 ഹടറീടിനകതിരഞ്ഞേമറി
 കാട്ടുഗഞ്ചവടക്കുടമഗേഷം
 ചൗട്ടിവയിച്ചു വിശിഷ്ടതദ്ദേശം
 വാട്ടുകനിമ'തകഴി'യിൽക്കയവും
 വിഷ്ണുപനായകനാകിയശാസ്ത്രം-
 വിഷ്ണാനങ്കില്ലുജ്ജിവയഞ്ഞി-
 മിഞ്ചിവിനുംനനകിഴാദേവനു
 തുഞ്ചിനമുകബയരതീഡേണാം.

ജംബാരിപുത്രതിബന്റിസംഭാഗകരമായ
 സംഭാരമല്ലാംകുടിസ്സുവാലിച്ചു ഗണാക്കയാങ്ങ
 'വവ്യക്ക്ഷേരി'നാട്ടിമിന്വച്ചുണ്ണാണു.അള്ളം
 തന്മാരാനന്നൻറ'ദേപനാരാധാന'ഭ്രഹ്മവൻ
 കെല്ലാട്ടക്കരണായരവലപ്പുംകാത്തീഡേണ-
 മിപ്പംരിലമ്മരുജാജമൈലപ്പുംകളുണ്ടാക്കുന്നു
 നല്ലാത്മാക്കിപ്പുരിപാലിക്കുവണ്ണമുണ്ടേണാം.

അരംബാജുലയനായവിരിബേണ-
 മംജോജായത്തന്നുനൻവിഷ്ണുവു-
 മംജാജാകാരബന്ധന്യാദിനേരു-
 മംജോജാകരബവവരിശോകരു-

മംഗലാജാതകജയാകിയലക്ഷ്മിച്ച-
 തംഭിംഗാവംഘിമഹമനാംബര
 സംഭാവിതമാംഭ്രതമഭദ്രഭി
 ജംഭാരം തിരുഖ്രമരഹ്യായം
 കുംഭജനാപിംഗാമുനിവരഞം
 കുംഭിവരമാനനനാമവസാംശ്ര-
 സംഭവനായക്രമാരംഭതാനം;
 കുംഭാദിരഭവഭ്രതഗണാംഭി-
 മരവുംഭനമുടെക്കവികുംഭത്ത
 സംഭാവിത്തുരുന്നാഥീഡേണം.

ഗ്രാമവരണാബൈജ്യഗളിനമുടി
 കരളിൽപ്പരിച്ചമാടമങ്ങവീംഡേണം
 ഗ്രാവരച്ചരണാംകാണ്ടിലാഡിക്കോം
 സുരവരലപിരവാസംപോലും
 ധരണിസുരഹാർഡക്കമഹാമണി
 വരന്മ്പോറമഹത്പാല്ലുന്നതു
 നാരസഗ്രാമകനേവിലനരാണാം
 ഭറ്റതനിവാരനാകാരണാഭ്രതൻ
 തന്ത്രികവടിയുടെക്കുപയുണ്ടനായ
 എന്തുനുക്കിമവശമല്ലാത്തു?
 അന്തഃശാഖരല്ലംസന്തതമന്ന-
 ച്ചിന്തചത്തിലിന്തിയകാത്തീംഡേണം
 ത ചന്തളിരടികളിലടിക്കുന്നവിരവോള
 ശോന്തമുഖവുണ്ടീചുഡേണൻ
 മദ്ദഷ്ഠരന്നുനാടിനേന്നന്തരുക.
 നദിതനാകിയ “ബാവരവി”ക്ക്
 നദിവരയത്രംപരമെഭവതമേ!
 സുന്ദരി“കണ്ണംകരി”പുരമരഞ്ഞ
 വുന്നാകകക്കലവദ്ധിതചരണേ!

ବେଳେଶେଯତିନାମିତତ୍ତ୍ଵରେ!
ମରୋରେହନାମଟିଯିବେଳାଦ
ନାମିତ୍ତ୍ଵରୁହୀଙ୍କାନ୍ତିରେଣେ.

“ହୀ ରତ୍ନବୁଲିରୁପ୍ରାପ୍ତି
ସୁଃକ୍ଷମରୁପତିତାତୁଚ୍ଛି;
ନାମରେହୀଙ୍କାନ୍ତିରିତା
ବପ୍ରତ୍ୟୁଷାମଧେ ଜ୍ୟୋତି.”

କରବିପ୍ରାତିଶ୍ଚ କହିଲୁକ-
କରିବାମ୍ବାରୁଂ ବୁଦ୍ଧିଯିନିଲ୍ଲ
ଅରିବୁଶ୍ରୀ ତିରେଲ୍ଲୁଣ୍ଡିତ୍ୟଚହନୀରୁ
ପରବାନ୍ତରାକିରନେକଞ୍ଚଲେମିଲ୍ଲ;
ମିଲିବକନୀକକାହ୍ରୁଲିକଷ୍ଟିର
ମୀଲିବୁକାବିତାମାର୍ଜ୍ଞବମିଲ୍ଲ
ମୀଲିବାର୍ଜ୍ଞ କରିବାରୁମାତି ନୋହ
ବିଲପିଟିରୀ ମୀଲିରକରିବାରଂ
ଅରଜିବାନ୍ତିରୁ କିମ୍ଭିତାନ୍ତିରୁଷାରାକିଲ୍ଲ-
ନିଜବେଳେ ମହାରଜଗନ୍ଧାତିର
ଚହନୀରାଜବିଲ୍ଲପ୍ରତ୍ୟେବିତ୍ତୁଲାତୁ
ନାନାନାତ୍ମି ତୁରାବେଲ୍ଲପ୍ରତ୍ୟୁଷ
ସଜ୍ଜଗନ୍ଧାତ୍ୟବେଳେତେବେଳେତୁଳାଗର୍ଭୁତ
ବୁଝିଗମତିକାହ୍ରାଯିକିଲ୍ଲ;
ବାହୁମରିନକଣ୍ଠରତିରୀ ବିତତ୍ତୁରୁ
ବିଲ୍ଲବେଳାରୁଷାତିରିଗନ୍ଧାରୁଷାତି
ବାହୁମିଲ୍ଲାତିରେବାନ୍ତିରୁରୁଷାତି
ଶାହୁରେବାପିରୁତୁଂକିକିଲ୍ଲକିଲ୍ଲ-
କଣ୍ଠରତିରେଲୁଣ୍ଠାନ୍ତିରୁକ୍ତାନ୍ତିରୁକ୍ତି-
ବୁନ୍ଧାବୁନ୍ଧାବିତତ୍ତୁରୁତିଲ୍ଲବ୍ୟିକଂ
କାଣାନ୍ତିରେ ଚାନ୍ଦାବିତତ୍ତ୍ୟାନ୍ତାନ୍ତା-
କେଣାବେଳାରୁକାନ୍ତୁଂବୁଦ୍ଧାନ୍ତାନ୍ତା;

നപ്പിൽഷിക്കാരൻതാൻവിത്താര
 കല്ലിൽവിത്തച്ചുംകരിക്കേയുള്ള
 നല്ലാരചയലിലതുതുവിത്തച്ചും
 നൊല്ലാങ്ങനാഴിക്കൊങ്ങപറവിള്ളയും
 എന്നാക്കണക്കേക്കേരിക്കെന്നവരി-
 യുനാജനങ്ങൾമഹത്തുക്കെള്ളിൽ
 ഇന്നവനെന്നില്ലവന്നെടവംകുടക്കം
 നന്നാനാംവരുമിതിനെടയ്‌ക്കും.
 അക്കർമ്മനാലവത്രുമമാണ്-
 മതിൽപ്പുരമെങ്ങാൻകേണ്ടപ്പാനേണ്ണോ?
 പ്രൗഢ്യതമെന്നാംസംസ്കൃതമെന്നാം
 വ്യാകരണംപതിനെടുച്ചരാണാം
 സൗതംഗാടകകാവ്യദ്രോകം
 ശാസ്ത്രംപലവകചംബുഖുമയ്ക്കുമാ
 ഗദ്യഗമംപദ്യഗമം
 ഗണിതംവൈദ്യംവൈദികതയ്ക്കും
 ഇത്തരമനവധിപ്പുസ്തകങ്ങളാണ്-
 സമസ്യവുഡവപത്താനാഡിക്കണ്ണും.
 അക്കർമ്മീവക്കുട്ടിദ്ധൂതത്തി-
 ലക്ഷ്യതമാകിയരസമുള്ളവാക്കി
 പ്രാസവുമത്മവിഭാഗവന്തതിലു-
 ജീവാസ്യരസങ്ങളുമഞ്ചുളവാക്കി
 തീക്ഷ്ണനല്ലാങ്കവിയുടെകവിതകരി
 കേരിക്കുംപരിഷക്കുള്ളതുമാണിക്കം.
 കണ്ണംഞ്ചരിക്കുംസഹിക്കാരതുജീവാ
 വണ്ണമതാക്കിച്ചുപുംഭജ്ജുവി
 ഇത്തരംസർക്കവിഭജ്ജുവിഭേദം
 സിലുമതായ്ക്കുമെന്നിതിനത്തം
 ശിക്ഷയിലോങ്ങസാമുഖ്യംവോല്ലി-
 റത്തക്കുനാമിച്ചരാണ്ടുവോയിപ്പിക്കാര

പുത്രപിയമല്ലുംവഹിമരത്തും
 പുട്ടിവാമാകാശവമിവയമും
 സാധനമവിലശരീരംതീപ്പാൻ
 സാധുവതാകിങ്ങ്മുഹമാവിന്നു
 മട്ടിക്കലംകടമെന്നിവയെല്ലോം
 കൊട്ടിത്തൈക്കണക്കശവന്മാക്കം
 ചട്ടമിത്തല്ലാമൊങ്ഗോലിയവരു-
 മൊട്ടംഭേദവുമില്ലനിനച്ചും-
 മുള്ളംവേണാജലവുംവേണാം
 മുള്ളം ചട്ടവാൻതീയുംവേണാം
 അത്യത്രതീത്താൽവെള്ളിംവലിവാൻ
 വായുവുമതില്ലള്ളാകാശവുമാം.
 ഭ്രതമതഞ്ചുംക്കശവന്വേണാം
 മുഹമാവിന്നമരുതനേനസാധന-
 മിറ്റാഡിക്കളാമമരമായം
 ചാദ്രിവിശകരചാരണഗണവും.
 മനജമുഖംഭനജമായം
 മനുതലവായമധീശമുഖം
 പദ്മികളുമനവയിപ്പെലപലില്ലവനേ
 പദ്മിക്രൂട്ടാതെചമയ്യുംമുഹമൻ
 അത്യത്രചോലവക്കുമാക്കശവൻ-
 നായർച്ചമയ്യുംകലവുംകടവും
 സാധനമൊന്നനാഭമതിഞ്ഞനേ
 ഭേദവിശേഷംവയവാൻസറ്റതി;
 ഇത്തുംസംഖ്യവിഭിഞ്ചുവിഭേദം
 സ്ഥിലുമതായ്യുങ്കമന്നിതിനത്മം.
 പണ്ടിന്തുമനകമെന്നാരുകാരണ-
 മിണ്ണാഴയാരപവാഭകളുകൾ
 പദ്മിപ്പവചയ്യുസമസ്യമൊഴിഞ്ഞ

കായണാകരനതുകേട്ടിട്ടില്ല?
 അതുളിച്ചുയോഗവക്കപെയമാ—
 ഉത്രണാനേനതുങ്കട്ടിട്ടില്ല,
 “ശ്രദ്ധമൈനമുടരിയിക്കേണം”
 സത്കമമൈക്കുഞ്ഞിരിതംനീണ്ണു;
 എന്നതുകേട്ടതെളിഞ്ഞു വിവൻ
 വന്നില്ലാംപറഞ്ഞതുരുട്ടാി:—
 ലക്ഷ്മീക്കച്ചടക്കിംകുമരേഖാ—
 ലക്ഷ്മീപ്രക്രിയളജാനതരനാകിയ
 ലക്ഷ്മീപതിനിജഭക്തജനാനാം
 ലക്ഷ്മീവിതരണാംപരിശൃംഗവാൻ.
 ലക്ഷ്മീപ്രഗവതിജഗിണിഡയാചം
 ലക്ഷ്മീവാനൊന്മിച്ചുവാസിച്ച;
 ഒന്നിരപ്പുന്തികരകീന്തിപ്പാൻമു
 മനുതകൊണ്ണതിച്ചുപ്പുമോല്ലു;
 മന്ദരബേശലമധാശിപ്പരഞ്ഞളു—
 മനാതിനോടെതിരാക്കണ്ടതുറം;
 ഹന്താവാഴിയിവിടംപെന്നീടിന
 സാന്നിദ്യമനുഭവിച്ചുണ്ടായാണേ;
 മഹാക്രത്തുഖലിജനതാഴകീടിന
 മഹാവലപലപലമതിലുകളുള്ളവം
 മഹാനനമാർപ്പതിനാറായിര—
 മിഞ്ഞാവരജ്ഞനേധാരിണിമാർ
 സാന്നിദ്യമനുഭവിച്ചാനാരംഭേ
 മന്ദമണംതുപുണ്ണന്നപുണ്ണന്ന
 കാടകരണ്ണുക്കമാലകരംചുട്ടി
 ക്കുട്ടകതാധനലീപകളാടി
 ഇട്ടിശ, മവഹരി, ബചഹരി, പാടി,
 ഇട്ടിശമനിവസംസംപ്രാടി,

അരാധിച്ചതുനാംബേജാനമൊരുദിലീ
 പാടേകനകപ്പുംകിരുടകയിടകളൻ
 മുത്തുഞ്ചിപലതുമത്തുംഗകാന്തിയോടെ
 വിഞ്ഞേന്നപാതിഫാവിലഭേദങ്കക്കേന്നരു
 കണ്ണാ,വത്തിക്കലുടുമണ്ണക്കഴിപ്പുരുചി;
 കാണാതവഹമരിക്കൊന്നിപോലുമില്ലെന്ന
 പ്രാണിക്കരക്കല്ലുംഡണ്ടല്ലാണാപായത്തിൽഡയം
 നാട്ടമക്കന്നിശിക്കാട്ടുകരംതോറുന്നല്ല
 മോട്ടമിറക്കിയുംകൈശ്ശിമിമാട്ടാനെ
 പേടിയുംവടിഞ്ഞുകൂട്ടതാനേകിടക്കേന്നരു
 വേടക്കലാജാലുല്ലാംചിക്കന്നിട്ടുന്ന
 അതുമല്ലതില്ലാവിത്തുമിത്തതേപാരം
 പെട്ടനറങ്കുണ്ണേരുമാട്ടറവായുതാനു
 ചെട്ടനിള്ളുകന്നിലത്തുവന്നപോയിട്ടുന്ന
 എവന്നിജപുരിചിൽദേവൻസുവിച്ചുവുഹ-
 ദേവൻതന്നോട്ടക്രൂട്ടുടമവുന്നകാലമങ്ങ
 പുത്രാവിസമജനാലിത്തമായുന്നിക്കുന്ന
 സത്രാജിതതാരാഭിനമിത്തനേസ്സുവിപ്പാനായ
 കാലേകളിച്ചുവിലരുലമന്ത്രംജപിച്ച
 മാലേസമ്മാനംതന്റെക്രൂലവസിച്ചുവരി
 തന്നൊന്തുചിച്ചുനാവനംനുന്നരമാടലോടെ.

‘അംഗോജാകരത്രാഷ്ട്രംതും ഇന്ത്യാതാമാനദിസംവോഷം നിന്ന്
ഗംഗാലിരാമയും ശാഖാപേരത്തുള്ളിടവും വാലിഷ്ടം
വാലാഹമമ തിരുഷ്ടണം സുരഗിരേരകംമധ്യാന്തിഷ്ടം
സംഭിനാരിഷ്ടരാഷ്ട്രംപ്രതിഡിനംവാമമഹേപുഷ്ടണം’
അംബുരാഹാരിൻ! അംബുജയാരിൻ!
ഉത്തരഥിതമധ്യാദയമാരിൻ!
മണ്ണയാർജ്ജൻ! വണ്ണയിത്തരവരിൻ?
ചിന്മന്ത്രവില്പരാഘരമാരിൻ

* * * * *

* * * * *

ശക്രനായതുവിന്തിങ്ങവടിതാൻ
ശക്രയെനിക്കിമെതാനന്നില്ല;
പക്ഷജനാഭന്നനിന്തിങ്ങവടിതാൻ
പക്ഷജ്ഞവന്നംനിന്തിങ്ങവടിതാൻ,
രൂപാരകചതിക്കാഭിത്യാംസുര-
രൂപമശ്രേഷ്ഠനിന്തിങ്ങവടിതാൻ'
നിന്മക്ഷലിനിമക്രൂപീചന്നോൻ
നിന്മതുചയൈകളബിച്ചീദേണം”
എന്നിവപലവകചൊല്ലിനമിച്ചും
ഇത്തിയമവിലമടക്കിജയിച്ചും
ഒഹാരജതായതപല്ലിഭറച്ചും
ഘാരിജബന്ധമന്നുംഭരിച്ചും.

പദ്യപാവകമല്ലുഗനിത്രിയ
പദ്യകത്തെജയിച്ചുനിതാന്തം
മദ്യലക്തവെടിബേതുരംഡേനരം
ഉന്നയുകത്രമിച്ചുംഭിഞ്ചിശൻ;
അംഖിതായതലോചനനാമവ-
ംഖ്യനാളിനകത്തായദേശം
തഖിനാബനാങകാന്തിവിശ്രേഷ്ഠം
പദ്യസായകങ്ങാട്ടസമാനൻ.
ഉന്നയിലെപ്പുംഴമഖിതമാകിന
വാത്രിരംമമനൽകണമിപ്പും
കദമ്പുലപലാങ്ങംഭലങ്ങലി-
ചലാന്നില്ലംഡചില്ലവനന
മരുവാതമതെന്നിയെമരവ-
രിയുനവേണംഭജിപ്പുതിനായി;

ഡിംബരംജലികനിതുവേം—
ലംബനംരവിയെന്നുറച്ച.

“ദേവദേവദിവാകര!പാപയ;
കേവലാധമമാകിയട്ടുനേത!
ദേവസേവിതനായദേവാനട
ഒസവാവയ്ക്കിനാരിമ്പോങ്കം
ഇത്തരംപലവാഴുപരിഞ്ഞതി
ഭക്തിയോടവണങ്ങിവണങ്ങി
അത്തന്മാംതപല്ലുതട്ടാനിനു—
നാന്തിരീക്ഷക്കണ്ണെന്നാവന്നും
അന്നോരംഭിനനാമനവർന്ന
മുനിയപ്പുരിച്ചവാട്ടകാണ്ണയ്ക്ക്
മനസ്സിതവുംതുകിനികാമം
മനമൊരക്കുരമഞ്ചിച്ചയ്ക്കു;
“മനകമാരക!മഹാപ്രഭാംനീ
മിനയിലെന്നുനിനക്കാണിലാം?
സന്നാപണാളികനിഡിണ്ണു
സന്തതംമാംവനിഡിണ്ണു
അത്തിക്കളാക്കെയകരീഡിണ്ണു
കീത്തിനിനക്കന്നിഡിണ്ണു
മിന്തളണങ്ങിണ്ണുഡിണ്ണു
പുത്തികളായുവിളംബിഡിണ്ണു.”
ഇത്തരുള്ള ദിവാകരവ ചാനം
സത്പരമവിടക്കെട്ടുഡിണ്ണു
അത്തലകനിമസത്രാജിത്തും
ഉത്തരമിത്യമുണ്ണന്തിച്ചുമാഃ—
“ഉൾ്ലികൊണ്ണലുധത്തിലിരിപ്പാൻ
ഉൾക്കെമനതറിഞ്ഞതിഡിണ്ണു
സത്യമറിഞ്ഞായനിനിനിവടിവൈഡിണ്ണു
സാംപ്രതമെന്തിന്നുന്തിക്കുണ്ണു?
പാരിടമെഴുക്കെയുടെരുന്നിരബെണ്ടതും

குறியெல்லாக்கத்தைக்கவிக்கலூவான்
 காரணமாக சாததேஜஸ்ராஷ்
 சாததாந்தப்ரயிக்காளாக்ன ,
 அடியைமொன்றுதான்தேவேளை
 மடியுதேற்றுக்குறளாஸிஸோ
 அடிமலைக்குதூர்ணாக்ளிலாஷ்
 வடிவெங்டுகிண்டிவடிவடிக்கூன்.”
 ஹத்தநைஷாஷாஷஸுராஜித்திர
 பிதமங்காரமஸாரமரித்தே |
 உத்தநைகியஸுற்றுந்தெவாந்
 உ சுரமென்னிமஞ்சி நூறு; —
 “ஓ! ஓ! ஸுராஜிப்ரதாஜிதபகமலா—
 வங்பின்ஸுாங்புதாநே
 பாநுமேதோன்குல்வகிமபிபந்தரை
 கெங்கலோகேவிலோகே
 காமங்காமபுலாயீபஷுஷிவிஜுதே
 கோபிசின்மானிமே
 ஸபஸ்ரீாநாமஸுநாரங்குநமங்காநே
 ஒஷங்காஸ்ராதிவெநாங்.”
 ஹத்தநைஷாஷாஷப்ரூபாநே
 ஸத்தமங்கியஸுற்றுந்தெவாந்;
 “அத்மவிதினாரிவாந்வளியகிறு
 அத்மங்காஷயிலங்கிறிக்காங்;
 கைகைாளைந்துவியிதூபேளை
 செம்காளைந்துநடிகேந்துவேளை
 ஏந்தாதுகொள்ளும்விண்டிலூக்கிறு
 சொன்னதினம்மல சாலூராஷ்,
 ஸுராஜினை! கேட்டுலும்! நீ
 சிதும்சிதும்! நினைத்தெயெறு

വല്ലവിമാനങ്കവല്ലഭാകിയ
 മല്ലവിലോ ചന്ദ്രല്ലാശസന
 വാനീച്ചന്നുംനിങ്ങൾക്കും
 കാണീച്ചപരലുംവേദവുമില്ല;
 എന്നതിലോറവുമൊന്നതന്നുതി-
 തന്തിച്ചേവണ്ണപ്പിതിച്ചാന്തിത്തകിക്ക
 പഞ്ചയുംജന്നൽനംഗംതന്നിൽ
 കണ്ണല്ലുംനീക്കണ്ണതയെന്ന്
 മഹാ! സ്വീകരിക്കുമ്പെന്നമഹാമണി
 കാന്തികരംകാണ്ഡത്തികാന്ത വിത്തല്ലും
 കിത്ര്യംനിത്ര്യംചുജിക്കൊന്നം
 ചിത്രതാന്നദാശസവിശക്കണ്ണം
 ഏരട്ടട്ടങ്ങംപൊന്നാഡിനംപുതി
 ഒട്ടാദ്ദേതയെന്നിലാജിസ്തി!
 ഏന്നാലിത്രുനീരേടിത്രും
 തന്നീച്ചന്നുനിന്നിത്രുതനെ.
 ശൈക്ഷയിലിനിത്രുസുക്ഷിത്രുങ്ങിനെ
 രക്ഷിക്കേണ്ണ”മിന്തന്നയംഞചയ്യും
 സമത്രേമംഡനെമറിത്തേന്നരം
 അരഹദവേഗമൊട്ടവന്നുനെ
 അംമനകാനന്നതലംകടന്ന
 ഗൃഹത്തിലെമ്മണി വിള്ളാഡിയെന്നും
 കൂളിത്തംഗോളകരിനിറത്തുക്കണ്ണം;
 പുരംതിലജംവനടക്കമെന്നും
 കട്ടക്കുന്നത്രീഖരക്കുനിനാം
 തെയ്യക്കുന്നത്രീഖരായക്കിഞ്ചല്ലും
 മുരത്തിരിപ്പുനേനായവെട്ടനും;
 ദിനേന്നുണ്ണിച്ചവയുംതാനെ
 ആനേന്നുപ്പുനുംബാണാണുകാണ്ണംബാൻ

ഇനങ്ങളിങ്ങെന്നനിനച്ചു തങ്കൾക്ക് ശാ-
 മനേകസംഗ്രഹമെക്കുപറിഞ്ഞു;
 അക്കണ്ടാലുള്ള നാതുകാണ്ടാൻ
 വൈക്കംവെ പണന്നിരഞ്ഞുജാജ്ഞപറം
 പിക്കകളിൽ ചീലംതിക്കുത്തുടങ്ങി
 പൊക്കത്തിൽ ചീലംരുന്നിരുണ്ടു
 അച്ചിക്കുള്ളുംകാഴ്ചിതെന്നു—
 ടുച്ചു തിരുച്ചിലാവാക്കത്തുടങ്ങി
 “ഈച്ചിരിയൈമു! നിച്ചിരിയത്തി;
 ഈച്ചിരിയൈക്കുംനന്നാഡ്സ്റ്റടി!
 കൊച്ചുകളുംടക്കളിച്ചിരിയാമയും
 കാഴ്ചിലിഹാനിനക്കണ്ണൈയും
 കാച്ചിയപടവയുട്ടുകയെതാങ്കാ!
 പച്ചപ്പുഴുവുംതകയെതാങ്കാ?
 കണ്ണതിപ്പുണ്ണിനക്കത്തികടിപ്പും
 സംരൂക്കരണത്തിട്ടാവതുളിപ്പു;
 ദിനത്തുരുക്കിലുംകണ്ണതിപ്പുടവയു—
 മാണ്ണതുപിടിപ്പുരയകണ്ണതച്ചും
 കണ്ണിക്കാവും ഓവളുടെമകളും
 പാണ്ണത്തിപോണ്ടുകാഴ്ചക്കംകാണ്ടാൻ;
 * * * * *
 * * * * *
 നീലിപ്പുണ്ണുവരംനാലിയണ്ണിത്തും
 വേലബന്താറി ഗത്തുംമാലായണ്ണിത്തും
 കേളുച്ചായടക്കോലാലും
 കാഖംചപായതറിഞ്ഞിലുവള്ളും;”
 ഇങ്ങെന്നയോരോവാക്കുക്കുള്ളംരാ—
 നാംഗന്നാങ്പറവരഞ്ഞുത്തുട്ടുടങ്ങി
 തെക്കണ്ണക്കരിച്ചയട്ടിത്താങ്കതോളിയും

തു കിക്കാരണം കുക്കുവിളിച്ച്
വൈക്കെന്നു മഞ്ഞമനോക്കു—
ചീരക്കുന്ന ദുന്തനുടക്കി,
വൈറ്റരമാരു കുമതല്ലാം
നാരാധിക്കുനോട്ടിവിപ്പാനായ്—
പ്രാരകതന്നിൽ വൈക്കാരു സമയേ
നാരാധിക്കുനോട്ടി ശാരായി,
മുഖ്യിക്കുതിനുകടമഹാമണി
മുഖ്യിന്തിയവടിതാനതുനേരം
വല്ലുക്കാകിയകക്കുമിഞ്ചേയാട്ടം
നല്ലവിശ്വേഷം വാല്ലിരസിച്ച്
ശീരാമാധമണിത്രതന്നിൽ
ചുത്രംപെടവുമെട്ടത്രുനിരങ്ങി
ചുതായുധസമനാകിയഭഗവാൻ
ചുത്രംപൊരുക്കളിച്ചുരസിച്ച്
ഹയമുന്നാറുകളിച്ചുവാലിന്നി—
ക്കാവൽതിനിക്കിവരവെട്ടാരെന്നം
വൈട്ടുനിപ്പുജ്ഞാരഞ്ഞകളിച്ചും
പെട്ടപിരിച്ചുത്രുവൈട്ടാരെന്നം
പകിടകളിച്ചുത്രുകപടംതനു
പകിടിക്കുമ്പെന്നാട്ടക്കുടാരെന്നം
അതാലിചിന്നാരുന്നുകൈനുാലെൻ
താലിക്കിലുന്നതുനുകൈനുംപുണ്ണയം

* * # പ്രസംഗംതന്നാ—

കിലക്കിലലാരിക്കാൽ പൊരുതാരെന്നം
ഇന്തരംമോരോവാക്കിയിരിക്കുവയ്ക്കു
ചിത്തവിശേഷം തോട്ടവസിക്കം
പ്രയോഗം തമരനുത്തുനുവണ്ണാക്കി—
പ്രയോഗം മുഖം തിച്ചുമുംഭാ.

“ରାକାଣେହିପତନ! ଫେବରେଟ୍‌ର! ଜୀବ
ଲୋକାଙ୍ଗିରାମରୁଣ୍ଣ! ଫେବରେଟ୍‌ର!
ଲକ୍ଷ୍ମୀମଣ୍ଣ! ଜୀବଫେବରେଟ୍‌ର!
କରକୁଣ୍ଣିଳାଙ୍ଗ ଜୀବଫେବରେଟ୍‌ର!
ଲୀଲାରଗ୍ନିକରନେବ! ଫେବରେଟ୍‌ରବନ୍-
ମାଧୁରାଲିକ୍ରୁଷଣଫେବରେଟ୍‌ର!
ଶୁଭିତ୍ରୁଦଵନିଜେଣ୍ଠିନାନ୍ତିରା
ମୋଦେନଗୋପୁରତନିର୍ଯ୍ୟପାତର୍ଥିଟଣ;
କାନ୍ତିପରଲକେକାଣ୍ଟିରାଜ୍ୟାନ୍ତିରିଲୁହତ
କାନ୍ତାରବିଲଂ ବିଲୁଣ୍ଡିଟଣ;
ନିନାଟିରଲର୍ବନ୍ଧକୁନ୍ତୁ ବନ୍ଦନାଯା-
ନିନିଯବନ୍ଦିଟଣମୋଦେମାନ;
ଏଗ୍ରନ୍ଯାଲବନ୍ଦନ୍ୟାନା କାଣ୍ଟିରକେଣା
ନନ୍ଦାଯିଟକ୍ରାନ୍ତିକିର୍ଯ୍ୟପାତ୍ରିକେଣା,”
ଏଗ୍ରନ୍ଯାବକକର୍ତ୍ତାକ୍ରମାନ୍ତର

മുന്നിവാക്കും കെട്ടുകൊണ്ട്
മനസ്ത്വമാണെങ്ങന്നും ചെയ്യു

**“എന്നുംമിനക്കരന്തെവയന്നാതു
മരമൊാതുബോധിച്ചുാലു!**

അംഗവരമായ്ക്കുതന്നിൽവിളക്കുമോ-
നാബുദ്ധമണിയുടെവിംബുദ്ധമായനാരു
അവന്തിലെത്തലത്തിലിട്ടുകയില്ലേ-
നന്നറിയുന്നതുങ്കൊള്ളാഷനാരേ!

സത്രാജി തുടക്കപ്പെടുത്തണി

നെറുവസിക്കേന്നന്തരുക്കേട്ട്

മിരു വരാക്കാണ്ടവൻടക്കാന്തിക്കം
ഇതുവിള്ളുംതെന്നാറിയേണം;”

ഇത്തരമൊന്നായിൽ ചെയ്യുന്നതായാണ്

സത്രാജിത്തുമന്മ ചത്വരവൻമ സദി

වුතාරාතිසයෝගීකාරා

ദുരന്താവതാദിപ്പിച്ചുമ്പാ;
 വൈന്താർമ്മാനിനിന്തനാടകണാവൻ
 ഫിന്തതെളിഞ്ഞതാന്നയ്ക്കിച്ചുയ്യു്:—
 “അഭ്യാസിനാടകഭാഗ്യംകാണ്ടു”
 സാദാഹാഗ്രൂലക്കിച്ചിത്തുമണിയും
 ക്രമിക്കിലുള്ള ഇനങ്ങൾക്കിമുഖി
 കാണ്ടുഭാന്ത്രോധ്യംപണിയാക്കണ
 അക്ക് ഒന്നിലുംഒരു ദ്രൂജകയന്നായു്
 ഒത്താക്കംഞ്ഞൊറുംപിതും! പിതും!
 പരമമഹാധനങ്ങൾക്കിരത്താം
 പരിപാലിപ്പാകന്തീരല്ലെല്ലാം
 ഒചാക്കാംഞ്ഞൊവധിപാത്താം
 ലാജന്നാലുംസു ഷിക്കേണാം;
 നിക്കുലാരമ്പിഡിവരാത്തുംപിപ്പാം
 നേങ്കിലുതെങ്കലിഞ്ഞീടുടേ!
 അരുശയനിക്കുന്നതുകിഞ്ഞുതും
 നാശംവരുമതു കൊണ്ടപറത്തു.
 ഫിന്താനദംമനിക്കിയിൽവിളംഭത്താഞ്ഞ
 വിത്തുമതൊക്കെനിന്നുംതയുണ്ടാം”
 ഇത്തരമൊന്നായിരുചെയ്യുതുക്കുതി—
 സ്വത്തുമെന്നാവന്നരിയാടാതെ
 ഫിന്തംകൊണ്ട പിരിച്ചുതുക്കണ്ണി
 സത്പരമഞ്ഞൊടന്നാരുട്ടണി;—
 “അച്ചുതിക്കലെയാറു മമെന്നാതു
 ദാപ്പംമാക്കിഡിക്കുതുക്കുതും
 വിത്തന്താംകൊതിയുണ്ടാമെന്നാൽ
 ഇത്തരമെന്നായാണിയമംവേണാം;
 കംററുമഴയുംവെക്കിലുംമെന്തും
 റഫററുംകുംഞ്ഞുകന്നടല്ലിന്നാം

என்றாலெல்லாரை பூதிச் சாந்தி
 கொரடுகிட்டுக்கொருதிட்டு
 வளிமீண்டுமேக்கலுமிடுப்பு
 மனிவெட்டுப்பிடிதூப்பிப்பு
 ரடிதுத்துயம்பாடுதூயுவங்க
 கந்தாண்டுக்கொக்குத்தாடு;
 ஸப்ளீ மாசு சுங்காயுக்குத்தொங்க
 கூந்தாண்டுதொழுக்குத்தாடு;
 வாட்டில்லானதயாத்தில்லாரல்லு
 காந்துதுதில்லீசுஜநாகநாரு;
 பெட்டிதுதிப்புானிதொத்தில்லு
 பூதியதுதயன்வீட்டுத்தோயி
 னாலூவதேநாங்வெநாநாததக்கிலோ -
 னாலூதயத்தில்லாத்துமதிதங்கா
 ஹப்பையெஞ்சுயும்துமதிப்புானதி-
 திக்குதுதிப்புான்குந்துக்கில்லு”
 ஹதும் மனபினித்துங்கூர்ணு
 ஸதுாஜித்துங்கெவங்காக்காரு;
 னித்துங்கெமண்ணிவத்துங்கீரு
 கூக்கிழங்கமடவுஞ்சுக்காங்கூ
 ஹித்தாகங்கமண்ணிதியுவிதுதெங்க
 வித்தமெந்துநூபுவிதுவஸிது.

புதேநாயகநாயகபோதுமன்தான்
 புபாபாமாவங்கத்துநூவா
 வாங்குதித்துமண்ணித்துங்காங்கமகாங்கவ-
 னிங்குதித்தும்பாத்துக்கிலை
 “காந்தாக்காதுக்கமினிக்குதெந்து
 ஜாநியூக்காங்குதுகித்துத்துநிட்டு
 மாங்காங்காதிதாங்குமாந்து
 னிங்கக்கிழுங்காங்குத்துநேங்க;

നിരാസവംമുഹറേണമിയുണ്ട്
ചിരേണവാങ്ങിതെമനിക്കേചതസി
സദാജുല്ലവരേണവന്നതു
കരേണതാന്തുയമിക്കേണം
സളിന്തിലമുന്നിവിളിപ്പാനും
കളിന്തിലോകരിന്റെയും
നെട്ടുകാനനടക്കിവംശം
മുഗാസവൈപ്പുലതൊട്ടുണ്ണു
മുടക്കിയുപുകൾതൊട്ടുണ്ണു-
നടപ്പിയുംചിലമുടക്കേണം.”

സാദരനിജക്കുന്നേസാദരവചനം
യാദവനമ്പാടുകേട്ടപ്പായാം
വേദംമനസിജ്ഞിച്ചതടക്കി-
അസ്സാദരനമുന്നിയുടെനല്ലി;
അപ്പുാഴമുന്നിമെടിച്ചവനം
ശില്പമെട്ടുകഴുതിലുണ്ടിരു;
പച്ചവിളക്കിനകച്ചുമുടക്കി
പച്ചപ്പുട്ടുമട്ടംമെകട്ടി
പച്ചപ്പരിപച്ചമസിയുചെട്ടതൊഴ
പച്ചങ്ങിരവിലെറിനടനം;
വെട്ടയ്ക്കിളിഡരുംനുണ്ടുന്നതു
ഒക്കുത്തുനാരംനാന്നാരംബാരം
ആട്ടംനുണ്ടപറഞ്ഞതുതുടങ്കി
ആട്ടിവിളിച്ചുപറതുതുടങ്കി;
“നായാട്ടുനാറുകരിക്കേന്നും
നാഞ്ഞാങ്ങിനായനാഡവമരപ്പാ
മരംചിലാഡക്കിബാധിക്കേണം
താഴംകുണ്ടുന്നുസംധിക്കേണം
നായ്ക്കുറേഡിനാളിട്ടംവേണം

നായാടികളിലുമൊരുവക്കവണം
 പലയുംകെട്ടിയറപ്പിക്കേണം
 ഉലയുംകുട്ടമിളക്കീഡേണം
 കലഹിക്കന്നമുഗണങ്ങളെയുംകൈ
 കലചെയ്യാനുംനായവിന്റുംവേണം;
 കണ്ണച്ചുംകുംഭരിംഖപ്പിക്കേണം
 തെന്തിരപ്പുല്ലാംകുടുക്കേണം;
 വെട്ടക്കളുമിയിരെ തുംബവോഴം
 കോട്ടമിതൊന്നാനുമുടുക്കേണം
 ജ്യോധനിയാഃനാഞ്ചാഖില്ല;
 നവ്യൻനായെക്കാണായ നുട്ടം
 വബന്ധനാലതുമതിരായില്ല
 വന്യടയൈക്കെങ്കുട്ടിക്കൊണ്ട
 മുവിൽനടപ്പുംപോരാതാരം;
 ദശാവടയുംകുംഭരിഡേതപ്പിക്കേണം
 തന്ത്രവിനിക്കോണ്ണൊരായില്ല;
 ഒക്കളച്ചുംകുംഭരിഡേതപ്പിക്കേണം
 കാളിന്നനായവപ്പോക്കുതിംഖ
 ചീളിംഗാത്തിപ്പുനിത്തടിയൻ
 വെളുകടിച്ചപൊളിപ്പുംപോരി
 കെളുച്ചുംകുംഭരിഡേതപ്പിക്കേണം
 ശീഖംനിങ്കുറിംതതിട്ട ല്ല;
 മാവേചനികരംകാലംകണാർ
 വാലുംതറവുപരക്കുകള്ളു എ
 കരിവെന്നെന്നായനായിണ്ണേവന്നായ
 അനിന്യുപേടിയുമില്ലോനുവേണ്ണു
 ഉരയിന്നല്ലായവരന്നുപറി
 തരംവയ്ക്കോഡിക്കിയുംകുട്ടം
 ഒവളിന്നുപൊട്ടമുഗണങ്ങളേംഡേ

കലന്നുവാൻമതിവലംകെടാതെ
പെരുത്തവൻപുലിയുർത്തുവന്നായ്
കഴുങ്ങുവുംകുരത്തുപോയം.
കുട്ടവായേംബാങ്കക്കിക്കാണഡേനോ
നെട്ടവാലുന്തനുംലുമുറിതെ
അടവിയിലിന്നയനടന്നശുച്ചും
ഉടനേനിന്നാപട്ടവല്ലുതും
മാന്തച്ചായടെചുത്തൻനായും
തൊമ്മാച്ചായടെതൊമ്മൻനായും
കണ്ണച്ചായടെകണ്ണൻനായും
കോരച്ചായടെവീരൻനായും
എനിവന്നായുള്ളേനകുംവേണം
നിന്മപിന്നാഞ്ചുമിന്നാഞ്ചുവേണം.

പടക്കനല്ലവനിടയ്ക്കുമാകാ
ഇടയ്ക്കുനല്ലവൻപടയ്ക്കുമാകാ;
അടക്കുകഷംകണക്കുതവന്ന
കുട്ടതുവുട്ടവയ്ക്കായവന്വേണ്ടണം;
വെള്ളക്കിമപ്പോരിക്കുചുനല്ല
വെള്ളതുമുണ്ടുവന്നാറിത്തുട്ടതു
വെള്ളതുവെന്നീരിട്ടതുണിത്തെ
കള്ളതുചുവാരംചുല്ലതിനന്നായ്
തുള്ളുവേറിച്ചുവിത്തുറങ്ങും
ജുപ്പമേറിനതനിച്ചുനായ സ
പടയ്ക്കുചുനാഞ്ചുക്കമപ്പോരി
പടയുംകുടയുംവടക്കിയുംപോടിയും
പോട്ടപോടെവടടിയുംചാക്കംമറിവും
വാക്കംതെറിയുംചോരപ്പുഴയും
തീക്കപ്പുഴിയുംകണ്ണായനേരം
തൊണ്ണാനവെന്നിരതുടക്കളണ്ണം

കിട്ടകിടനേന്നവിന്മുഖവിന്മുഖ
 ഉദ്യത്താന്നംപേടിവളർന്നം
 പദ്ധതിഞ്ചിട്ടവിടരുന്നിങ്ങളും
 വൈക്കംവീടിലെക്കലേതന്നിൽ
 പുക്കായവന്നുകുകമടച്ച്
 കഴലപനിച്ചുകിടക്കുയുള്ളി.
 കിട്ടുംരഹായവേട്ടക്കിടയിൽ
 കാട്ടിൽചെന്നായകേംടിലുറച്ച്
 ശ്രദ്ധംപനികരംവര്ത്തനക്കണ്ണി..
 ട്രോട്ടംകൊണ്ടിഹവീടിൽപ്പോന്ന
 അഷ്ട്ടികൊതിച്ചുവസിച്ചീടുന്നായ
 യഷ്ടിയുമന്തിനപോന്നീടുന്ന?
 കണ്ണൻപഴവുംമാറ്റംകരിയും
 പൊല്ലുന്നതടിയാക്കാട്ടിൽക്കിട്ടാ;
 സുദാരംനാംതഭാവത്താട
 സിസ്തുരക്കരിയിട്ടാകൊണ്ട്
 വേട്ടയ്ക്കുന്നിനതാൻപോയന്ന?
 കാട്ടിലിപ്പുത്രവേദ്യക്കലേന്നോ?
 കുളി! ഏവന്നകളുത്രംതന്നാട
 പിള്ളുരുട്ടുകളിപ്പിച്ചാവം!
 തൃഷ്ണിവയന്നകരണ്ണക്കണ്ണാശ്ശ
 തൃഷ്ണിവയന്നായകൊന്തത്രുായും
 പിള്ളുരുട്ടെന്നുഡായാട്ടാജുന
 വഴുക്കളേറിയിയന്നവിന്നയ്ക്കും
 തൃഷ്ണപിരിണ്ണതായക്കണ്ണുക്കലേണ്ണിന
 കൈമഞ്ഞുരുത്തുകേട്ടിട്ടില്ല?
 ചേന്നത്രുാക്കിട്ടിട്ടുക്കണ്ണ
 തന്നടക്കമകളിവഡപെററ്റുകൊണ്ട്
 തൃഷ്ണിയരച്ചംരക്കടിവയച്ചും

വെള്ളി ദൈപ്പം കാളകിപിടിച്ചു
ഉള്ളിരായനേരമടങ്ങിയിരിപ്പാൻ
കഞ്ഞി പ്രാശിനന്നാളിൽപ്പേരും;
കൊട്ടാരത്തിൽക്കാച്ചിപ്പണിക്കായ
വേട്ടയ്ക്കിപ്പോക്കണമെന്നാൻ
മുന്നിലാരൻപതകന്വടിവേണം
പിന്നെച്ചിപ്പവക്കേവരേവേണം
ചെട്ടിയെട്ടപ്പാൻപട്ടയേവേണം
കാലതിയമ്മാൻനായ്ക്കേവേണം
ബേലുക്കാരനേരമരികേവേണം
സമീയെട്ടപ്പാൻപൊതുവാർവ്വേണം
ചന്താങ്കുട്ടിവന്നതിൽച്ചെന്നാൽ
എന്താങ്കരാന്തുമിന്തിക്കണ!
കാട്ടിൽച്ചെന്നമഹാഷ്ഠംപറവാൻ
ആട്ടിക്കൊണ്ടിധപോകയുമല്ല,
കല്പിക്കൊതുമെന്തിനപാഴിൽ
കല്പനവനാതുബോധിച്ചിഛ്ല”
നജാളിലിംഗങ്ങനേയാരോവാക്കുകൾ
അങ്ങുപറത്തുനിരന്തരാർപ്പനയിട
തിങ്ങിക്കിടത്തുനടന്ന തുടങ്ങി
ഒറിയിണ്ണങ്ങിനേക്കാപ്പുംആട്ടി.

തപ്പമല്ലിക്കയുടക്കുകൾ
തിന്തിവിണ്ണമുവവിണ്ണമുരുതും
ചെങ്ങിലാതിമിലവന്നല്ലമുംഗം
ഹണ്ണകട്ടുടിവണ്ണംജാലും
വിണ്ണമുമംകുമിടക്കയുടക്കുകൾ
മസ്തിഥല്ലരികൾയുള്ളംയുരവാസ്തു
ശ്രദ്ധരംവിവിധവാസ്തുസൗമ്യം
പത്രവക്ഷമിവരൈഡക്കമുഴക്കി

തിന്തിരത്തന്നരികിടകിടതക
തികയകിടയിമിത്തയരികിട
കിടതകിഞ്ചേയാംകിടതകിഞ്ചേയാം
യിന്താങ്ഗയയതകിടതകിയന്തിം
യക്കയരിക്കയരിക്കയകയെ
കയെന്നതക്കതിക്കതകാട്ടതകിടകിത്താം.

ഈതെന്തുള്ള റാഡിലോഹംപുവവക
സത്പരജ്ഞത്രുടങ്ങീടുന.

ഒ ക്രൂ റ കു ०.

വില്ലുംനല്ലശരദാദളംചുരികയും
ചങ്കുംദാരംന്ത്രംചണ്ഡളം
വൊല്ലുംവിചക്കന്തിവരളും
ദോഷംമുന്നക്കത്തിയും
ഉല്ലാസത്താട്ടംതട്ടംന്തിത്രുടനേ
മെണ്ണപ്പുക്ക്രമം-
ഞാല്ലുംന്തുംവിളിച്ചുകാട്ടിനരികേ
വേദവയ്ക്കുംവൈന്ത.

പടയിളകീടിനസമയേണിവരിവ!
ഭജനമുടനേംയടിതിവവിട്ട്
ധരണിതലജ്ജാളിടിന്തുപൊളിനെരും
പൊടിപടലജ്ജാളിമാളിനിറന്തു
അവിലമെഴുനനിരന്മാരനു-
അംബരസീമനിരവികിരണാജ്ജാളി-
മൊക്കേറച്ചുടനവിടയടങ്ങം-
നതമരപുരത്തിനകത്രുകടനാം-
ഗംഗാജവുംവന്നകലക്കി
വട്ടപ്പുരിവത്രയ്ക്കുംപും
മടവകനെന്നനാതകട്ടതരങ്ങലാം
എട്ടിരാനംവാട്ടിച്ചീടിന
കൊട്ടംവരടികളുമൊട്ടാഴിയാന്ത

കേട്ടുശാശ്വാംക്രയുമഹാഗജി
 ക്രുവുമടനേതെട്ടീച്ചന്ന;
 മലകളുമാഗ്രുക്കലജിച്ചന്ന;
 ജലധികളാഗ്രുകലങ്ങിച്ചന്ന;
 വിചപിക്കളാക്കണയുലഞ്ഞീച്ചന്ന;
 തടിനികളാക്കണയുലഞ്ഞീച്ചന്ന;
 ധാന്നിയരിപ്പാനെങ്ങളപ്പാണതി-
 ട്രംഗാധിപതിവലഞ്ഞീച്ചന്ന.
 കമംഡായീശൻതനാടെയുടെ
 മട്ടചാടനെന്നതകൾന്നീച്ചന്ന;
 മാടിച്ചിലക്കപിടിച്ചുകളിച്ചു
 ക്രുംച്ചിലപ്പെപിടിച്ചുതട്ടു
 യടികൾവലിച്ചുംതടിക്കളാടിച്ചു
 പാലിലടിച്ചുംപെടികൾആരുടു
 ശിലകൾപൊടിച്ചുംവലകൾപട്ടാരു
 വഴികൾതട്ടാരുംവികടമട്ടാരു
 നായംചാനിമനായമാരവർ
 കാട്ടിൽചെന്നനിറഞ്ഞതാങ്ങമരേ
 നായാടികളുംകാട്ടചിള്ളക്കി
 ദിക്കകളിൽചിലവലയാകെട്ടി
 തക്കഹരിഞ്ഞതിരിഞ്ഞുമുഖങ്ങളെ
 വക്കാണതിന്റെട്ടുതാങ്ങമരേ
 സത്രാജിങ്കിന്റെഞ്ഞജന്മപ്പോരി
 തന്ത്രജന്മനാഥാക്കാനായംചെയ്യു
 “വേടനാരിതുംബാധിക്കേണം
 കാടുകളാക്കണയുറപ്പിക്കേണം
 കാട്ടിനൊന്നായെന്നുമോടിപ്പോയാൽ
 കേട്ടംനിങ്ങൾക്കൊറിയേണം
 പേടിക്കരഞ്ഞഭന്നാരിൽചില-

രോടിയണ്ണത്രുപിണ്ണങ്ങീഡേണു;
 ദവക്കിംഗരാട്ടക്രമിനടക്കണ—
 മാടങ്ങമന്റുതിലുള്ള വരല്പാം
 അവയാട്ടകന്തകാരാകമിച്ച
 മുവിയുടെന്നുപിണ്ണങ്ങീഡേണു
 വന്നടയാക്കയുറപ്പിക്കേണു
 വന്നുചരണഞ്ചാലഭ്രതാകില്ല;
 വന്നുലിവന്നിമാവടീടുനാത്ര—
 മചന്വാട്ടകയ്യതിനടന്നീഡേണു.”

പ്രസന്നനിഷ്ഠിക്കന്ദലീരഹായി
 സപ്രസന്നയോടമപറഞ്ഞേനരു
 പട്ടജംഗങ്ങൾവന്നൽപ്പോരു
 അട്ടത്രകാട്ടകളിളക്കിരുമ്പെല്ലു
 തടങ്ങിനായാട്ടേനകമപ്പോരു
 ചുക്കമീല്ലാമുഖങ്ങളപ്പോരു
 പൊട്ടക്കന്നുപ്പിലപരിശീമിച്ചു
 കുടക്കന്നുപ്പിലതിരിത്തുറയ്യു
 നടക്കമോട്ടേനാളിച്ചുാളിച്ചു
 നെടുത്തപ്പുകളിളിച്ചിളിച്ചു
 കുടക്കതമാനകളുകന്നകനു
 തനിച്ചപനികളുകന്നകനു
 തനിച്ചകാട്ടിയജനിച്ചുഘോഷം
 നിനപ്പതിനുംപ്രധാസമല്ലോ;

കൊമ്പിനേയ്ക്കിലകകാനുകളിലുായ
 അവയതുലക്ഷ്യംകലകളിനാശരതു
 നോച്ചുനവധിപനിക്കുട്ടം
 തനിപ്പിണ്ണത്രുച്ചവന്നംക്ക് ക്കുട്ടം
 കടമാനംവിലമറിമാനംപുവ—
 നെടുമാനംവിലക്കുമാനക്കളും
 ചുജ്ജിച്ചുജ്ജിയുംവൻപുവിമഹന്മി

വള്ളിപ്പുലിയുംവരിയൻപുലിയും
 എന്നതരമാകിനവന്മാർപ്പിഷജ്ഞാക്ഷി—
 മെട്ടടിമാസ്യപലകേഴ്ക്കുന്നോ
 ന്യംകുമിരംകുകുംഗന്യമുഗങ്ങളി—
 മലവില്ലാതൊരുക്കടമാസക്ഷി—
 ചമരിന്തുഗങ്ങളേക്കുന്നുട്ടം
 കടവാകരടികരുകേഴ്ക്കുന്നുട്ടം
 ആക്ഷതരക്ഷകൾഭല്ലുക്കണ്ണളി—
 മക്ഷതബലമാന്നാനക്രൂരുട്ടം
 സിംഹംപലവകവികടികരാളം
 വ്യാളസൗമ്യംനേരകരടക്കളി—
 മയലുകളിട്ടുവിലമയിലുകളിട്ടുവായും
 കുടനാരിയന്നിവജ്ഞനുസ്ഥാനം
 ഒക്കച്ചുടാടിക്കാടകരുതോടും
 തക്കതിൽച്ചീലപോട്ടിലൊളിച്ചും
 വൈക്കംചുവിലവകയോടിയണംതെരും
 നായ്ക്കുട്ടിനുകടിച്ചുവൊളിച്ചും
 ഏവട്ടകരുക്കരുകരുനീച്ചക്കളുന്നിവ
 വക്കാണാജുളുനേകവിധാജാരം
 വെടികൊണ്ണാജുളുഗാജാരംമറിതെരും
 കടികൊണ്ണാജുജാജനാജാരംമറിതെരും
 കരടികളുത്തിയടിച്ചുകടിച്ചും
 കടവാക്രൂരുമട്ടതുപിടിച്ചും
 വ്യാലുജ്ഞക്കരതിശീലുമട്ടതും
 ഉഗറരാജിന്തുവിലപ്പന്നികരുതന്നരു
 തന്നരുക്കുളുവുമരിച്ചതുണ്ണി
 എറബംമട്ടതിനുനുമരല്ലും
 തോറുമടക്കിനടന്നരുടുണ്ണി.
 അരപ്പുാളതിനുവന്നനാംയക്കിഖാവൻ

കൈപ്പാട്ടണംതമവില്ലുമെട്ടത്ത്
 അത്രുതഥായംഗരുംരിക്കചാരിത്തു്
 ഉത്തേവഗമന്നേഷ്ടുഗങ്ഗര
 ചപ്പുമടക്കിച്ചുട്ടിലവഴി
 ചാപമട്ടത്തുരെതാട്ടതമവേഗായ്
 കോപമാടാത്രുകടന്നവനാറെ
 മനതഗജങ്ങളെമസ്തുകസീമനി
 പത്തുംഒപ്പുതുമന്തുകളിട്ടുനേ
 തന്ത്രതരച്ചാനതമചീരൻ
 ഇത്തരമുള്ള ഗജങ്ങളിൽമല്ലാം
 അനുക്രമപിണ്ണത്തിലെ ചത്തുരു
 ശരമേറൻപൊട്ടശരഭസമുധാം
 പരവഗമായിമരിച്ചീടുന്ന
 പനിക്രൂഢമതൊന്നില്ലാവയി
 വന്നതശേഷംകൊന്നീടുന്ന;
 കലവന്നിക്കൊഡുവല്ലവിൽ തുടർച്ച,
 പലഞ്ചുട്ടിക്കൊല്ലവദ്ദേശാം.
 പനിക്കുന്നതെമനിക്കണ്ണേന്നായ്
 പനിക്കുള്ള തുലവകാന്നീടുനോൻ
 കിന്തമിനിക്കുമറിഞ്ഞതുരുക്കൊണ്ട-
 നന്തരമിസ്ത്രാളുണ്ടായുണ്ട്;
 മെല്ലുക്കരടിവരുന്നാതുകണ്ണി—
 ക്ലുബലാട്ടംപുനരോട്ടംനേരം
 ക്ലുതടങ്ങുമറിഞ്ഞുടനുന്നുക
 പല്ലുക്കൊള്ളുകൊഴിഞ്ഞുംപോയി
 കടവാവയന്നാരുകേട്ടായനേരം.
 ത്യടിതിനടന്നിരുന്നാണംപരിശേഖരം
 പടലിൽപ്പോന്നകുടന്നകിടന്ന
 കടവായ പുതികണ്ണതുമില്ല”

മുഖ്യമന്ത്രാദിജീവി തപാരംഭം
 തഞ്ചളിലെച്ചട്ട ചിശിച്ചുചത്തിച്ചു
 നാ വന്നാരിഹകാട്ട കർഡാറം
 നായാട്ടാടിനടക്കഗനം
 കോമ്പുകർക്കൊണ്ടുഗിലാതലമല്ലോ
 അരവ്യാട്ടക്കത്തിയ തന്ത്രപൊടിച്ചു
 തുയിക്കൈകൊണ്ടവിചമരങ്ങട
 കോമ്പുകളാത്രവിടിച്ചുമൊടിച്ചു
 സംഭവമോട്ടപന്താതിനടക്കം
 കുംഭികൾതന്നുടെക്കംഭതടങ്ങി
 ലുടനേപാടിക്കിച്ചുത്തുകടിച്ചു
 തുട്ടുടയുച്ചു ഒരുപാരകടിച്ചു
 കറിനരവംകൊണ്ടവിക്കൈല്ലോ
 കിട്ടകിടനേനുകയ്ക്കിനടനം
 വിക്കടസാകലക്കട്ടതരമാകിന
 മിവമതുയത്തിയെട്ടു നാനാരുദ്ധനം
 കട്ടതരമാകിനക്കണ്ണിലും ചുഡായ
 തീരുന്നുവുകളുടെക്കുട്ടങ്കുണ്ടു
 കാട്ടംപട്ടലുകളും കൈമാരിച്ചു
 കടിലുനവാഞ്ചലുടനേചീലവക
 കട്ടബാകരടിക്കൈലുനിവകോത്രും
 സംഹാരനവല്ലിപ്പണാനാമൊയ
 സിംഹത്തടിഅൻസ്യടിതിയെട്ടതാർ
 കല്ലുകടിച്ചുപൊടിച്ചുടിനോന്ത
 പല്ലുകളും കൈവളും തെരുപ്പിരിഞ്ഞരും
 സ്വീകരമാകിനസടക്കംകൈടനരും
 വിടപിക്കളാട്ടിയടിതിതടനരും
 കോടിമരമോടിമപടപൊയതീടിന
 നേടക്കിന്നാവാലുമുയത്തിക്കൊണ്ടു

അടവിതകത്തിന്റെത്തുനട്ടാര
 മുഹപദംവരതയുള്ളവിച്ഛിദ്ധം
 മുഹയജ്ഞവരതയുള്ളവിച്ഛിദ്ധം
 തുട്ടു ചടയുള്ളായേച്ചാരയൻനിത്യരം
 അസുതനോടതിനേല്ലംരമണംതൊൻ
 ലാസുരന്നാജകേസമിവിരൻ
 പദ്മാനന്ദനക്കവലായനേരം
 വന്മിനക്കത്തായിൽതിവല്ലൻ
 ചശ്വലരാകിനഭേദനമല്ലും
 തന്മാനിഷ്ഠവർപ്പാന്തുതുടക്കാ.
 വാഴ്ചപരിപക്വത്തിലഭരാക്കുക-
 ഉാദികളാക്കമാരായുധമല്ലും
 കൈകളിൽവിലരോടിച്ചാളിച്ചില്ലും
 യജമാനനൈയുപ്പേക്ഷിച്ചില്ലവക്കം
 അളവേപ്പരിപ്പക്കങ്ങളവസിച്ചും.
 സിംഹമ്യേഡിതിയുള്ളതുപിച്ചില്ല.

പ്രസാനന്നയുംകതിരയുമല്ലും...
 കഥാരാക്കിനകയുഗാളുക്കു-
 സ്ത്രിച്ചുകൊന്നാജവനിയിലിട്ടാൻ;
 സ്വർഗ്ഗക്കാംഖാവിപറിച്ചുകൊണ്ട-
 ഗമംസാഹസ്രമവന്നുനടന്ന;
 പ്രയത്നക്കാനനതലത്തിലഭന്നാട്
 കരത്തനങ്ങൾനെചരിക്കുമ്പോം...

സകലകപിംഗലതിലക്കുചന്നംജാംവാം
 സപദിനിജഗ്രഹമയിൽനിന്നിങ്ങളേപാനുക്കണ
 വന്നു ചിരംബലങ്ങളെന്തണിക്കുമ്പോംവിശ്യാ
 ഘനകത്രുകമോടവന്നുക്കണ്ട്രുചുരുക്കു
 വികടമണിപ്പുനിവചവവിലസിതശർമ്മദിം

സൗഹ്യത്വാട്ടത്തിനേന്തീടിനാൽ ജാംഗവാൻ
കാരുകമാട്ടടക്കളിലുണ്ടിച്ചീടിനാൽ
അതുപൊഴിയുതവിട്ടപൊടിയാളിസിദ്ധേമുദ്ദം;
മണിയതുമെടുത്തടക്കപുകൾക്കുഹാനതരെ
മഹിത്രണശാലിയാംവാനരാധീരേണം
ഉച്ചതരകാനിയുണ്ടും ഒരത്തോമത്രം
കൊച്ചിനകളിലുപ്പതിനാംകിനക്കീടിനാൽ.

—എന്നും—

വാദ്യീശവംശം.

മഹാകാവ്യം രവതാം സർജ്ജം.

ടിപ്പുഡിനം കിരവികംഞ്ഞ അനുകണ്ഠനീഡി ക്രക്കം.
ശ്രമിതന്ന് ടിപ്പുവണ്ണം ഭേദമഹിതപദ്മനാഭവിയ്യു യാൽ
അധിശ്വാലെ ചൊടിച്ചുത്തും സമിയാനോത്തുകിഞ്ചു
“കീര്തി വയ്യ പരണഗ്രൂത്തിക്കാനമങ്ങവിഡെ [ഡെറ
പാത്രാഡി പ്രഥ പരണങ്ങളാ മാത്രാബ്ദി വിലസുംവി
പരാക്രമം തന്നെയല്ലോ പരാക്രമധവം ഭവി
ചിരസമിതിലീനാമം നിരത്മം ദൂഢമനുമാ
കനിയുന്നവനെത്താഴ്റ്റാൻ തുനിയും ശ്രദ്ധാവും
നാജത്തിക്കെ താഴ്റീടാൻ നിന്നുച്ചായ പനിയിലുണ്ടോ!
മണ്ണഭനായിടണാം വൈവിജ്ഞാന്യലം ഭീതി എടുവാൻ
മണ്ണവംതത്തിനാൽ രൂക്ഷശണ്ണമാട്ടണന്നിയുകയം ③
നാജത്തിൽ വീശ്വം കാനിപ്പൂനാഡന്ന് മരണംസഭാ
വിയതതിൽ കേരിടാതംപ്രതി വയറ്റത്തക്കാട്ടും രവി?
മരാജമാനാൻ ആശിക്കണും ബലമേറുന്ന വൈവിജ്ഞ
മരാജമാനായ പിടിയുണ്ടും ബലമേറും ഗജത്തിനെ
ഹാസാശിയുണ്ടും ഏതെന്നും കുബ, സംശയമെന്നിവയു
കബയിൽത്തെന്ന വാഴയുണ്ടും പദ്മംശംകണ്ടും സർവ്വം

കമ്മം വല്ലാൻ ശക്തരെങ്കിൽ യമ്മദേവനാജയിയുള്ളവാൻ
 കമ്മം ചല്ലാന ശക്താർ യമ്മം തെട്ടനാളുതേവ
 പ്രധനം കാൻ മുഖക്കമ്മയനന്നതു നിങ്ങിതം
 പ്രധന തനിൽ സുമത്തിനിങ്ങയന്തെ ഭവിയുള്ളമോ? **ഹൗ**
 നന്ദിപിൽ സംശയമില്ലാതെ കിഞ്ചിത്തൊമ്പാമസമന്നിയെ
 വണ്ണിയും താഴ്ചി വയ്ക്കുന്നും ഒന്നിങ്ക്കൂണിമംഗളതന
 കേരളിക്കുപ്പിൽ മക്കാലും സൈപരലീവണ്ണിത്രുചിപൻ
 പൂശാതെ കീഴിലാക്കിട്ടുന്നാരും സുക്ഷ്മം നിന്നയുക്കിൽ
 ഇംഗ്ലീഷാം വാട്ടുമിനിയും പൊങ്കുമ്പിബുദ്ധപരക്കിഴലാ
 പൊങ്കും മരം തൊട്ട് മരം മഞ്ഞം പൊരുമസംശയം
 അതിനാലിവണ്ണിത്രുമീപതി, വന്നപോരു ചെയ്യുവാൻ
 മതിയേം യൈന്നതിന് തത്പും ചതിയൈഡർവാൻ ഭൂതം”
 ഇതി വിനിയു കല്പിച്ചാനതിനായ്ക്കും തൊക്കയും
 അതിററേഖം ചും “കതിരപ്പുക്കൾ”യോടവൻ **ഹൗ**
 വിക്രതേരിയ വണ്ണീരുന്നമന്നു പുരേ പുനഃ
 ഒന്നനാളിലണ്ണാനതാനക്കാരു പട്ടാണിപ്പും ഗവൻ
 മട്ടാളിത്തരു കൊണ്ടു നല്ല മട്ടാകാതൊരു വാഴിയും
 എട്ടാടു ഭേദമണ്ണനാപ്പട്ടാണിപ്പുവരുന്നമോ
 പത്തിവുണ്ണാറടിപ്പൂക്കാക്കമൊന്തിട്ടനാത്തുരംഗമും
 ഒത്തിനാങ്ങിപ്പുവരുന്നതു തത്തിട്ടനാ മഭതിനായ
 പാരം മരിയരിയുള്ളാണു സാരം ചോന്റാ മരത്തിനു
 സൈപംകണ്ണവർച്ചേരുന്നാരും “ഹരിംറീ” തിവ
 നാലു തന്റെക്കുകൾതാനായ നാലുകൾ മരമക്കളിം
 അതുലം ബിച്ചും നാക, മല്ലുകാലും മുഖാത്മകനായ് മുപൻ
 അക്കാലങ്ങനാണു പട്ടാണി മജ്ജാനെന്നതിനുത്തപ്പേരു
 കിഞ്ഞാലത്തിൽ മഹാനത്തുമെല്ലാക്കണ്ണതിനുവിയുള്ളുമോ?
 മുപ്പേരുന്നക്കാണ്ണവാനാ വേക്കിച്ചുനാവാൻ പുനഃ
 അവേക്കിക്കുതു പ്രേലനവേക്കിച്ചീല നീനിമാൻ
 വസിച്ചിട്ടുമെ പട്ടാണി ഉന്നിച്ചീം തുണ്ടാത്തിനുണ്ട്

“ഇന്നിക്കീയടിയൻ കോണ്ടവനിച്ചുണ്ടാൽ വാഴിയെ
അതിലേറിനടത്തീടാൻ മതിയാകില്ലോങ്കുന്നും
അതിഭാഗിം പരിക്ഷിപ്പാൻ കൊതി പുണ്ണം തനിനേന്നില്ല”
എവം പട്ടാഞ്ചിതൻ വാക്കിന് ഭാവം നന്നായറിത്തുടൻ
അതു വന്നുന്നാം മുച്ചൻ വാഴിസേവനാരോട് ചൊല്ലിനാൻ.
“പട്ടാഞ്ചിവാഴിയെക്കു തട്ടാതേരി നടത്തുവാൻ
മട്ടാതേരുവിൽ വച്ചുള്ളൂ മട്ടാതെ പണി ചെയ്യുവിൻ”
ഈതി ദ്രോപതിവാക്കും ഒക്കട്ടിമോഡത്താടങ്ങുന്നാൻ
കുതിരക്കാർ തുനിഞ്ഞാരക്കുതിരപ്പുറമേറുവാൻ
കോഡു മുന്നായരം നന്നാജീയുാലുമാ വാഴിരാജകന
നാലുപാടു നിന്നു കണ്ണു മാലു പുണ്ടു ഭയാലവർ
അതു മധ്യത്തിന് മിന്നുള്ളൂ ഒമ്പും ധീരഭാവവും
സാമ്പദ്ദേശാത്മാധവും കുണ്ടു മോധമാണ്ടു ഭയാലവർ
ചേണാന്നിച്ചന പാതാളം കാണാനോ ഭേദമുള്ളനം
ക്കുണ്ണം വെടിഞ്ഞു ചെയ്യുന്ന ബാണാംതാശാഖതാഴുനിവസി
മുന്നം കെത്തു പാലാലാകമാനം കാണമാൻ ശിരസ്സിവസി
മുന്നം വെടിഞ്ഞതാശരു സാംഭിമാനം ചൊക്കുന്ന നിശ്ചയം
ചിത്തരംഗത്തിനാലോരോന്നിത്തരം ചിന്ത ചെയ്യുവർ
ചിത്രമെംട്ടിട ശക്കിച്ചു തതു നിന്നാരകന്നേരും!
കുട്ടത്തമപ്പാൽ പിന്നീടു മട്ടതീടാതതിന്തുച്ചിലർ
അടച്ചതുടൻ പോന്ന, കേരാൻ പട്ടത്പറം നാഞ്ഞിയാകയാൽ,
പുരത്തു കയറില്ലായം പുരത്തേക്കൻ കരണ്ടിയാൽ
കിരയുാരുത്രകമ്മജം മരയുാം വാഴി ചെയ്യിച്ചും.
പിന്നകാലവറിയുമത്തുള്ളം ഇൻകാൽപ്പാക്കി നടന്നിടം
ശേകാരഹിതമത്തുറുംഹകാരത്താൽ ഭേദിച്ചിടം. ഒരു
ദഹാഗമംയിച്ചുവിട്ടിടം കൂടുമായിക്കെടിച്ചിടം
ഒസ്പരമീമട്ട പലതും ധീരനാവാഴി ചെയ്യിച്ചിടം.
അന്നു കേടു പിലക്കുല്ലാം വന്ന രാജഭടക്കമേം
എന്നുംല്ലുന്നരണാരിക്ക വന്ന ജീവവിനശയും

ചെങ്ങളു നാൽ തതു നിന്ന കയറേതുറീടുമാ ഹയം
കയത്തെനെരിയോടിപ്പാൻ കയറ്റുണ്ടായതില്ലോ!

കുറനാമക്കതിരഞ്ഞിൽ സൈപ്രസ്മേരി നടത്തുവാൻ
ധിരോധയായ പട്ടാണിവീരനക്കാലമെത്തിനാൻ.

കതിരകളി കാണമാൻ ഭ്രഹ്മി വനീല തലിനേ
അതിയായ സുവശ്രേഷ്ഠം, തിനാലാണ് പോവും!¹⁰ ദം
മതിമാൻ മന്ത്രി പട്ടാണി പതിയോടൊതി കൈവാൻ
കതിച്ച ചാട്ടിക്കായാളുക്കതിരപ്പുറമേരിനാൻ.

തലയ്ക്കുടനവൻ തൻകെക്കതലജ്ഞാലാത്തു തട്ടിനാൻ
തലപോക്കാതകണ്ണപ്രതലവാൻ നിന്ന തങ്ക്ക്ഷണം.
കടിഞ്ഞാണ പ്ലിച്ചായാഡ പിച്ചിച്ചിട്ടുക കാരണം
പടിച്ച പീന്കാലേർവിട്ടാൻ തടിച്ചാള്ളുരഗേശപ്രഹാൻ.

പട്ടാണിതൻ കാൽമടവിന്ത്തുക്കാൽ വിവശനായ്¹¹ പുനഃ
മട്ടാതുടൻ പരക്കൗമട്ടാക്കതിര പാരതും.

അതിവേഗത്തിലോടിട്ടുക്കാണ്ടിരഞ്ഞാലുവൻ താ

ക്ഷിതിജിൽ താന്തനായ്മിണമുതിപ്പെട്ട; ഹരേ ഹര! ¹²
ബോരമീതപ്രപുത്രതാന്തം ചാരവാക്കുാലറിഞ്ഞുടൻ
സാരമായ്മാളുമോത്തിട്ട വീരനാം കിപ്പു ചൊല്ലിനാൻ.

“അവൻ തുരഞ്ഞെല്ലാട്ടമവൻ കിഴവനേരിവും
അഭവൻ പട്ടാണിയല്ലാത്താലവർന്ന വണ്ണിമഹീപതി.
പടയ്ക്ക വൃന്ധവീഭ്രമേൻറു പടയ്ക്കില്ലെന്ന നിഖയരും
മടക്കാമവനേപ്പോരിലടക്കാമല്ലരാതലം.”

വിക്രതരും കിപ്പു പിന്നിട്ടുവേഗാലയച്ചുതേ
കുട്ടിതനെന്ന വണ്ണിശ്രീൻ തിരമേനിയോത്തുവാൻ.

“സ്ഥിരമിജനെ രാജാവായ്¹³ മിരമജ്ഞയ്യിരിയ്ക്കുവാൻ,
പരമഖിപ്പുവയനാകിൽ കരമിജ്ഞിനി നൽകണ്ണം.” ¹⁴

ഓസനെന്ന കണക്കേൻറ ശാസനം കേളുകൊള്ളുണ്ണം
മഹസമോടിതു കേരംക്കായ്മിൽ പ്രാസമാമിതിന്നതരം-

മിന്നംനിന്റെപത്രമനാഭൻറുചൊന്നംകൊടിമരത്തിന്റെങാൻ
എന്നം കൂതിരയേക്കെട്ടുമെന്നാളുള്ള ധരിയ്ക്കുണ്ടാം.”

സുതനാട്ടിപ്പുതൻ വാക്കും സീതഗത്യുമശേഷവും
പീതതാമസമാ വണ്ണിതു തലേന്നുചനാഭകാതിനാൻ.

തനിലും ശ്രീപത്രമനാഭൻതനിലും നിങ്ങയേറാവും
മിന്നിച്ചനാ വാക്കു കേട്ടു മന്നിനീശൻ ചൊടിപ്പുതേ.

അതുകൂടുതൽ വിച്ചകളിലേപ്പുയുണ്ടാനത്തമൻ രാജാസത്തമൻ
ഉത്തരം, ക്ഷുണ്ണമായീടിം പിത്തരംഗഭരാടക്കുണ്ടാം. ഒരു
“ഓ! സദാപത്രമനാഭൻറു ഭാസനാക്കന്ന ദക്ഷാന്വേഹാ!

ഡ്രാസൗഢി പ്ലൂജുന്നുണ്ടാവും ഭാസനാക്ക ധരിയ്ക്കുണ്ടാം.

ബലവജ്ഞിതനിൽ കാമം ഫലവത്തായോ ഭവിച്ചിടാ
ഫലവത്താക്കമോ പാത്തായ വല! സംഗ്രഹം മരം?

പൊഞ്ചുമ്പുകടഗത്യും പുണിഞ്ചു വന്നരാഭകിൽ
അഞ്ചുംഗം വയം പിന്നിടങ്ങുമില്ലിതിനെന്നുണ്ടാം.”

അതിഭാഗ്യമഴം വരുംക്കുതിനാമാൻറു ഭാഷിതം,
ഇതി കേടുമ സുഖംഞാൻറു മതിയിൽ മുതനേറാവിനാൻ.
മൊടിച്ചുടൻ ടിപ്പു ഹല്ലുകടിച്ച റൂച്ചുതലും

പിടിച്ചുടക്കവാൻ ഒഫത്താൻ തകിച്ചുായ മധ്യാമ്പലം, ന്യൂ
ജൂക്കാലമട്ടിപ്പുതൻറു വാക്കാണോഭ്രാഹമോക്കയും

ഉദക്കാഡിലംകൊള്ളുന്നും നനിൽക്കാതവനോഭാതിനാൻ
“അഭ്രേ റൂച്ചതിമാർ വൈരക്കല്ലേ! നിക്കലനാൽതം

വല്ലാതുള്ളുമുള്ളുള്ള എൻറുചൊല്ലാകുകേരംക്കണ്ണംവോൻ
മോഡിച്ചുപ്പിടാതോരാഭ്രാഥം മൊൽക്കാലം കാഞ്ഞുമെക്കില്ലും

മോല്ലാഥരംപ്രമുജ്ജാറിക്കു മോഡിച്ചുപ്പിടാതയും മിതം
മിതമാൽപ്പുഡിയമായുള്ള മിതവാക്കുതാനിമ

മിതമല്ലപ്പിഡിയമായുള്ളും! തിക്കരമെഴുണ്ടാം
അമിതപ്പിഡിയമാം വാക്കും നധി അസവുമെരാരിക്കലും

മമിതക്കുംവും ത്രാജ്ഞമഹിതൻ. വിജമൊക്കകിൽ. ന്യൂ
നയമേംഡം ഭവാജോഭായം പ്രിയമല്ലുക്കില്ലും മിതം
ഭയമെന്നിയു ചൊല്ലുന്നോൻ. സ്വന്നയമായതു കേൾക്കണം

ചിന്നങ്ങാ സപ്പജനം, സന്ധിത്രണങ്ങളെ നിന്തയ്ക്കുന്ന യാൽ
 ചിന്നങ്ങം ദിജ്ജനം, മേരു വിന്നങ്ങാവതയുമെററവും
 ദിനനാമമയും സപ്പജന, മത്രുന്നശോഭനം
 മഹമാമന്യകരം ദിജ്ജന, മത്രുന്ന നിദിത്തം
 ദ്രൌഢമെററം, ധന്മാനനാശ, മഹനിവ നിയുമിതം
 മൊത്തമായ ജിച്ചം പോരിലാഗ്രായ സംശയസ്ഥിതം
 ഇപ്പുറേറം മരിച്ചിട്ടക്കുപ്പുമോത്താത്തിരിയ്ക്കുന്ന ഒരാ
 ശിഖ്യനോത്താൽ സുഖം? പോരിലിപ്പുരാത്തു മരിയ്ക്കുന്നോ?
 മുതിയേക്കാടം തുറിരട്ടിച്ചതിടിഃഖം വരുത്തിട്ടം
 സൃതിമാന ജയം പോരിലതിലാക്കക്കുത്തുമലം?
 ബലാഖം നിന്റുവിച്ചാൽ കലാശിപ്പാൻ പ്രയാസമാം
 മഹാഗമത്താൽ താൻ സാല്പ്പം ബൗഡാഖലവിനിസ്ത്രയം
 സമാദ്ധം വിച്ചവോക്കിള്ള സകടങ്ങൾ നിന്നുണ്ടാവാൻ
 ഒരുവഠം കുറഞ്ഞാക്കിനാൻഡിലം, ചെയ്യുന്നാലെപ്പാരിയ്ക്കും
 തെല്ലുമെ വിപ്പിയം ചെയ്തിട്ടില്ല വണ്ണിശപരൻ തവ
 നല്ലവക്ക് ചരഞ്ഞാധമല്ല ശീലം, വിപത്തുയം
 കടലാത്തഭവാൻതന്നെ പടകണ്ടിട്ടനന്തരം
 ഉടനേ കാഞ്ഞിൽ വണ്ണിശപ്പുട പലപലസന്നിഭം १३
 ഇയമിങ്ങനെയായാലും നിയമിയ്ക്കുക വഞ്ഞുമോ!
 നയമോതുകയെന്നു തൊൻ ശ്രദ്ധമായ് തന്നെൻകമിച്ചിടം
 തെളിഞ്ഞ പീപ്പമത്രുന്നം തെളിക്കിപ്പാൻ തുടങ്ങിയാൽ
 മഹിലപ്പുാഞ്ചാൻ വയ്യാത്ത മഹില സംഗതിയാൽക്കുടം
 കണമായുംരിശേഷിച്ച കണാൻ കാരേററുടൻ കുമാർ
 തുണക്കാപ്പാഡിക്കിൽ കേരി ക്ഷണമലിക്കുവിച്ചിടം
 വില്ലോതമാനമായിച്ചുമല്ലോഗമിയലും ഭവാൻ,
 വല്ലോതഭഗവാൻ, ജഗ്നവല്ലോതം വണ്ണിത്രേമിപൻ
 സമനോട്ട മടങ്ങിടിയു കുമാരിപ്പുമിച്ചിടം
 സുമരേ! ഹീനനോടക്കിലമരിപ്പുത തല്ലുമലം.. १४
 മാനനാശം പരം തോറാൽ മാനമില്ല ജഗിയ്ക്കിൽ
 ഹീനനേടടക്കരാട്ടിംഗൻ ജനാനവാന്മാർ തുടങ്ങുമോ?

മുത്തിയെക്കാളുഡികഹാങ്ങ് കീത്തിയെക്കാളുഡി ശാം
മുത്തിവേഗം നശിച്ചിട്ടും കീത്തിയെന്നും നശിച്ചിട്ടും
ഭ്രതഭോധാ, ഭ്രതരക്ഷ, ഭ്രതക്കണ്ണാടിയാണിവ
സ്വീതമാം ഭോഷമാഭ്രതതാൽ ഭ്രതലേ തൃശ്മമന്ത്രത്തേ
അപകാരാഗി കഞ്ചിയുള്ളും സഹജിമ തൃശ്മാഖരുളു
ഉപകാരാഗികത്തിയുള്ളും രൂപതേ! ഭോഷിമൊക്കയും
മിത്രചുരുക്കുള്ളതാബിചിത്രലോകഞ്ചിരനാക്കയും
എത്രയും നന്ന നൽകിക്കൊണ്ടതു വാഴു മഹാമതേ!”. പുരു
തൈസ്വരാഖാളമാത്രവൻ്റെ ചൊല്ലുകയേണ്ടതില്ലോ!
നല്ല കാലത്തിലല്ലോതെ നല്ലകാഞ്ചും ഘവിയുള്ളോ?

കൊച്ചന്തല്ലും കൊച്ചുന്നിത്തനുരം.

—

കൂദാശപ്രഭാവം.

വണ്ണകാവ്യം.

ഒട്ടരായപടി ചത്ര വീണ പോൾ മ-
നിട, മടർ തീന്തിത! ശാന്തമായ് കിട്ടു
നടനവിധി കഴിഞ്ഞു, രാവിലെല്ലു-
നടങ്മറഞ്ഞിയ നാട്ടശാലപോലേ.
പട്ടമപ്പാവകാമല്ലാഡിനാം,
ഒടയകയാള്ക്കറം, ശ്രൂപാതശ്രൂം,
സ്വീകരിക്കിവയിടേവന്നായന്നിരന്നാ-
ള്ളടനിലമിപ്പുംതാത്തമെഴുനമായി.
ശര,മസി,ഗദ,ഗ്രൂപ്പ,മീട്ടി,കന്തം,,
പരമുത്രന്നീവ ചൊട്ടിയും, ചത്രത്തും,
ചരമരവിമരിചി തട്ടി മിന്നി-
ബംഗളിവിതാ!ചിതറിക്കിടനിടനം.

രയനെക്കിർഭടാന്തുമേറ്റ മാ! മാ!
നയനമടൻ, മയൻ മുഖം തെരു,
വയർ പിളയകയാൽ പുറത്തു കാണാ-
കിയ കടർ ചുണ്ട്, മരസ്സുടം തകൻം.
തല ശൈതലമായ് പ്ലിരിഞ്ഞു, മോരോ
നിലയിൽ, നിണ്ണും നീളേയിട്ടാഴക്കി
പല ഭക്വഹർ വീണ ചിന്നിയോരീ

നിലമതിച്ചുമ്പു, മുരുങ്ങുമേറ്റം.. (അമകം) ❸

പരിമുഖി, മിച്ചുകയും മേരുതാൽ-
പ്ലിവ തലയ്ക്കപ്പയാനവസ്തുവാക്കി
അരികിൽ, നിണമണിത്തു വീണ വാദംമേ-
ല, രിഹതരം ചിലർ ‘വീരശയു’ കൊടിവു
ബലമെഴുമതിരാളിതന്നെ-വെട്ടിൽ-
തലയകലത്തു തെറിച്ചുപോയിതിട്ടും,
മിലര, മരിയുള്ളരാകയുംലോ,
മില, കണ, വേലിവ കൈവെടിഞ്ഞതില്ലോ.
ങ്ങ യുവദനിങ്ക വീരലക്ഷ്മീ-
പുരപരിഞ്ഞേഗവശായത്തളന്നുപോലേ
ഇക്കിഴിയുമടച്ച ദീംഖിപ്പു-
വങ്കിയിലായി മലന്തിതാ! കിടപ്പ്.
സമശയിത്തുചാണവല്ലിയെ, സ്നേഹം
സ്നേഹമസുവല്ലിയെക്കണ്ണക്കൾാമം
സ്നേഹമിരസി വലത്തു കള്ളിനായും-
തന്ത്രധന! ചെരിഞ്ഞു കിടന്നിടന്നിതെക്കൻ,
അവസിതനിലപെട്ട, പിൻകിടക്കം
ശവമിനു ചുരിയിരിയ്ക്കുവാണായതെന്നു,
അവനുടെ മടക്കിൽ ദൃഥിച്ചന്തു
വിവിഹിതയാം ഒരു തന്ന ക്ഷേമരിപോവു,

തിരുവമരഹുരാളിക്കിന്ന തജദാ-
 ക്കൈളിയപോർമധിയെ, ക്കുതജ്ഞതാവാൻ
 പുത്രസമാച്ച പുത്രകിട്ടനപോലീ-
 പൂതഷ്ഠ കമിഴ്ന്ന കിടന്നിട്ടന മനിൽ.
 അരമുതലടിയോളമുള്ള ദേഹം
 നൈകലയന്ന നിണത്തിലാശാരീഷാദ
 മരണകരഗഭാമതാപരാംഗൻ
 ചിരമവഗാധനമാചരിയ്ക്കാണോ?
 നവസിത, മൗദ്യവന്നു മാറിടത്തിൽ-
 ദ്വിവ! മുഖ! കത്തി നിരുത്തിയോരു കന്നം,
 അവനുടയിരിന്ന വാനിലേയ്ക്കു-
 രവതിനു നാട്ടിയാരേണിപോലെകാണ്ടു-
 പ്രകടിതങ്ങിരണ്ടും യോധ-
 പ്രകരശിരസ്സുകളിങ്കിതാ! പലേഠം:
 പ്രകഴിന മുതിദേവിതന്ന് കരാല-
 കതകമണിയും ആയകന്ത്രക്ക്ഷമംപോലേ-
 ധലിയൊരു തല, യുള്ളില്ലുള്ള ചോദ-
 തുലിതഗഭാമതിയാൽ പൂര്ണ ചിന്നി,
 കലിതവിയികൾ വിസ്തൃത ചോദത്തുവും
 ബലിശില, പോലെയിതാ! കിടന്നിട്ടന്:

മുഖ്യം

മുത്തേനുടെ മീശയിള്ള രക്ഷാ-
 ക്ഷിതവദനാവലിയിപ്പുടക്കല്ലത്തിൽ.
 ബന്ധ! സ്വരസിതിൽ വണ്ണുചെന്ന് ചെന്നാർ-
 വിതതിക്കണക്കു വിള്ളുകിട്ടന ഭംഗ്രാ.
 ചോടി രഭനിരയാൽക്കടിച്ചു, വൻകു-
 കടിക്കയാച്ച, കൂറ്റു തുറിച്ചുചും മുവത്താൽ
 കൊടിയു മുതി വെയ്ക്കിലും, പരങ്കി-
 ചുംടിവെളിവാക്കിട്ടവോർക്കളീബ്രൂട്ടന്നാൽ

ഉചലിലെ നിന്മാന്ത്രിയുടുക്കുന്ത്-
കടവക്കിയണകളും, ധരാതലത്തിൽ,
ഭേദങ്ങളും പ്രിയന്തനരം
കർമ്മണി വിശ്വരൂമാന്മഹാലൈ കാണ്ടി.

~~നാഭ്യന്ത്രവശവാജാളി;~~ — തിൽമദ്ദേവ
തിരബ്രഹ്മം വല്ലഖനമനനറച്ചിടാതേതാ,
പ്രവക്തര കഴുകം, പരസ്തമാക്കി-
ചുരുക്കമടിച്ചിലും ചുറിച്ചനവാനിൽ.

പീതില്, രിവരക്കാലഭണ്ഡായ
മരവിയതാമാരവന്നര കരു രണ്ടം,
ഇവബഗമിത! പൊട്ടനായ്യം സുക്രടി-
പ്പുത്ര കടിച്ച വലിച്ചിടന പറിയ.

. 20.

വൈശരദിനവൻ മാംസവണ്ണം
വരുതി പിടിച്ചവിധി വിഴ്ഞായംര
കുന്നരി, യാത്രാശ്രവ്യഹാരി'വേണം
പൊരുതി ലഭിപ്പതിനന്നമടിലായി!
അനന്നസരണമാടിയിങ്ക ചഞ്ചീ-
ടിന ഭാഗംപചം ഗമിച്ചിട്ടേം ദി
തനതുടൽ നടവേ പിളക്കിയാശലാ,
ചിനപതി സന്തുതി ശോണിതാംഗനായീ
അലഘുക്കിവിവിത്തുവേഷമാന്തി-
ജാലകംബനുകമംബനസ്ഥലത്തിൽ
പലവഴിയൊരുമിച്ചുക്രടി, വന്നപോർ-
നിലമിതു കണ്ണ രണ്ടാക്കായിരിയ്ക്കം!
പലനിറമിടവേന്ന് അന്തിയാലു
പലനവിവജ്ജിത്തശാനമടിനാലു
സ്വല്പിതതര, മീരണാക്കണാത്തിന്
തുലയെ വഹിയ്ക്കുവരുണ്ട് വരനിഭാനീം.

ഒപ്പകൾ മഴച്ചിപ്പുതിനകം പോർ
പെരുകിന്'പള്ളിവിങ്ങളി' ലിക്കിത്തേം
തയണാട്ടസമഗ്രജീ പരക്കത-

ക്കയ്തി കടിച്ചുകഴിഞ്ഞു കാളിപ്പാശല!

രഥ

രണധതിവരിപ്പും, ഗംഗയൻ്നീർ-
ക്കണമില്ലകം കളിക്കാറുഡേരുഡ, വിണ്ണിൽ
തണലണ്ണി മലർച്ചാടി ലിത്തല്ലുംസും-
ബാഹമായച്ചിപ്പുരമിക്കയായിരിക്കം!

അമരപുരമണ്ണത വീരർ വാന-

തെമ്പവിമനേനഗരായ് സ്റ്റൂഡാരിച്ചവയ്ക്കു
സമരഹതനിജാംഗമിങ്കു കാനർക്കിൽ,-
സ്റ്റൂമമഴിലും തുവയും വെരുപ്പുഭാം!

പുനരിമജ്ജയമാന്ന് ക്രൂര്, മാറ്റാ-
ക്ക് നാലുപദാന്തി കൊച്ചത്തബൈക്കകളാലേ,
തനതയിപ്പതിന്നും അമാത്മംസംഭാ-
വനക്കെളു വാഞ്ചി രസിക്കയായിരിയ്ക്കും!
പട്ടാറിനിണാമെടുണ്ണാണിയിട്ടാ,-
ബുംഭേരുടെ മാറ്റുനാലുപിപ്പുത്തണാം,
തടവിന ആലക്കുളിത്തെന്നു കൊങ്ക്-
അതനാവക്കുമപകമാന്നുപാലേ!

ഇ പമോട്ട്, നിജരാഗപാതമാകം

സുവദനയാരംക്ക, ഇന്ത്യുതാതമാഡെത്തും

അവനാവിഷയമായ് വരേനാമെന്നാ-
യവഭേദമിൽ ത്രിലരാഗമിപ്പുത്തണാം!

രഥ

ജയമണ്ണയകിൽ വീരകീത്തിയണ്ണാം;

ലയമയിരിന്ന ഭവിയ്ക്കിൽ വിണ്ണുകിട്ടം,

നിശ്ചത്വിവിധത്തിലും നാക്ക്-

ക്ഷണിത്തുംസാധകമാണു യോധത്തും.

പരിമിതപരിവാരായുമുള്ളീ-

പരിപൂശങ്ങാഗ്രഹംപരാല്പുദിവശരായും

പേരിക്കുവരിക്കുപെട്ട കരങ്ങുന്നതമനിൽ-

പ്രിച്ചുവാട്ട് കോത്തുപിടിച്ചിതാഃവര്ണം.

കൊല്ലുവരുതുയിംപാതയ്ക്കു വീലം-

നിപക്കുന്നമാകിഈ പോക്കില്ലവത്തു നീംള

നല്ലമാണ്ടചിത്തി! കണ്ണകുണ്ണം, തമിൽ-

ചീലതുരുവെയ്യീവർ സബ്ബരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഇവരില്ലയികമായി പ്രാജ്ഞപദാളി-

നാവനുട രാജസവഞ്ചമാം മുഖത്തിൽ

നവജീവനഭലക്ഷ്മി, പക്ഷജീവനിൽ

ആവമിള്ളെവലുക്കണക്കു മിനോട്ടുണ്ട്.

ഉരു പെരുക്കിയു പോരിലിനു മാടേ-

പ്രേരനേ. മടക്കിയ കേരളേശിതാഘും,

ചിരമതിനു തുണ്ട്രാനിനുവെട്ട്-

നുത്തുവെന്നുണ്ടിവരാ, പ്രാവിജ്ഞതുല്പർ.

നൂ

പ്രതിനിധിക്കുടിച്ചിത്തിൽ കണ്ണ പോമിൽ,

ക്കിതിവര്ധ മുദ്രിമാന്തമഹത്യ ചൂയ്ക്കു;

പ്രതിനുചരി വരാന്തുവഞ്ചം കാണു-

നാതിനു പടക്കളമാണുതായിരുന്നു.

വൃവസിതിനുണ്മോട്ട് ശക്തിവായ്യും;

ശ്രവകരയമ്മംഭാടത്തംവും കണ്ണക്കു,

പ്രശരതചി തഹാ വിള്ളു ചോട്ട്-

അവനിപ്പനാടോന്മിച്ചു കന്വംക്കാൻ.

കലിക്കബ്ദിതമാം തിവായ്ക്കുന്നോ,

ജപലിംഗമഹാഗ്രികരം കക്കുപ്പായബന്ധനോ,

ജാലിവോട്ട് എഴി തോനുമാരു കാണായ്

ബവിനാരഹപദവഞ്ചള്ളുങ്ങാരുടും.

രണ്ട് ചി രിപുവയ്യോങ്ക് വരയേവാൻ
 മുണ്ടുമായുകിരഞ്ഞ പോകിയാലും,
 മുഖജലയികൾ, മുരുഹാ, ലബിത്രീ-
 കണവർ കുചീനത ഒക്കവിടാതെ വാണാൻ.
 കനാഴിപ്പുംമാറം സവാവവാട്ടു-
 തെനു ശാനി, കമിച്ചുനായ് ക്ഷിട-
 കണനാ രാജശവത്രയണ്ട വിരിയും
 കണ്ഠേക്കാണ്ട കണ്ണമുംഡാൽ,
 “നന്നായുഴികിലുള്ള കാമനിനിയും
 തീന്തിലുന്നോ ക്ഷത്രിയ-
 കും! ” -നായ് തച്ചാന, തിലെണ്ണിനെന്നു തിപും-
 കായേക്കാണ്ട തട്ടീടിനാൻ.
 ‘എന്തി, ക്ഷത്രിയർത്ഥൻ ശൈം തൊട്ടക്കയോ
 സാദ്ധന’ രെന്നായ് ക്ഷിജാം-
 വന്തിചുപ്പു മുഖത്തു ചിന്നി വിലസ്സും
 വെട്ടത്തു രാജുവമോ!
 പിന്തി ക്കാതെ മാന്യന്നാം മലയല-
 കേരാനങ്ങളുള്ളതിനായ്-
 പ്രൂപ്പിച്ചീടിന കാല, റിഡു ശനിയാം
 വാഴ്വി വെട്ടീടിനാൻ.

വള്ളിരത്തം നാം അണ്ണുമെന്നാൻ

റാമീനകസ്റ്റക.

പ്രഭാഷിപാവലി കണ്ണേക്കാണ്ട
 പാമ്പാത്രത്രം കാഗമണ്ണത സുത്രുന്ന
 പ്രഭാതിപാവലി കണ്ണേക്കാണ്ട
 പെരുസ്ത്രുപേശത്തെന്നയണ്ണതു വീണ്ടും.

കൂദാശ നേരിന്നിനാമലാജീനത്പരം
വൈക്കുമ്പാടി കാണായ തന്നെന്നുംഡിന്ത്ര
ബുക്കാരേമോ വീണ്ടുമനാഡികാൾ-
സാമ്രാജ്യപീഠത്തെലങ്കരിച്ചു.

താങ്കൊൽ ഏകാട്ടക്കാത്തയേണാഞ്ചുന്തിൽ
താഴെ മുഴുങ്ങും വലിങ്ങാരലാറം
ചുങ്കാഴിയൻ പുഷ്ടുവക്കുന്നാഡം
കേട്ടങ്ങളേന്നറു തൃശീവലന്മാർ..

പാടത്തുപോയ് പുംസുലപാദവാഡി
തൃശീവലൻ ഫേല ത്രട്ടും ദുനം
സോത്സാഹമായ് കാലിക്കല്ലേന്തല്ലിക്കു-
മബന്നേര താരസപരമ്പണ്ടുകേടിയ്ക്കു.
നിശാന്തസകീത്തനന്നീതികൊണ്ട
നിഭ്യാത്രുമാരു് തനീന്ന് നികേതനങ്ങൾ
കാണാക്കി ബാലാക്കണ്ണരജീതങ്ങൾ
വുക്ക്ഷാന്തരാളംവഴിയുട്ടുമിങ്കും.

④

മണത്തിൻ കുന്നം ചാത്തി മരങ്ങൾക്കൊടം
തട്ടിത്തടക്കത്താത്തവിധംഗനാഡം
പാടെ ചരിക്കുന്ന തൃശീവലന്നേര
കിട്ടാവിനോടൊന്നു വിഭാതവാതം:
നിദ്രേശവിഗ്രാമവശാൽ വിത്രുലു-
വൈചത്രുമൊന്നാറിക്കപോലെ വീണ്ടും
ഇരവുവും കമ്പവുമൊന്നമില്ലോ-
തുണന്ന് നാട്ടിൻപുറമെത്ത രഹ്യം!
മാവും പിലാവും പുളിയും കരിവും
തൈങ്കും ഘോം തിങ്കുമിളംകവുങ്കും
നിറഞ്ഞതോ! സസ്യവതാവ്യമായ
വീബോന്നിൽ മന്നിൽ വിള്ളാട്ടിനു.

കവിതയിൽക്കാച്ചിടിന കുള്ളുകളി
കിടനിടം വേലികളാൽ മറഞ്ഞു
നേരാലിരാമം ഗ്രഹങ്ങാലേന്തു
വുക്കുള്ളുദ്ധ്യായയിൽ നിന്നനിടനം.

നോക്കനിടത്താക്കയുണ്ട് കായ്ക്കു
മുന്തും പഴുന്തും കഞ്ചീകപംബു
അതിന്റെ നടക്കിച്ചുരുതായ പീഠ
കള്ളിനനായാസസ്വഭാവം തന്നെ.

മുറംതാരറരത്തായ പുരുഷിന്തി
മററംതഴച്ചുജാഗന നിന്നനിടനം
അശ്വാത്മവിന്താപരനായ ഗ്രഹസമ-
നന്തിക്കതിന്റേചാട്ടിലിരിപ്പുതുണ്ണാം.
പാൽപ്പാതുവും കൊണ്ട പുരുത്വപറി-
ജ്ഞാപ്യാ പിടിക്കുന്ന കിടാവുതന്നെ
ഇംജൂ ശാസിച്ച ഗ്രഹശിഖാരോ-
പത്രക്കാളേപ്പുത്ത് കരന്നിടനം.

തോട്ടഞ്ഞലിപ്പോൾ ഗ്രഹസാമ്പ്ലേഗമ-
നതാതു സസ്യങ്ങളുയണ്ണമിട്ടും
ഗംഡിമായേരു വിലോകനത്താൽ-
സ്ഥംഭാവനംചെയ്യു നടന്നിടനം.

നീണ്ടുള്ള കൈ നീങ്ങലേംചകായ-
ഡിന് ശാസ്മംചുല്ലതമായ നോട്ടം,
അത്രുന്തസാധാരണായ വേഷ-
മരഹാ! ഗ്രഹസമൻ ബഹു ധീംശാന്തനം.

പുരം കണ്ണരം പരിത്രണംമെംട്ട്-
ക്കാഞ്ഞും മുടിപ്പാട്ടുസാനവിലും
നാടൻകുപ്പിക്കാരോരു നാളികേര-
പംക്കതിലാണിങ്ങനെ മിക്കവോരം.

പ്ര

പ്ര

സമാജങ്ങനാഃ നാടുഭാവരിക്കു-

ദേരെച്ചുകൂട്ടാൻ കരംബുജ്ഞാശൻ
കിടം ചുമതാജൈ ദയ വെൺകിടാവു-
ണ്ടിതാ ചുറ്റാതയ്ക്കു വന്നു മറം.

സുഖ്യമായും സൗഖ്യവാദം ഹിന്ദി-
തനകപ്രീശവം സംശ്ലോം സ്ഥിതിനാ
കാലത്തു നീത്തുളിക്കുള്ളുമിഞ്ചും
ഹിന്തു രാ വരുതാമരംഗാധോഹം.

വ്യാവശ്വാനീച്ചുകളംഗിരിങ്കു-
മതരുചിന്ത മാങ്കുട്ടംതടങ്കം
മിന്ദനാ കെരുതാരഹനേംവരങ്ക-
ഇംഗ്രേസ്ക്കൂട്ടിനിഡപ്പണങ്കം.

അംഗാഗ്രഹാഗാരസംസ്ക്രൂപക്കു
മീനക്കളം ദമാനന്നലും വനങ്കം
കാണിക്കുതുണ്ടുവെന്നുകിടാവിൽ
ന് ധ്യാജവാംഭോദ്ധമായ ഭാവം.

അംഗർത്താക്കാവിച്ചംരജന്യ-
മാംഗരാഗ്രാസംഗാഗ്രഹിലാസമേനി
അതുതിമാം മനസ്സിശരീരം
വിശ്വാഷനാശസമാകം വിള്ളാം.

40

തോദം നന്ദ്യാനവരം പോകിട്ടുപോരം
രുഴിക്കു നിൽക്കും വെച്ചപിള്ളുകങ്കം
മരംനിംബാഡാലു തശ്ശേ.വഞ്ചാലെ
മാനിച്ചു മേനേം തടച്ചി രംഗം!

അണിങ്കു പാനിച്ചിനാറിക്കിടക്കു-
മല്ലിച്ചുകളുകളുള്ളതുംനാനീ
ഉടൻ കഴം എച്ചുവരളുംനന്നാതു ശാഖി
കനിച്ചസീം ഒക്കലികനിച്ചുംശേഷം.

അപ്പുന്നൾ മേൽനോട്ടെമാഞ്ചാത്തു തന്നെ
ഗുരുഷയും പുണ്ടകൊതിച്ചവള്ളും
അതിന്റെ വിട്ടം കുമ്പളവള്ളിച്ചേക്കു-
ണ്ണുന്നുംകൊണ്ണവിനിന്നപോയി.

ആദ്ധ്യാത്മവും ദയവാനമക്കമാരി-
ക്കേരംവിധി സസ്യവത്രംവിതാനം
പുഡിച്ച കംണ്ണനിന്നുംവള്ളു-
മുള്ളൻ ഓന്നക്കുട്ടിനാണംതന്നെ.

സസ്യാവലീസേ ചന്ദ്രീയലക്ഷ്മണം
കഴിത്തു കല്യാണി മട്ടാം മദം
മുന്നാളിക്കുകോട്ടുശാം തലീയം
ഇജം തങ്ങ തെള്ള തള്ളന്നിയന്നെ.

८६

പ്രസ്താവകാർപ്പാമട്ടതു ഘതനകൾ
വയസ്സുംത്തും തിരിപ്പുമേശം
നീരാറാനിരപ്പാസവശാലുക്കന്നും
താനും താം കുള്ളു ചുവന്നിയന്നെ.

തെത്തെങ്ങനെ തട്ടിച്ചുവെത്താനുന്നും
നീചിംഗുകാരുണികളായ നിഗീസ്സും
കുമാരിനു ഒക്കാമുള്ളഫാലുമേശം
സ്രൂമാംബുഡുഖുംനിന്ത്തിയുണ്ട്:

നീർക്കൊണ്ണ വശർക്കാരാമ്പിനിണ്ണവുകി
നീണ്ടും ചുവരും നീബിലീസായും
കാഞ്ഞായ തയ്യക്കേരും തിരാനീം
നിതംബവിംബവെന്നു മരച്ചിയുണ്ട്.

* * * * *

നാട്രപ്രധാനം നഹരം ഭരിപ്പും
നാട്രിന്റുരും നമകളായ സ്ഥൂലം
കാച്ചിനകാരയതാ ക്രലിനകത്രോ
കാട്ടിനാരനു വിധി നൈമെല്ലും.

കംറിപ്പുംതു കുശവെന്നുങ്ക.

